

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Speciale studies 4

Mattheüs 24 en de voleinding van de *AIOON*

Door John C. Ribbens

Inhoud

VOORWOORD (door M.B. Hammond)	3
VOORWOORD	4
INLEIDING	5
CRUCIALE VRAGEN	7
DE UITEINDELIJKE OPLOSSING: DE REDDING VAN DE WERELD	9
DE KOMENDE <i>AIOON</i>	9
<i>AIONISCHE</i> TIJDEN	12
DE EPIPHANEIA VAN JEZUS CHRISTUS	14
DE BEDIENING VAN ELIA	16
HET HERSTEL VAN DE DAVIDISCHE <i>SKĒNĒ</i>	18
HET HERSTEL VAN ISRAEL	20
DE ONVOORWAARDELIJKE VERBONDEN VAN GOD	21
DE BEËINDIGING VAN VIJANDELIJKHEDEN	22
HET HERSTEL VAN DE AARDE	24
DE VERLICHTING VAN DE MENSHEID	26

GOD HEFT DE ZIJN BEPERKINGEN OP	28
DE VOLEINDING VAN DE <i>AIOON</i>	31
ALS GOD INGRIJPT	34
DE ZEVEN ZEGELS GEOPEND	35
DE GRUWEL DER VERWOESTING.....	39
DE GROTE VERDRUKKING	41
DE OPNAME.....	44
HET GEKLANK VAN DE ZEVEN BAZUINEN	47
DE SLAG BIJ ARMAGEDDON	52
DE PAROUSIA VAN JEZUS CHRISTUS	55
DE DAG DER WRAKE	56
HET OORDEEL OVER SCHAPEN EN BOKKEN	58
DE ONDERGANG VAN SATAN	61
DE 1000-JARIGE REGERING VAN CHRISTUS.....	63
AFSLUITEND COMMENTAAR.....	65
DANKBETUIGINGEN.....	67
BIBLIOGRAFIE	67
SCHEMA'S	67

VOORWOORD (door M.B. Hammond)

De werkelijke of ingebeelde benauwdheid over de nabije toekomst van deze aarde heeft ervoor gezorgd dat veel mensen zich zorgen maken over de mogelijkheid dat er binnenkort een grote, door God veroorzaakte, catastrofale gebeurtenis zal plaatsvinden. Zelfs veel christenen hebben de overtuiging uitgesproken dat de komst (Grieks: *PAROUSIA*, persoonlijke tegenwoordigheid) van Christus aanstaande is en dat daarmee een angstaanjagende tijd zou beginnen van de Grote Verdrukking, Gods wraak en de slag bij Armageddon om de vernietiging van de wereld te veroorzaken. Veel prominente theologen, waaronder dr. John F. Walvoord, hoofd van het *Dallas Theological Seminary*, hebben deze angst aangewakkerd door de uitgave van boeken met apocalyptische titels als *De wederkomst*, *De opname* en *De weg naar Armageddon*. Ze gebruiken de Schrift om veel van de tekenen van Zijn komst te “identificeren” en spreken vervolgens over een paar actuele gebeurtenissen die zouden “bewijzen” dat Gods wraak nabij is. Er worden veel dubbelzinnige tekenen uit Mattheüs 24 en uit Openbaring gebruikt om de twijfels en angsten van mensen uit te buiten. Dit boek behandelt veel van de vragen die de mens bezighouden en laat antwoorden zien die gebaseerd zijn op kennis van Gods bedoelingen uit de Schrift. Dit werk laat duidelijk zien dat “de voleinding van de wereld” in Mattheüs 24:3 (St.Vert.) een slechte vertaling is en vertaald moet worden met “de voleinding van de *AIOON*”, een onderwerp waarin iedere gelovige in Christus zich kan verheugen.

John C. Ribbens, de schrijver, is al lang verbonden aan de *Word of Truth Ministry* en zijn oprichter, wijlen Otis Q. Sellers. Hij heeft verschillende tot nadenken stemmende monografieën en korte artikelen geschreven over Bijbelse onderwerpen. In dit boek heeft hij een zeer interessante en uitstekende verhandeling geschreven over de gebeurtenissen rond de voleinding van de *AIOON* en levert hij Bijbels bewijs dat de “theorieën over de ondergang” ongegrond zijn en dat de beweringen van de “angstzaaiers” niet worden ondersteund. Hij besteedt ook aandacht aan de Preteristische filosofieën die tegenwoordig zo wijdverbreid zijn. Deze mensen zeggen dat “de komst van Christus al heeft plaatsgevonden” en dat de verdrukking betrekking heeft op 70 n.Chr., toen Jeruzalem en de tempel door de Romeinen zijn verwoest. Hij onderzoekt hun valse leringen en maakt korte metten met hun theorie van de ‘gerealiseerde eschatologie’, die inhoudt dat alle profetieën van de Schrift reeds vervuld zijn.

Door de studies in dit boek zal de gelovige in Jezus Christus ontdekken waarom de profetische uitspraken in de Schrift vrijwel onmogelijk te begrijpen zijn zonder duidelijke kennis van Gods tegenwoordige bedoelingen in de bedeling van genade en zonder te onderscheiden dat de Handelingenperiode het blad-stadium¹ van het Koninkrijk van God was. Hij onderschrijft de zaak van Gods voorspelde herstel en wederopbouw van het volk Israël en de zegen van de hele mensheid, wat Zijn eerstvolgende duidelijke daad in de profetische keten is. Deze voorstelling van Christus in Zijn krachtig schijnen (Grieks: *EPIPHÁNEIA*) zal zo ontzagwekkend en onverwacht zijn, dat zowel ongelovigen als christenen verootmoedigd zullen worden, als ze deze gebeurtenis aanschouwen. Gods huidige doel is om een verslag van Zijn genade op te bouwen. et premillenniale² koninkrijk zal grote zegen brengen voor de hele mensheid als vervulling van het Abrahamitische verbond, wat verklaart waarom Bijbelse profetie zo’n uitdaging is voor de beste geleerden. Zonder deze factoren is er weinig kans op een waarheidsgetrouwe onthulling van Gods toekomstige werk.

Ribbens legt de *EPIPHANEIA* van Jezus Christus uit als het “krachtig schijnen” van Zijn grote heerlijkheid en Gods tussenkomst in de aangelegenheden van de mensen, waardoor alle mensen worden verlicht over wie Christus is en wat Hij is in de ogen van God. Hij legt de heerschappij van God uit en de ongeveer vijf eeuwen van vrede, gezondheid en gerechtigheid die de wereld in het Koninkrijk van God zal genieten. Hij werkt de nieuwe term “Aionische Tijden” uit om het Koninkrijk van God te beschrijven en elimineert de gebruikelijke maar verkeerde

¹ Vgl. Marcus 4:28 (vert.)

² Premillenniaal koninkrijk: hiermee doelt de schrijver op het koninkrijk van God dat geopenbaard zal worden voorafgaand aan het Millennium = Duizendjarig Vrederijk (vert.).

opvatting dat het “koninkrijk” hetzelfde is als het “millennium”, die tegenwoordig zo wijdverbreid is in de christelijke wetenschap. Hij laat zien hoe de Heilige Geest satan in bedwang zal houden tijdens “Aionische Tijden” en hoe de beperkingen worden opgeheven als de voleinding van de *AIOON* (het einde van de dag van Christus) nadert. Het opheffen van beperkingen is bedoeld om mensen op de proef te stellen en te bewijzen of ze al dan niet gerechtigheid hebben geleerd. Hij behandelt de apocalyptische tekenen van Mattheüs 24, waaruit blijkt dat de wederkomst van Christus nog niet heeft plaatsgevonden en ook niet nabij is. Ribbens behandelt de controversiële onderwerpen van de zeven zegels van Openbaring 6, de gruwel der verwoesting, de grote verdrukking, de zeven bazuinen (Openb.8-11), de slag bij Armageddon en de persoonlijke aanwezigheid (*PAROUSIA*) van Christus. De profetie laat zien dat de Dag van Christus (“Aionische Tijden”) wordt gevolgd door de Dag des Heren, de tijd waarin Zijn wraak allen zal treffen die in opstand zijn gekomen tegen Zijn heerschappij en gezag. Het Millennium, of de duizendjarige regering van Christus op aarde, is een tijd van grote vrede en gerechtigheid, met een “korte tijd” van rebellie, waarmee de Dag des Heren wordt beëindigd. Voor gelovigen die geïnteresseerd zijn in geavanceerde dispensationele waarheid bieden de studies een waardevolle aanwinst. Bovendien zijn er veel nuttige vertalingen gegeven voor onvolledige of lastige Engelse woorden of zinnen, die voorkomen in verschillende Bijbelverzen. Zoals u weet, is Rome niet in één dag gebouwd, noch is dit boek “zomaar” geschreven, maar het is een hoogtepunt en combinatie van de jarenlange Bijbelstudie van de auteur en zijn onderzoek van vele goed geïnformeerde voorgangers. Wees bereid om met een open geest te lezen en te verstaan, want u kunt altijd iets vinden dat de moeite waard is!

VOORWOORD

Het eerstvolgende op Gods profetische kalender is, in tegenstelling tot de opvattingen van een aantal zogenaamde Bijbelgeleerden, een periode van Gods heerschappij. De zogenaamde Opname van de Gemeente is een bedenkensel en kan daarom niet de volgende stap zijn; dat geldt ook voor de slag bij Armageddon, de Verdrukking of de wederkomst van Christus. Pogingen om de verdrukking af te schilderen als “het donkerste uur voor de wereld in de menselijke geschiedenis” zijn op zijn minst sadistische verhalen. Gods huidige werk, kenmerkend voor de bedeling van genade, zal niet eindigen in een wereldregering van mensen, maar in Gods overname van de heerschappij. Deze gebeurtenis zal de mensheid in de Dag van Jezus Christus brengen en niet in de Dag des Heren. De hoop voor de mensheid hangt af van het moment waarop God Zijn stilzwijgen verbreekt en aan alle mensen duidelijk maakt dat Hij de Heiland der wereld is.

Deze studie van Mattheüs 24 en de voleinding van de *AIOON* is bedoeld om aan te tonen dat er een tijdperk van Gods heerschappij in Gods plan volgt, dat zal voorafgaan aan de wederkomst van Christus, wat hoop geeft voor elke bewoner op planeet aarde. Dit zal Gods rechtvaardige oordelen over alle mensen brengen en schitterendste tijd in de menselijke geschiedenis zijn.

Mattheüs 24 en de voleinding van de *AIOON*

Door John C. Ribbens

INLEIDING

Zonder enige twijfel gaat de meest krachtige boodschap in de Schrift over het geopenbaarde Koninkrijk van God, de volgende stap in Gods programma. Net als de machtige Mount Everest domineert deze het toneel van de nog ongeschreven wereldgeschiedenis. Na ongeveer 500 jaar van vreedzame heerschappij van God, zullen zich opnieuw bepaalde toestanden ontwikkelen die gedurende het grootste deel van de voorafgaande menselijke geschiedenis, en vooral de laatste 2.000 jaar, zo gewoon zijn geweest. De mensen zullen “horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen”. Godvrezende mensen worden echter aangespoord niet verontrust te zijn, omdat al deze dingen moeten geschieden, maar het einde van deze periode van beroering is nog niet gekomen. In die tijd zal “volk opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk.” Dit volgt op een tijd van verscheidene eeuwen waarin volken harmonieus met elkaar samengeleefd zullen hebben onder de beperkingen van het Koninkrijk. In een wereld die vrij is geweest van oorlogen en geweld zullen de mensen opnieuw horen over conflicten en sociale ellende.

De invoering van de heerschappij van God zal zowel oorlogen als militaire instellingen die mensen onderwijzen in de kunst van het vernietigen van anderen uitbannen. Annapolis³ en West Point⁴, evenals alle soortgelijke trainingscentra over de hele wereld, zullen ophouden te bestaan. Naarmate de mensheid echter de komst van de Dag des Heren nadert, zullen ambitieuze mensen voelen dat de beperkingen van het Koninkrijk worden opgeheven, wat tot onrust en strijdgewoel leidt. Lucas spreekt over “oorlogen en onlusten”. Plotseling worden mensen onberekenbaar, onrustig en komen in een toestand van chaos en verwarring. Dit zal in schril contrast staan met de huidige toestand in de wereld waarin conflicten tussen naties en volken aan de orde van de dag zijn. Het ontstaan van dit scenario hield de discipelen bezig en daarom vroegen ze Jezus: “Zeg ons wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld?” (Matt.24:3)⁵. Deze bange uitingen kunnen geen teken van onze tijd zijn. Onze Heer vervolgde met: “Volk zal opstaan tegen volk en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen grote aardbevingen, en nu hier, dan daar pestziekten en hongersnoden zijn, en ook vreselijke dingen en grote tekenen van de hemel” (Luc.21:10-11). Alleen een dwaas zou beweren dat wanneer dergelijke tekens vandaag de dag voorkomen, dit grote betekenis zou hebben.

³ The *United States Naval Academy* bevindt zich in Annapolis. (vert.)

⁴ Waar *The United States Military Academy* is gevestigd. (vert.)

⁵ Citaten komen uit de NBG-vertaling 1951, tenzij anders vermeld. (vert.)

Gebrek aan voedsel is tegenwoordig in alle uithoeken van de aarde wijdverbreid geworden, met Noord-Korea en verschillende Afrikaanse landen als goede voorbeelden. In onze wereld vechten mensen voortdurend tegen de verwoestingen door plagen en infectieziekten, en aardbevingen komen tegenwoordig zo vaak voor dat mensen het hevigste schudden van de aardkorst bijna negeren.

Het is niet mogelijk Matteüs 24 te begrijpen zonder in te zien dat de toename van omstandigheden, die nu als maar al te normaal worden beschouwd, verdwenen zullen zijn tijdens het premillenniale Koninkrijk van God van de aarde, of de Dag van Jezus Christus zoals het wordt genoemd. Wanneer deze omstandigheden zich opnieuw zullen voordoen, is dat geen teken van de ineenstorting van Gods heerschappij of een terugval in de natuur, maar veeleer van het wegnemen van de beperkingen die door de Heilige Geest worden opgelegd. Mensen die onder Gods heerschappij zullen leven wordt niet toegestaan God te trotseren. Het feit dat deze omstandigheden zich opnieuw zullen voordoen, zal voor de wereld een signaal zijn dat er een radicale verandering in het leven van mensen en volken heeft plaatsgevonden. Elke poging om de uitleg van Matteüs 24 toe te passen op de huidige toestand in de wereld is gedoemd te mislukken. Geen enkel hoofdstuk in het Woord van God heeft meer gedaan om discussies, meningen en debatten voort te brengen dan dit hoofdstuk. Het is belangrijk op te merken dat deze kwesties niet alleen van grote invloed zullen zijn op Israël, maar op elk individu dat in die toekomstige tijd op aarde leeft.

Dispensationalisten zijn lange tijd ernstig verdeeld geweest over vraagstukken betreffende het einde van de wereld, de zogenaamde opname, de grote verdrukking en de wederkomst van Jezus Christus. In zekere zin is Matteüs 24 de bliksemafleider geworden voor een groot aantal uiteenlopende meningen die worden geuit door mensen van elke geloofsovertuiging. In dit hoofdstuk zitten letterlijk duizenden vragen verborgen, die van grote invloed zullen zijn op de hele mensheid. Dit zijn essentiële kwesties met betrekking tot de verwachtingen van de mens in deze tijd en de toekomst van de mensheid. Het is mijn overtuiging dat er nooit goed inzicht in dit hoofdstuk zal komen zonder een theologisch kader te aanvaarden waarin deze cruciale gebeurtenissen kunnen worden geplaatst. Ik heb tientallen schema's over Bijbelse toekomstige gebeurtenissen onderzocht en zonder uitzondering heeft geen enkele daarvan rekening gehouden met een tijd van Gods heerschappij die voorafgaat aan de *PAROUSIA* of de wederkomst van Jezus Christus. De bedoeling van deze studie is om de vraagstukken te definiëren en zich te concentreren op de kwesties die door onze Heer zijn opgeworpen als antwoord op de vragen die door Zijn discipelen zijn gesteld. Het is ook de bedoeling om deze te plaatsen binnen een kader dat gebaseerd is op een diepgaande kennis van het Koninkrijk van God.

Eeuwenlang hebben Bijbelonderzoekers hun ideeën geopperd over het antwoord dat de Heer heeft gegeven op de vragen die door de discipelen zijn gesteld. Deze vragen betreffen het onderwerp wanneer deze gebeurtenissen zullen worden vervuld; op wie ze betrekking hebben en waarom. De studie van de Schrift, die essentieel is voor ons om deze vraagstukken te begrijpen, is weliswaar complex, maar het kan veelbelovende uitkomsten opleveren als men bereid is een open houding aan te nemen. De Bijbel is per definitie zijn eigen beste uitlegger. We denken aan de woorden van de apostel Paulus die zei: "Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid" (II Tim.1:7).

Gezien deze geestelijke vermogens is het beter leren begrijpen van Gods Woord niet alleen mogelijk, maar ook zeer lonend. Helaas hebben veel godsdienstige mensen een starre houding aangenomen en standpunten ingenomen die gebaseerd zijn op vooropgezette leerstellingen die niet gemakkelijk kunnen worden veranderd. De opvattingen van de Preteristen, die een star standpunt innemen ten aanzien van hun leer van de 'gerealiseerde eschatologie', zijn een klassiek voorbeeld. Zij, en anderen zoals zij, zijn zo diep verankerd geraakt in hun dwaling dat elke vooruitgang in geestelijk inzicht zo goed als onmogelijk is.

Zelfs onder zogenaamde dispensationalisten zijn er duizenden verschillende interpretaties van de Schrift. Er zijn tientallen boeken geschreven door mensen die beweren geleerden en eschatologen te zijn die allemaal beweren het laatste woord te hebben in begrip en interpretatie. Zo'n mentaliteit kan een ernstige belemmering worden voor de onbevooroordeelde studie van het Woord van God. Ik ben van mening dat er geen begrip van het profetische woord mogelijk is zonder ons hart en verstand over te geven aan het werk van de Heilige Geest.

CRUCIALE VRAGEN

Dit zijn waarschijnlijk de twee belangrijkste vragen die door de discipelen van onze Heer in Mattheüs 24 zijn gesteld: **“wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld?”** Wat begrepen deze gelovigen uit de eerste eeuw aangaande de vervulling van deze belangrijke gebeurtenissen? Geloofden ze dat deze gebeurtenissen tijdens hun leven zouden plaatsvinden? Hadden ze verwacht dat er in de loop van hun leven een catastrofale gebeurtenis zou plaatsvinden die zou leiden tot de vernietiging van miljoenen mensenlevens? Had hun bezorgdheid over “de voleinding der wereld” te maken met een of andere afschuwelijke natuurramp die de mensheid mogelijk van de aardbodem zou kunnen wegvagen? Als het einde van de wereld nu op handen was, welke invloed zou dat dan hebben op de miljarden mensen die vandaag de dag op aarde leven?

Dr. John F. Walvoord, die wordt geroemd als een van ‘s werelds meest vooraanstaande autoriteiten op het gebied van Bijbelse profetie en komende wereldgebeurtenissen, beweerde: “In de drie en een half jaar voorafgaand aan de wederkomst van Christus zal een groot deel van de aarde worden verwoest en zullen miljarden mensen worden gedood. Dit zal de wereldbevolking reduceren tot een fractie van wat die nu is.”

Is deze dreiging een actuele realiteit of louter een veronderstelling? Wordt dit standpunt door de Schrift ondersteund? Is dit wat God voor de toekomst van de mensheid heeft gepland? Is de waarschuwing voor een zogenaamde wereldomvattende ramp in overeenstemming met het karakter van een rechtvaardige en liefdevolle God?

Wat er met de vraag wordt bedoeld, is volgens Dr. Walvoord: “Wanneer zal de opname plaatsvinden?” “Het sluitstuk van de profetie voor ware gelovigen is de leer van de opname, de komst van Christus om Zijn gemeente van de aarde naar de hemel te brengen.” Hij zegt in feite dat wanneer de opname van de gemeente plaatsvindt, elke ware gelovige naar de hemel zal worden weggevoerd. Een andere auteur schrijft: “De opname is aanstaande. De komst van de Heer Jezus Christus voor Zijn gemeente wordt in het Nieuwe Testament voorgesteld als een nabije hoop en verwachting. Dat de komst van Christus nabij is, betekent eenvoudig dat onze Heer op elk moment kan komen. Er hoeft niets te gebeuren voordat Hij komt.” Dit is de geliefde opvatting van de overgrote meerderheid van de christenen die vandaag de dag leven. De vraag wordt verder verdiept door de vraag of er een opname zal zijn vóór de verdrukking, of een opname in het midden van de verdrukking, of een opname na de verdrukking. In antwoord op de vraag die wordt gesteld: “Zal de kerk door de verdrukking gaan?”, zegt een schrijver: “Het antwoord is nee. Geen van de verdrukkingen zal plaatsvinden vóór de opname van de gemeente; anders zou de opname niet nabij zijn.”

Het is duidelijk dat er veel meningsverschil is over deze vraag. Eén veelzeggend feit blijft dat Christus op dit moment nog niet naar de aarde is teruggekeerd en dat de zogenaamde “gemeente” nog niet is opgenomen. Wat bedoelde Jezus met de uitspraak: **“Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal”** (Matt.24:21)? Dr. Dwight Pentecost gelooft: “De verdrukking is een periode waarin God zich in het bijzonder met het volk Israël bezighoudt om haar tot bekering te brengen, waardoor de weg zal worden geëffend voor de vervulling van de verbondszegeningen die gelovigen zullen ervaren en de oprichting van het koninkrijk na de wederkomst van Christus.” Is dit de werkelijke betekenis van de verdrukking? Is dit het doel waarvoor het zou moeten dienen?

Een andere vraag is: “Wat bedoelde Jezus toen Hij verwees naar **“de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is”**”? (Matt.24:15). De Preteristen beweren: “De legers van Rome, die Jeruzalem en de tempel hebben verwoest, waren de gruwel der verwoesting.” Is dit wat Christus in dat gedeelte leerde? Wie is die mens der wetteloosheid, die de “zoon des verderfs” wordt genoemd (II Thess.2:3)? Is de wederkomst van Christus een realiteit die nabij is? Heeft de wederkomst van Christus al plaatsgevonden, zoals de Preteristen beweren, of wacht de daadwerkelijke fysieke terugkeer van Christus nog steeds op vervulling?

We herinneren ons dat engelen die naast de verrezen en opgevaren Christus stonden, vroegen: “Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen” (Hand.1:11). Heeft deze gebeurtenis

werkelijk plaatsgevonden of hebben mensen zoals de Preteristen zichzelf gewoon voor de gek gehouden? Ward Fenley verwijst in zijn boek *The Second Coming of Christ Already Happened* naar Mattheüs 10:23 als bewijs dat Christus al is gekomen. Hier heeft Jezus gezegd: “want voorwaar, Ik zeg u, gij zult niet alle steden van Israël zijn rondgekomen, voordat de Zoon des mensen komt...” Aangezien onze Heer “jullie” zei, waarmee hij de twaalf discipelen bedoelde, zegt Fenley: “wordt duidelijk dat het onhoudbaar zou zijn te beweren dat Jezus tweeduizend jaar later op christenen doelde.” Hoe kunnen we het feit rijmen dat deze discipelen tot wie de woorden werden gesproken sindsdien zijn gestorven en Christus nog steeds “in de hemel zit”? Ter verdediging van zijn “reeds-gevuld dogma” stelt Fenley: “Moge God in Zijn rijke genade en mededogen Zijn schapen bevrijden van de Christus ontorende leerstelling van het futurisme.” Zulke uitspraken kunnen zwakke mensen overtuigen, maar ze laten ons zien hoe ver sommige mensen kunnen gaan om hun verkeerde standpunten te verdedigen.

Stel jezelf de vraag: “Zijn de gebeurtenissen waarover in Mattheüs 24 wordt gesproken ooit vervuld, zoals veel mensen beweren?” In 1996 heeft John L. Bray, een vooraanstaand Preterist, een boek geschreven met de titel *Mattheüs 24 vervuld*. In een parallel gedeelte in Lucas 21:7 vroegen de discipelen: “Meester, wanneer zal dit dan geschieden? En wat is het teken, dat deze dingen zullen gebeuren?” Bray stelt: “De discipelen dachten absoluut niet aan een toekomstige wederkomst van Christus duizenden jaren later dan die gebeurtenissen, maar ze verbonden deze dingen veeleer met een daadwerkelijke komst van Christus in oordeel en macht op dat moment.” Hij beweert, net als de meeste Preteristen, dat Jezus het einde van het tijdperk in verband bracht met de gebeurtenissen rond de verwoesting van de tempel en Jeruzalem in 70 n.Chr. Hij stelt vervolgens: “Het einde van het tijdperk dat Jezus en de discipelen voorzagen, was het einde van het Joodse tijdperk.” Hoe verhoudt deze valse leer zich tot de nog niet vervulde profetie van Joël 2:28-31? Joël zei daar: “Daarna (*AKHARITH* – de laatste dagen) zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft... Ik zal wonderen geven in de hemel en op de aarde... De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt.” Zijn die laatste dagen al geweest, of zijn ze nog toekomstig? Is er een aanwijzing dat de gebeurtenissen die in Mattheüs 24:27-31 staan opgetekend ooit in vervulling zijn gegaan? Welke gevolgen zullen de gebeurtenissen in Mattheüs 24 hebben voor het volk Israël? Is er een toekomst voor de stad Jeruzalem? Wat is de verwachting als er nu zo’n 15 miljoen Joden buiten het land Israël wonen? Wanneer en onder welke omstandigheden zullen zij terugkeren naar het land dat God aan Abraham, Isaak en Jakob beloofd heeft? Zullen de verbonden die met het volk zijn gesloten ooit worden vervuld? Zo ja, wanneer en onder welke omstandigheden? Wat is Gods huidige voornemen? Welke invloed hebben de gebeurtenissen in Mattheüs 24 op mensen in de bedeling van genade? Wat bedoelt de Schrift met de zinsnede “de dag van Jezus Christus” (Fil.1:6) en “een dag van de HERE” (Jesaja 2:12)? Is satan momenteel actief in de wereld? In welke hoedanigheid? Is er een toekomst voor de mensheid?

Deze vragen die tot nu toe zijn gesteld, zijn slechts het topje van de ijsberg. Ze konden met duizend worden vermenigvuldigd. Veel van deze vragen hebben de geest van mensen eeuwenlang verontrust. Ze zijn een indicatie van een grote verscheidenheid aan meningen die worden geuit door mensen in het algemeen en gelovigen in Christus in het bijzonder. De antwoorden hebben invloed op het leven van elk mens die tegenwoordig op aarde leeft, evenals op miljarden mensen die nu in de toestand van dood zijn. Moet de oplossing van deze Bijbelse vragen voor onbepaalde tijd een raadsel blijven? Zijn we voorbestemd om in een toestand van duisternis en verwarring te blijven, of kunnen we licht en onderricht vinden in het Woord van God? De profeet Jesaja verkondigde: “Want zie, duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de natiën, maar over u zal de HERE opgaan en zijn heerlijkheid zal over u gezien worden” (Jes.60:2). Ik ben er vast van overtuigd dat naarmate de mensheid steeds dichterbij het einde van de Dag des mensen en de rand van de ineenstorting van de beschaving komt, de duisternis die de mensheid nu bedekt alleen maar zal toenemen. Is er een remedie voor deze verraderlijke stroom van kwaad, zonde en dood? Verschafft onze sterke en almachtige soevereine God een oplossing voor de talloze problemen waarmee de mensheid in deze tijd wordt geconfronteerd? Of zal de zinloze agressie tegen onschuldige mannen, vrouwen en kinderen blijven voortduren? Is er een allesomvattende definitieve oplossing voor de maatschappelijke problemen die van

invloed zijn op het leven van mensen in de 21^e eeuw? Of wordt de mensheid onherroepelijk meegesleurd in de draaikolk van corruptie, wanhoop en vernietiging?

Het blijft mijn vaste overtuiging dat: “als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest des HEEREN de banier tegen hen oprichten” (Jes.59:19, St.Vert.). In een moment van de diepste nood zal God Zijn huidige zwijgen doorbreken en de mensheid redden van de rand van een wereldomvattende catastrofe.

DE UITEINDELIJKE OPLOSSING: DE REDDING VAN DE WERELD

De sleutel tot de uitleg van Mattheüs 24 ligt in het besef dat de volgende stap in Gods plan voor de toekomst van de mensheid het opleggen van Gods heerschappij is. Dit is de centrale boodschap van de Bijbel, de parel van grote waarde, het stralende licht uit de hemel “om hen te beschijnen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods” (Lucas 1:78-79). De boodschap van het Koninkrijk van God is de samenbindende factor van Gods Woord. Zoals Dr. Pentecost terecht heeft opgemerkt: “Het is het thema dat de hele Schrift verenigt.” Dr. Alva J. McClain leerde dat het Koninkrijk van God in zekere zin het grote centrale thema van de hele Schrift is, en als we dat boek een titel zouden geven, zouden we het met recht ‘Het boek van het komende Koninkrijk van God’ kunnen noemen. Het is het Bijbelse verslag van het zich ontvouwende plan en voornemen van God om zelf de heerschappij over de gehele mensheid op zich te nemen. Jezus leerde Zijn discipelen bidden: “uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op de aarde” (Matt.6:10). Wanneer Gods heerschappij aan heel deze aarde wordt opgelegd, zal dit het einde van de Dag des Mensen betekenen en de schitterende Dag van Jezus Christus inluiden.

De dag zal zeker komen dat “de aarde vol zal worden van de kennis van des HEEREN heerlijkheid, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken” (Hab.2:14). Dit wonderbaarlijke werk betreft de erkenning en eer die Zijn naam toekomt als gevolg van het feit dat God in actie komt. De profeet Jesaja heeft gezegd: “want wanneer uw gerichten op de aarde zijn, leren de inwoners der wereld gerechtigheid” (Jes.26:9). Een grotere zegen voor de mensheid is niet mogelijk. Zonder diepgaande kennis van het Koninkrijk van God is het onmogelijk om een goed beeld te krijgen niet alleen van Mattheüs 24, maar ook van de hele Schrift. Bij gebrek aan begrip van deze fundamentele waarheid zouden de plannen en doelen van God voor altijd duister blijven en aan het zicht onttrokken.

DE KOMENDE AIOON

Alle pogingen om de vragen die we tot nu toe hebben opgeworpen te beantwoorden, zijn gedoemd te mislukken tenzij we tot een nauwkeuriger betekenis van het Hebreeuwse woord *OLAM* en het equivalente Griekse woord *AIOON* kunnen komen. Een aantal jaar geleden kwam wijlen Otis Q. Sellers, oprichter van de *Word of Truth Ministry*, tot de overtuiging dat de Bijbelse betekenis van deze woorden een beschrijvende benaming vormen voor de omstandigheden die zich zullen manifesteren zodra Gods heerschappij (het Koninkrijk van God) werkelijkheid wordt. U moet beseffen dat het woord *AIOON* in de Schrift wordt gebruikt om er de dezelfde betekenis als van het Hebreeuwse woord *OLAM* mee uit te drukken. De fundamentele, intrinsieke betekenis van het woord *AIOON* bevat de basisgedachte van ‘dat wat vloeit of stroomt.’ Paulus spreekt in Efeziërs over hen die “gewandeld (hebben) overeenkomstig de loop dezer wereld” (Ef.2:2). Dit zou beter vertaald kunnen worden als ‘de *AIOON* van dit wereldse systeem of ordening.’ Er bestaat in de wereld van vandaag een ononderbroken stroom van zinloos geweld, morele ontarding, grof materialisme, kwalen, ziekte en dood, die terecht kan worden toegeschreven aan “de overste (heerser) van de macht (autoriteit) der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid” (Ef.2:2). Deze kwaadaardige stroom is nu een razende stortvloed van morele vervuiling geworden die het leven van de mensen, zowel jong als oud, besmet.

Het ontstaan van “deze tegenwoordige boze *AIOON*” (Gal.1:4) kan teruggevoerd worden op de tijd waarin “de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood” (Rom.5:12). Deze omstandigheden hebben

geleid tot een onvoorstelbare stroom van ellende en lijden. Het bewijs voor deze stroom is duidelijk zichtbaar in de tragedies van oorlogen, gebroken gezinnen, toenemende gezondheidsproblemen en het algemene onvermogen van de mens om in vrede te leven. In het komende decennium zal AIDS meer mensen in Afrika ten zuiden van de Sahara doden dan het totaal aantal slachtoffers in alle oorlogen van de 20^e eeuw. Elke dag sterven 5.500 mensen aan AIDS-gerelateerde oorzaken. Er is voorspeld dat tegen 2005 het dagelijkse dodental 13.000 zal bereiken. De recente tragische gevolgen van de etnische zuiveringen in Kosovo onderstrepen dit probleem. Hoe lang zal deze kwaadaardige stortvloed blijven stromen? Is er licht aan het einde van de tunnel?

Salomo, de zoon van David, zei: "Wederom aanschouwde ik alle onderdrukkingen die onder de zon geschieden, en zie: tranen der onderdrukten, en zij hadden geen trooster" (Pred.4:1). Sir Robert Anderson merkte in zijn boek *The Silence of God* op: "Een stille hemel is het grootste mysterie van ons bestaan." De oude Hebreeuwse profeet en dichter vroeg: "Hoe zou God het weten; zou er ook wetenschap zijn bij de Allerhoogste?" (Ps.73:11). Jesaja, de profeet, zei: "Dan zullen zij den Naam des HEEREN vrezen van den nedergang, en Zijn heerlijkheid van den opgang der zon; als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest des HEEREN de banier tegen hen oprichten." (Jes.59:19, St.Vert.). Deze woorden betekenen hoop voor de mensheid en een definitief einde aan de Dag van de Mens. Het is nu bijna 2.000 jaar geleden dat de apostel Paulus deze belangrijke woorden uitsprak die in Handelingen 28:28 staan: "Het zij u dan bekend, dat dit heil (de reddingbrengende boodschap) Gods aan de heidenen gezonden (geautoriseerd) is; die zullen dan ook horen! (met de garantie dat het tot hen zou doordringen)" Nauwelijks had Paulus deze woorden uitgesproken, of God zond een mens "wiens naam was Johannes; deze kwam als getuige om van het licht te getuigen, opdat allen door hem (de getuige) geloven zouden" (Joh.1:6-7). Binnen een korte tijdspanne had dit instrument in Gods hand het voorrecht om wat wij het evangelie van Johannes noemen te schrijven. De enorme omvang van de boodschap van dit evangelie wordt door de mensen van vandaag weinig gewaardeerd. Binnen het bestek van 21 hoofdstukken heeft God ons echter voorzien van een boek dat voornamelijk is geschreven om mensen tot Zich te trekken. Dit evangelie ademt een en al leven.

Tijdens het schrijven van dit evangelie concentreerde Johannes zich op ten minste acht van de meest duidelijke wonderen (tekenen) om het feit te benadrukken dat Jezus Christus inderdaad "de Heiland der wereld is" (Joh.4:42). Het belang van deze tekenen wordt weinig begrepen; ze getuigen van de ontzagwekkende wijsheid, macht en vaardigheid die God ten behoeve van de mensheid zal aanwenden. Deze tekenen leveren het bewijs dat zal worden voorzien in alles wat nodig is voor de redding van de mensheid. Als Jezus water in wijn kon veranderen, kan Hij de wetten van de tijd en de natuur terzijde schuiven ten behoeve van elke levende ziel. Dit heeft Hij beloofd te doen wanneer God "op kale heuvels rivieren doet ontspringen... en de woestijn tot een waterplas maken en het dorre land tot waterbronnen" (Jes.41:18-22). Als Christus een man die 38 jaar lang aan een ziekte leed, kon genezen (Joh.5:1-3), kan Hij ook de mensheid met een grote stroom van gezondheid en leven overspoelen. Als onze Heer 5.000 mannen kon voeden en bovendien "twaalf korven met brokken van de vijf gerstebroden, die overgeschoten waren, nadat men gegeten had" kun vullen (Joh.6:13), kan Hij net zo gemakkelijk miljoenen hongerige mannen, vrouwen en kinderen voeden en daarmee hongersnood van de aarde uitbannen. Het is ondenkbaar te veronderstellen dat er iets te moeilijk is voor God. Zoals de profeet duidelijk heeft gemaakt: "zij zullen hongeren noch dorsten, woestijngloed noch zonnesteek zal hen treffen, want hun Ontfermer zal hen leiden" (Jes.49:10-11). Deze oplossingen van God voor de huidige problemen tarten de verbeelding.

Het cumulatieve effect van de werking van zonde en dood die nu in de wereld aanwezig is, vormt een reële bedreiging voor het voortbestaan van de mensheid. Niet alleen de fysieke, morele en geestelijke behoeften van de mensheid zijn in gevaar, maar de stortvloed aan duisternis, hypocrisie, dwaling en leugens dreigen de waarheid van God te bedelven. Paulus beseftte dit ernstige gevaar en schreef: "**Ik vermaan u dan allereerst smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen te doen voor** (ten behoeve van) **alle mensen**" (I Tim.2:1). Het woord 'mensen' dat hier wordt gebruikt, heeft betrekking op de gehele mensheid, niet alleen op individuele mensen. Massale hongersnood, volkenmoord en een aantal ernstige ziekten hebben al hun tol geëist van de mensheid. Helaas is de mensheid niet in staat om deze sociale problemen op te lossen. Paulus gaat verder en

spoort de mensen aan om te bidden, voor koningen en voor allen die gezag hebben “opdat wij een stil en rustig leven mogen leiden in alle godsvrucht en waardigheid. Dit is goed en aangenaam voor God, onze Heiland, die wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkenning der waarheid komen” (I Tim.2:2-4). Dit gedeelte leert geen universele verzoening, maar universele redding. Eenvoudig gezegd heeft God de bedoeling om de mensheid te redden en te bewaren, en de mensen tot de volle en nauwkeurige kennis van de waarheid te brengen. Dit is een ontzagwekkende opgave, maar “Hij zal niet kwijnen en niet geknakt worden, tot hij op aarde het recht zal hebben gebracht” (Jes.42:4). Romeinen 1:18 spreekt over “toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden”. De tegenwoordige wildgroei aan leugens die vanaf de kansel komen over de aard van de mens, zijn bestemming en zijn relatie tot God, zal ophouden. Duisternis en dwaling zullen wijken voor het krachtig stralen van het licht van Gods waarheid.

Gods huidige bedeling van genade zal tot een einde komen met de allerbelangrijkste daad van genade die de wereld ooit heeft meegemaakt, namelijk Gods overname van de heerschappij. Deze daad van goddelijk ingrijpen zal een totale transformatie van de samenleving, de mensheid en de volken tot gevolg hebben. Het gaat om het uiteindelijke doel van God om Zich ten volle aan de mensheid te openbaren. Het begin van Gods heerschappij kenmerkt het hoogtepunt van de Dag des mensen en kondigt de Dag van Jezus Christus aan.

Deze laatste periode wordt voor ons in de Schrift aangeduid als “de *AIOON*”, een tijd waarin God naar de mensheid uit zal stromen in een stortvloed van lichamelijke, materiele en geestelijke zegeningen, die tot dan toe ongekend waren. Deze beschrijving van Gods werk komt overeen met het feit dat Hij “een eeuwig God is..., Schepper van de einden der aarde” (Jes.40:28). In feite is deze unieke term “*AIOON*” zowel een beschrijving van God als van deze heerlijke reeks zegeningen die vanuit God naar de mensheid stromen. Dat wordt ons beschreven in Psalm 36:9, waar we lezen: “**zij laven zich aan het vette van uw huis, Gij drinkt hen met de stroom van uw liefelijkheden.**” Dit uitstromen van God is afhankelijk van goddelijk ingrijpen. Zodra God in actie komt, zullen zonde en dood, het beginsel dat nu in het leven van de mensen werkt, ophouden te stromen. Als gevolg van Gods tussenkomst zal elke daad van agressie, bedrog en geweld onmiddellijk worden beëindigd.

Dit ongelooflijke werk van God zal een periode inluiden die “leven” wordt genoemd. Om de woorden van Johannes 6:33 te gebruiken: “dát is het brood Gods, dat uit de hemel nederdaalt en aan de wereld het leven geeft.” Psalm 48:15 stelt: “Waarlijk, zo is God, onze God, voor eeuwig en altoos; tot de dood toe zal Hij ons leiden.” Deze unieke uitdrukking in het Grieks is *EIS TON AIŌNA KAI EIS TON AIŌNA TOU AIŌNOS* waarin gebruik wordt gemaakt van twee enkelvoudige vormen van het woord *AIŌN*, of *AIOON*. Deze uitspraak vertelt ons dat God de allerhoogste uitstromende bron van de *AIOON* is. Het is zowel een verwijzing naar het komende Koninkrijk van God als naar God zelf. Pogingen om dit woord te interpreteren in de betekenis van “eindelooheid” of “een tijdperk” slagen er niet in de gelovige een betekenisvol begrip van deze prachtige term te verschaffen. Het woord *AIŌN* (*AIOON*) dat in deze betekenis wordt gebruikt, is een levendige beschrijving van Jehova Messias van het Oude Testament en de Heer Jezus Christus van het Nieuwe Testament.

Wanneer de Schrift spreekt over “eeuwig leven” of “eeuwige straf”, is het een beschrijving van en een verwijzing naar omstandigheden die op aarde zullen heersen als God uitstroomt in goddelijke heerschappij. Deze omstandigheden zullen leiden tot een periode van volmaakte vrede, gezondheid en vreugde. Deze vloedgolf van geestelijke zegeningen is volledig afhankelijk van Gods overname van de heerschappij. Het element van de tijdsduur is ondergeschikt aan de innerlijke kwaliteit van het leven dat van God naar de mensen stroomt. Het heerlijke feit is dat God naar buiten en in het leven van de gelovige in Christus zal stromen, die dan deel zal hebben aan wat Hij wezenlijk is. Mensen die “eeuwig (aionisch) leven” bezitten, zullen in feite *AIONEN* in zichzelf worden, in die zin dat zij op hun beurt naar andere mensen zullen uitstromen. Voor het eerst in de geschiedenis zullen de gelovigen in Christus, of het nu Godvrezende Israëlieten zijn of mensen die deel uitmaken van Gods openbaring, middelen worden door wie God een nieuwe cultuur zal voortbrengen in muziek, literatuur, kunst en lofzangen. Niet langer zal de geest van de mens in beslag worden genomen door de aandelenmarkt, de productie van massavernietigingswapens, seksuele perversie, onroerendgoedtransacties, misdadbestrijding, vredesmissies en duizend-en-een sociale programma’s, waarvan vele het Woord van God daadwerkelijk hebben

verdrongen. De psalmist David getuigde:
 “Neus in de hoogte,
 zoekt zo’n booswicht helemaal niets, ✧
 geen God komt er nog voor
 in al zijn plannen” (Ps.10:4, Naardense Bijbel, 2024).

In plaats van lege geesten en levens zal God alle volken vervullen met de kennis van Zichzelf en Zijn rechtvaardige oordelen. Gods geschreven Woord zal de basis worden voor studie, overdenking en onderzoek, zoals de Geest van God zal zorgen voor een hernieuwd begrip van elk woord van dit boek dat we de Bijbel noemen. De totale oriëntatie van de mens zal worden gericht op het verwerven van een toenemende kennis van God. “Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt” (Joh.17:3). Als gevolg van het opleggen van Gods heerschappij: “(zal) de aarde... vol worden van de kennis van des HEREN heerlijkheid, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken” (Hab.2:14). De vervulling van dit wonderbaarlijke profetische woord zal het leven en denken van ieder wezen op aarde opnieuw vormgeven. Deze ongelooflijke ervaring tart elke beschrijving.

AIONISCHE TIJDEN

Er staan radicale veranderingen gepland voor de toekomst van de mensen en de volken op deze aarde. Het leven zal nooit meer hetzelfde zijn. Geen groter vreugde en voorrecht zal de harten van de mensen worden gegeven dan het besef dat de lang beloofde Dag van Jezus Christus is aangebroken. Alle herinnering aan de tegenwoordige lange en onbeduidende Dag des mensen, met zijn verdriet en onderdrukking, zal vervagen. Toen David bijvoorbeeld sprak over zijn onderdrukkers, zei hij: “opdat Hij hun gedachtenis van de aarde verdelge” (Ps.109:15). Eindelijk zal “de heerlijkheid des HEREN (...) zich openbaren, en al het levende tezamen zal dit zien, want de mond des HEREN heeft het gesproken” (Jes.40:5). Dit betekent dat de “Aionische Tijden” zijn aangebroken, wat alle mensen ten goede zal komen.

Deze wonderbaarlijke omstandigheden wachten niet op de wederkomst van Jezus Christus, maar op het feit dat God Zich door Zijn ingreep mengt in de aangelegenheden van de mensen. Het is nu bijna 2.000 jaar geleden dat God de huidige bedeling van genade inluidde. Gedurende de afgelopen twee millennia heeft elke man, elke vrouw en elk kind de volkomen onverdiende genade van God ontvangen. De levens van miljoenen mensen zijn geraakt door de heilbrengende boodschap van God.

Gedurende de huidige periode heeft God een groep mensen voortgebracht die naar waarheid als gelovigen in Jezus Christus kunnen worden aangemerkt, wier zonden vergeven zijn en aan wie gerechtigheid toegerekend wordt. Als gevolg van het geloof in Christus zijn zij kinderen van God geworden en zijn zij voorbestemd om de “positie van zonen” te genieten in de tijd van Gods heerschappij. Dit grote, maar verborgen, gezelschap bestaat uit persoonlijke gelovigen die zijn voortgebracht door het Woord van God (en de Geest van God) en zij maken geen deel uit van een religieus, seculier instituut dat “de kerk” wordt genoemd. Deze gelovigen maken deel uit van een groep die bekendstaat als “de gemeente (*EKKLESIA*, uitgeroepen), die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt” (Ef.1:22-23). Onze positie als onderdeel van deze groep is uit God. Alles wat wij zijn, is gebaseerd op wat Hij is en wat ons toekomstige leven van dienstbaarheid zal zijn om de God van alle genade aan de hele wereld te verkondigen. In de woorden van de Psalmist: “Wij zullen de roem uwer grote goedheid verkondigen, en jubelen over uw gerechtigheid.” (Ps.145:7). Als onderdeel van Gods openbaring is onze taak “naar zijn eigen voornemen en de genade, die ons in Christus Jezus gegeven is vóór eeuwige tijden” (II Tim.1:9). Deze boodschap vertelt ons niet dat onze positie werd bepaald vóór de scheppingsdaad, maar veeleer “vóór Aionische Tijden”, zoals nauwkeurig weergegeven in de Griekse uitdrukking *PRO CHRONŌN AIŌNIŌN*. Deze tijden liggen nog in de toekomst, en onze toekomstige positie zal geopenbaard worden door de verschijning of *EPIPHANEIA* (het krachtig schijnen) van onze Verlosser Jezus Christus. Wanneer dit gebeurt, zullen alle mensen Christus kennen en weten dat Hij God is. Zijn positieve interventie zal werkelijkheid worden en wij, gelovigen, zullen een toekomstig leven binnengaan van dienst aan onze Verlosser. Deze beloofde zegen van God is

gebaseerd “de hoop (positieve verwachting) des eeuwigen (*AIONISCH*) levens, dat God, die niet liegt, vóór eeuwige (*AIONISCHE*) tijden beloofd heeft” (Titus 1:2).

Deze huidige stroom van genade maakt deel uit van Zijn doel om onder de volken de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen. Gedurende deze tijd heeft God, door middel van de huidige bedeling, ondubbelzinnig aangetoond dat genade een belangrijk en wezenlijk deel van Zijn karakter is. Op een dag zal geopenbaard worden dat elke daad van God in overeenstemming was met pure en absolute genade, hoewel dat vandaag de dag onnaspeurlijk is, omdat Hij in het verborgene werkt. Dit onzichtbare verslag nadert nu zijn voltooiing. Elke daad van God in verband met Zijn huidige werk in genade zal een eerbetoon zijn aan deze eigenschap van Zijn karakter. Sinds het begin van de Dag des mensen, die teruggaat tot de dagen van Noach, heeft God actief genade getoond aan mensen, maar niet aan allen of gelijk verdeeld. Pas met de uitspraak van Paulus in Handelingen 28:28, waarmee de verandering van bestuur is aangegeven, heeft God uitsluitend in genade gehandeld.

Hoe lang de huidige dag van genade nog zal duren, weet niemand, maar we kunnen zeggen dat het zal uitmonden in een overwinning voor God met de meest positieve daad van genade die de wereld ooit heeft gekend. De “Aionische Tijden” zullen worden uitgeroepen voor de hele aarde. Het feit dat God op een dag Zijn macht zal aanwenden om de overwinning van het goede over het kwade te verzekeren, is in zekere zin vanzelfsprekend. Het geheim van openbaring is niet dat Hij dit zal doen, maar dat Hij het uitstelt. Deze opperste daad van genade wordt in de Schrift aangeduid als Gods overname van de heerschappij, wat sommige mensen dwaas genoeg hebben uitgelegd als het einde van de wereld.

Het bijbehorend **Schema nr. 1**, “Aionische Tijden”, laat een aantal verschillende gebeurtenissen of activiteiten zien die de wereld het signaal zullen geven dat de mensheid een nieuwe en rechtvaardige ordening van dingen is binnengegaan. De “Aionische Tijden” zullen beginnen met Gods tussenkomst in de omstandigheden van de mensen. Op welk moment in de tijd dit zal gebeuren, is niet bekend voor de mensen. We moeten duidelijk maken dat deze tussenkomst van God of Gods overname van de heerschappij, niet synoniem is met, of afhankelijk is van, de wederkomst van Christus. Op het moment dat God begint met daadwerkelijk besturen, zal de lange periode waarin God genade heeft betoond ten einde komen. Deze tijd van Gods heerschappij zal de langverwachte vervulling van de profetie van Daniëls 70 weken in gang zetten. Van grote betekenis is het feit dat “zeventig weken zijn bepaald over uw volk (Israël) en uw heilige stad (Jeruzalem), om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen, en om eeuwige (*AIONISCHE*) gerechtigheid te brengen, gezicht en profeet te bezegelen en iets allerheiligst (de allerheiligst plaats) te zalven” (Dan.9:24). Weinig mensen zullen betwisten dat dit weken van jaren zijn.

Deze 70 weken zijn in feite 490 jaar. Maar zonder uitzondering hebben veel veronderstelde Bijbelgeleerden gesteld dat 69 weken van deze totale periode al vervuld zijn. Onder hen is ook wijlen Dr. E.W. Bullinger, die het gebruikte in zijn dateringssysteem (*Companion Bible*, Appendix 50), en Sir Robert Anderson, auteur van *The Silence of God* en andere boeken. In zijn boek *The Coming Prince* stelt hij: “Ik geloof dat de duur van de periode tussen het uitvaardigen van het decreet om Jeruzalem te herbouwen en het openbare optreden van ‘een Messias, een vorst’, tussen de 14^e dag van Nisan, 445 v.Chr. en de 6^e april 32 n.Chr., precies 173.880 dagen of zeven keer negenenzestig profetische jaren van 360 dagen (maanjaren) bedraagt, dat zijn de eerste negenenzestig weken van Gabriëls profetie.” Deze veronderstelling schiet om twee redenen ernstig tekort. We herinneren ons uit Daniël 9:3-9 de voorbede van Daniël over de zonden, ongerechtigheid en opstand van het volk Israël. De aard van deze zonde was dat ze waren “afgeweken van uw geboden en van uw verordeningen, en wij hebben niet geluisterd naar uw knechten, de profeten, die in uw naam gesproken hebben tot onze koningen, onze vorsten en onze vaders, en tot het ganse volk des lands” (Dan.9:5-6). Wegens hun zonde werd God, onze God, gesmeekt om het gebed van Zijn knecht Daniël te horen: “neig, mijn God, uw oor en hoor; open uw ogen en zie onze verwoestingen en de stad waarover uw naam is uitgeroepen; want niet op grond van onze gerechtigheden storten wij onze smeekbeden voor U uit, maar op grond van uw grote barmhartigheden” (Dan.9:17-18).

In antwoord op dit gebed sprak de man Gabriël tot Daniël en zei: “nu ben ik uitgegaan om u een klaar inzicht te geven. Let dus op het woord en sla acht op het gezicht” (Dan.9:23). Wat volgt, zijn zes van de belangrijkste zegeningen en voorwaarden die leiden tot de zalving van de allerheiligste plaats, de tempel van God. In het belang van het verkondigen van de waarheid van God, ben ik ervan overtuigd dat deze zes voorwaarden eenvoudigweg nooit zijn vervuld en totdat ze dat zijn, wachten alle “zeventig weken [die] zijn bepaald over uw volk” op een toekomstige vervulling. Ten tweede, en dit is cruciaal voor ons begrip van de goddelijke orde voor de vervulling van deze profetie, heeft de verwijzing naar “een gezalfde, een vorst” betrekking op David, niet op Christus. Tenzij mensen bereid zijn te accepteren dat er een roemruchte toekomst voor David is, zal Daniël 9:24-27 voor altijd een raadsel blijven. Het feit dat “de aartsvader David” nog steeds “èn gestorven èn begraven is” (Hand.2:29-35) moet voor de gelovige in Jezus Christus voldoende bewijs zijn dat het Davidische verbond nog vervuld moet worden. Wanneer het volk Israël opnieuw wordt samengebracht, zal David, de dienaar van God, een buitengewoon belangrijke rol spelen. Laten we goed acht slaan op Ezechiël 37:24-25, waar staat: “mijn knecht David zal koning over hen wezen... en mijn knecht David zal hun voor eeuwig (met betrekking tot de *AIOON*) tot vorst zijn.” Een bevestiging van deze belangrijke profetie is te vinden in Ezechiël 34:23, waar gezegd wordt: “Dan zal Ik één herder over hen aanstellen, die hen weiden zal: mijn knecht David.”

Het werkwoord “aanstellen”⁶ impliceert de opstanding van David zelf. Het Hebreeuwse werkwoord is te vinden in II Samuël 7:25 waar staat: “doe het woord dat Gij gesproken hebt aangaande uw knecht en zijn huis, voor altijd gestand (oprichten).” In Jeremia 30:9 wordt ons verteld: “maar zij zullen de HERE, hun God, dienen en David, hun koning, die Ik hun verwekken (oprichten) zal.” David wordt dus niet alleen uit de dood opgewekt, maar zal binnen het herenigde volk Israël worden bevestigd als hun herder-koning op aarde. Het ontkennen van een letterlijke opstanding van David zou een schending zijn van de expliciete voorwaarden van het Davidische verbond. De vervulling van dit verbond doet niets af aan het feit dat Davids grotere Zoon vanuit de hemel zal regeren en Zijn heerschappij aan de hele aarde zal opleggen. Gods regeling voor Israël zal ertoe leiden dat de Herder-Koning regeert vanaf Zijn troon in de hemel (Psalm 103:19). Zoals Hosea duidelijk maakt: “Want vele dagen zullen de Israëlieten blijven zitten zonder koning en zonder vorst... Daarna zullen de Israëlieten zich bekeren, en de HERE, hun God, zoeken, en David, hun koning, en bevende komen tot de HERE en tot zijn heil - in de dagen der toekomst [het laatste der dagen, St.Vert.]” (Hosea 3:4-5). Deze belangrijke gebeurtenis zal plaatsvinden zodra God Zijn huidige zwijgen verbreekt en Zijn “Aionische Tijden” inluidt. Nogmaals, het is belangrijk te onthouden dat deze glorieuze tijden zowel in de toekomst liggen als voorafgaan aan de Dag des Heren.

DE EIPHANEIA VAN JEZUS CHRISTUS

Het begin van de “Aionische Tijden” wordt in Titus 2:13 vermeld, waar ons wordt verteld “de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en (namelijk) Heiland, Christus Jezus” te verwachten. Een nauwkeuriger vertaling van dit vers laat ons zien dat wij in de huidige *AIOON* (bedeling) moeten leven in verwachting van die zalige hoop, namelijk het krachtig stralen van de heerlijkheid van onze grote God, dat is onze Redder Jezus Christus. Deze grote waarheid werd voor het eerst geopenbaard in de dagen dat de kinderen van Israël murmureerden tegen Mozes en tegen Aäron, omdat ze de blijde tijding van het beloofde land dat overvloedig van melk en honing hadden verworpen. De Heer zei tot Mozes: “Hoelang zal dit volk Mij versmaden, en hoelang zullen zij niet op Mij vertrouwen bij al de tekenen die Ik in zijn midden gedaan heb? Ik zal het met de pest slaan en het uitroeien, en u tot een volk maken, groter en machtiger dan dit” (Num.14:11-12). Toen Mozes deze woorden hoorde, deed hij voorbede voor dit volk en zei: “Vergeef toch de ongerechtigheid van dit volk naar de grootheid uwer goedertierenheid, gelijk Gij dit volk vergiffenis geschonken hebt van Egypte af tot hier toe. En de HERE zeide: Op uw bede schenk Ik vergeving. Evenwel, zo waar Ik leef en

⁶ Herz.St.Vert. en Naardense Bijbel 2024: “doen opstaan” (vert.)

de heerlijkheid des HEREN de ganse aarde vervullen zal" (Num.14:19-21). Deze krachtige belofte van God geeft de mensheid de zekerheid dat de Almachtige God op een dag op het juiste moment zal handelen om de mensheid te redden uit het uur van gevaar, dat zelfs nu nog de overlevingskansen van de mensheid bedreigt. Deze belangrijke waarheid vertelt ons dat God zal gaan ingrijpen in een uur van grote crises en Zijn weldadige en welwillende heerschappij over de aarde zal vestigen. Dat deze belofte allesomvattend is, wordt weergegeven in de woorden van de profeet Jesaja: "En de heerlijkheid des HEREN zal zich openbaren, en al het levende tezamen zal dit zien, want de mond des HEREN heeft het gesproken" (Jes.40:5). "Al het levende tezamen" betekent hier dat de hele mensheid in één keer getuige zal zijn van Zijn heerlijkheid.

Veel Bijbelgeleerden hebben ten onrechte aangenomen dat het laatste citaat betrekking heeft op de wederkomst van Christus, maar dat is niet het geval. Deze uitspraak is gebaseerd op het ingrijpen van God en heeft te maken met God die handelt om Zichzelf op een eindeloos aantal manieren bekend te maken om een einde te maken aan de huidige rampen waarmee de mensheid wordt geconfronteerd. In plaats van verdriet zal vreugde zegevieren; in plaats dat de dood aan het werk is, zal er overvloedig leven zijn; in plaats van oorlog zal vrede overheersen onder Zijn heerschappij. Gods heerlijkheid betekent de erkenning en verheerlijking die Zijn naam toekomt, vanwege alles wat Hij kan en zal doen om een oneindig scala aan zegeningen in de wereld te brengen. Waar mensen machteloos staan, hoeft God alleen maar het woord te spreken en Zijn wil zal geschieden. *EPIPHANEIA*

Er zal geen vasteland of eiland op aarde zijn waar mensen wonen, dat over het hoofd zal worden gezien, en niemand zal de invloed van Gods actie ontgaan. Abraham vroeg: "zou de Rechter der ganse aarde geen recht doen?" (Gen.18:25). De verwachting van Gods ingrijpen zal aan deze grote behoefte voldoen. De apostel Paulus maande in II Timotheüs 4:1-2: "Ik betuig u nadrukkelijk voor God en Christus Jezus, die levenden en doden zal oordelen (bepaalt de orde voor), met beroep zowel op zijn verschijning (*EPIPHANEIA*) als op zijn koningschap: verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg (licht ze in), bestraf (vermaan hen) en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting." Het idee van "oordelen" betekent niet het opleggen van lichamelijke straffen of het opleggen van lichamelijk leed, maar eerder het nemen van een besluit dat Zijn rechtvaardige orde vestigt voor zowel de levenden als degenen die nu in het graf zijn.

Jezus zei: "Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar zijn stem zullen horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel" (Joh.5:28-29). Dit heeft betrekking op twee afzonderlijke orden van opstanding, één die onmiddellijk na Zijn goddelijk ingrijpen plaatsvindt, en een laatste gezelschap dat zo'n 1.500 jaar later zal worden opgewekt bij het oordeel van de Grote Witte Troon. De eerste oordeelsdaad zal de opstanding van miljoenen mensen zijn die nooit de gelegenheid hebben gehad om de boodschap over de Heer Jezus Christus te horen en aan te nemen, samen met de gelovigen en "wie het goede gedaan hebben", en zij zullen in een toestand komen waarin die gekenmerkt wordt door leven, in plaats van de dood. Op dat moment zal de dood, als principe, ophouden werkzaam te zijn in het leven van de mensen. Nooit meer zullen mensen sterven vanwege de zonde van Adam, dat wil zeggen dat zonde en dood in hun leden werken. Dan zullen de mensen zeggen: "de wet van de Geest des levens heeft mij in Christus Jezus vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods" (Rom.8:2). Maar aan allen "die, in het goedgevoelen volhardende, heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken, [zullen] het eeuwige (*AIONISCH*) leven [ontvangen]" (Rom.2:7). Het bestaan van die mensen op aarde in het geopenbaarde Koninkrijk van God zal doordrongen zijn van leven. De verwerkelijking van dit aspect van de "Aionische Tijden" zal een onmiddellijk einde maken aan de activiteiten van alle mortuaria; uitvaart- en crematiediensten zullen ophouden te bestaan. Aangezien het leven zal zegevieren, zal de huidige noodzaak van de enorme gezondheidszorgindustrie, inclusief artsen, chirurgen en ondersteunende medische voorzieningen, achterhaald raken. Jesaja zei "En geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek; het volk dat daar woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben" (Jes.33:24). Stel je een wereld voor zonder ziektekostenverzekeringen omdat algemene gezondheid over de hele wereld zal zijn uitgeroepen. De psalmist David sprak: "God zij ons genadig en zegene ons, Hij doe zijn aanschijn bij ons lichten; opdat men op aarde uw weg kenne, onder alle volken uw heil (reddende gezondheid)" (Ps.67:2-3).

Wat veel mensen naar het Duizendjarig Vrederijk hebben verbannen, zal in werkelijkheid worden gerealiseerd in de "Aionische Tijden", vóór de Dag des Heren: "Dan zullen de ogen der blinden geopend en de oren der doven ontsloten worden; dan zal de lamme springen als een hert (een jong hert) en de tong van de stomme zal jubelen" (Jes.35:5-6). Denk eens aan de immense vreugde die de mensen zullen ervaren als God zich in een volmaakte gave van gezondheid naar de mensheid uitstort. Stel je een tijd voor waarin geldt: "Daar zal niet langer een zuigeling zijn, die slechts weinige dagen leeft, noch een grijsaard, die zijn dagen niet voleindigt, want de jongeling zal als honderdjarige sterven, zelfs de zondaar zal eerst als honderdjarige door de vloek getroffen worden" (Jes.65:20). Weinig mensen zijn bereid deze transformatie van dood naar leven te erkennen. Het wordt gezegd van de aartsvader: "Mozes was honderd twintig jaar oud, toen hij stierf; zijn oog was niet verduisterd en zijn kracht was niet geweken" (Deut.34:7). Deze ervaring die kenmerkend zal zijn voor het leven van alle mensen op aarde, is verbazingwekkend voor ons, maar de belofte is echt. Het is belangrijk op te merken dat deze zegeningen van het leven en de goddelijke regering zullen beginnen op het moment dat God ten behoeve van de mensheid ingrijpt. Ze zijn niet afhankelijk van de wederkomst van Christus.

DE BEDIENING VAN ELIA

Een van de invloedrijkste en machtigste mannen die op het wereldtoneel zal verschijnen, zodra God begint te regeren, zal Elia zijn. Hij was het die bekend stond als de man van God die een instrument was in het trotseren van de goddeloze koning van Israël, Achab. De Schrift zegt van hem: "Verder maakte Achab de gewijde paal; en Achab ging voort met zó te handelen, dat hij de HERE, de God van Israël, meer krenkte dan alle koningen van Israël die vóór hem geweest waren" (I Kon.16:33). Om de koning die afgoderij in Israël bevorderde, uit te dagen "naderde Elia tot het gehele volk en zeide: Hoelang zult gij aan beide zijden mank gaan? Indien de HERE God is, volgt Hem na; maar indien het de Baäl is, volgt hem na. Doch het volk antwoordde hem niets" (I Kon.18:21). Op aanwijzing van Elia toen hij de profeten van Baäl uitlokte, gaf hij opdracht een altaar te bouwen om twee stieren te offeren en er hout op te leggen, maar daarbij geen vuur te gebruiken. En hij zei tegen hen: "Roept gij dan de naam van uw god aan, en ik zal de naam des HEREN aanroepen. De God die met vuur zal antwoorden, die zal God zijn" (I Kon.18:24). Toen de profeten van Baäl geen antwoord van Baäl kregen, bespotten Elia hen en zei: "Roept luider, want hij is immers een god. Hij is zeker in gepeins, of hij heeft zich afgezonderd, of hij is op reis; misschien slaapt hij en moet wakker worden" (I Kon.18:27). En alle 400 priesters en profeten van Baäl gingen door met het smeken om vuur van de morgen tot de tijd van het avondoffer. Toen vroeg Elia al het volk om dichterbij te komen en hij herstelde het altaar van God, legde het hout en de stier erop. Drie keer vroeg hij de mensen om er vier kruiken water over te gieten en hij vulde de groeve rondom. "Op de tijd nu, dat men het avondoffer brengt, trad de profeet Elia naar voren en zeide: HERE, God van Abraham, Isaak en Israël, heden moge bekend worden, dat Gij God zijt in Israël, en dat ik uw knecht ben, en op uw bevel al deze dingen doe" (I Kon.18:36). "Toen schoot het vuur des HEREN neer en verteerde het brandoffer, het hout, de stenen en de aarde, en lekte het water in de groeve op. Toen het gehele volk dat zag, wierpen zij zich op hun aangezicht en zeiden: De HERE, die is God! De HERE, die is God!" (I Kon.18:38-39).

Door middel van deze krachtige manifestatie van goddelijk vuur toonde God aan dat Hij groter is dan alle goden van de mensen. Deze dingen vonden ongeveer 900 jaar voor de geboorte van Christus plaats. Ook het verslag van Elia's ongewone vertrek van de aarde wordt gegeven in II Koningen 2:1-11, waar beschreven wordt dat Elia met Elisa sprak terwijl ze aan de oever van de Jordaan stonden, toen plotseling "een vurige wagen en vurige paarden... die maakten scheiding tussen hen beiden. Alzo voer Elia in een storm ten hemel" (II Kon.2:11). Als we het laatste boek van het Oude Testament, Maleachi, erop naslaan, lezen we een van de kortste en grootste beloften aan Israël die in de Schrift te vinden zijn. God zal deze belofte nog vervullen. In deze ontzagwekkende belofte verklaarde God: "Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt. Hij zal het hart der vaders terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaders, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban" (Mal.4:5-6).

Wijlen Otis Q. Sellers merkte op. “Er wordt ons ook duidelijk gemaakt dat, als dit grote werk niet gedaan zou worden, het voor de Heer noodzakelijk wordt om de aarde met een vloek te treffen wanneer Hij komt.” (Seed & Bread, nummer **091**, *De bediening van Elia*). Met deze ernstige waarschuwing komt zowel een belofte van grote zegen, als een voorwaardelijke vloek. Een aantal zaken vraagt hier onze aandacht. Ten eerste zal de komst van Elia, die ongeveer 2.400 jaar geleden beloofd werd, plaatsvinden vóór de Dag des Heren. Ten tweede, aangezien de wederkomst van Christus zal plaatsvinden in de Dag des Heren, moet de vervulling van deze grote belofte voorafgaan aan de *PAROUSIA*. Ten derde betekent dit dat lang voordat de Dag des Heren komt, God een werk zal doen dat als volgt beschreven wordt: “Ziet onder de heidenen (volken) en let op, en verbaast u, ontzet u, want Ik doe een werk in uw dagen, dat gij niet zoudt geloven, wanneer het verteld wordt” (Hab.1:5). De gevolgen van dat werk, in de aanwezigheid van Israël, zal de geesten van de volken verbijsteren.

Op die dag zal God “het hart der vaders terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaders”. Het Hebreeuwse woord, vertaald met “terugvoeren”, is *SHOEV* en betekent hetzelfde als het Griekse woord *EPISTREPHŌ* in Lucas 1:16-17, waar we lezen: “en velen der kinderen (zonen) Israëls zal hij (Johannes de Doper) bekeren tot de Here, hun God. En hij zal voor zijn aangezicht uitgaan in de geest en de kracht van Elia, om de harten der vaders te keren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de gezindheid der rechtvaardigen, ten einde voor de Here een weltoegerust volk te bereiden.” Dit heeft te maken met een uitgebreide voorbereiding van een volk in hart, geest en verstand. Het begint met een Elia die de zonen van Israël zal terugvoeren naar hun God.

In de huidige tijd wordt de gezindheid van de “zonen van Israël” in beslag genomen door politieke, sociale en eigen belangen. Voor de meesten maakt God eenvoudig geen deel uit van hun denkproces. Ze kennen Hem gewoon niet. Deze houding staat in schril contrast met Gods belofte die geopenbaard is in Jeremia 31:34, waar staat: “want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des HEREN, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.”

Deze woorden leggen de nadruk op de nog verdere, verreikende, geestelijke aard van het werk dat Elia moet doen. In de beschrijving van Mattheüs: “En de discipelen vroegen Hem en zeiden: Hoe kunnen dan de schriftgeleerden zeggen, dat Elia eerst moet komen? Hij antwoordde en zeide: Elia zal wel komen en alles herstellen” (Matt.17:10-12). Hier moet worden opgemerkt dat Elia dit grote werk doet in de periode waarin de omstandigheden zijn tot stand gebracht door Gods overname van de heerschappij, waarmee de regering van God op aarde wordt ingeluid. Hij is degene die de exacte grenzen zal aangeven van het land dat God aan Abraham beloofde, de grenzen van het land dat aan elke stam is toegewezen, de verdeling van het volk Israël volgens hun stammen, de identificatie van het nageslacht van Aäron en het herstel van de rechters en raadsheren zoals beloofd in Jesaja 1:26. Als gevolg van dit enorme werk van Elia zullen alle geschillen over de verdeling van het land worden opgelost en zullen zelfs de huidige bewoners zich vrijwillig terugtrekken. Bovendien zal geen enkele Israëliet, levend of dood, dan niet beseffen tot welke stam hij of zij behoort.

Onder hen die zich tegenwoordig geleerden noemen, zijn er die volhouden dat het toekomstige werk van Elia is vervuld in Johannes de Doper. Dit onderwerp is een schande gebleken voor deze mensen, in die zin dat zij in hun bekrompen systeem van eschatologie geen plaats vinden voor de ordelijke vervulling van dit belangrijke werk van Elia. Als we nadenken over de lering dat Johannes de Doper en zijn bediening de profetie van Maleachi over de komst van Elia hebben vervuld, moeten we bepaalde feiten onder ogen zien. Toen de priesters en de Levieten aan Johannes vroegen of hij Elia was, gaf hij nadrukkelijk het antwoord: “Nee” (Joh.1:21). Deze uitspraak zou de kwestie volledig moeten beslissen voor ieder die bereid is de zaken te laten vaststellen door het levende Woord van God. In de profetie van Maleachi hebben we de directe verklaring van de Heer dat Hij “Elia, de profeet”, zou zenden. Aangezien Johannes verklaarde dat hij niet Elia was, kan hij niet degene zijn geweest die God had beloofd te zenden, ook al kwam hij in de geest en kracht van Elia. Hij vervulde de profetie van Maleachi niet. Hoe vreemd het ook mag lijken, de schriftgeleerden hielden in hun onverschillige houding ten opzichte van Jezus vol dat Hij Elia niet als Zijn voorloper had. Dit bracht Zijn discipelen ertoe om te vragen: “Hoe kunnen dan de schriftgeleerden zeggen, dat Elia eerst moet komen?” (Matt.17:10). Ze vroegen dit, ondanks dat Johannes de Doper was gekomen, zijn bediening had voltooid en was onthoofd. De Here Jezus gaf

als antwoord. “Elia zal wel komen en alles herstellen” (Matt.17:11). Door dit te zeggen, maakte onze Heer de komst van Elia en het herstel van alle dingen tot toekomstige gebeurtenissen, zelfs na de dood van Johannes de Doper. Hij voegde er echter aan toe: “Elia zal wel komen en alles herstellen, maar Ik zeg u, dat Elia reeds gekomen is en zij hebben hem niet erkend, maar met hem gedaan al wat zij wilden. Zó zal ook de Zoon des mensen door hen moeten lijden. Toen begrepen de discipelen, dat Hij over Johannes de Doper tot hen gesproken had” (Matt.17:12-13).

Aangezien de schriftgeleerden het feit dat Elia nog niet was gekomen gebruikten als bewijs dat Jezus niet de Messias was, is het duidelijk dat Zijn woorden tegen hen waren gericht. Als ze Johannes niet erkenden als iemand die door God gezonden was, zouden ze ook Elia niet erkennen als hij door God gezonden werd. Als Elia was gekomen, zouden ze hem net zo hebben behandeld als Johannes, aangezien Johannes kwam in de geest en kracht van Elia. In Mattheüs 11:14 verklaarde onze Heer aan allen die Hem ontvingen dat Johannes Elia vertegenwoordigde en dat hij voor hen individueel zou doen wat Elia voor Israël als natie zal doen. Dus met de woorden “Elia, die komen zou”, bevestigde onze Heer het feit dat Elia’s komst een toekomstige gebeurtenis is. Dit werk van Elia zal de noodzaak om ‘het land met de ban te treffen’ overbodig maken, vanwege het beloofde werk dat hij zal volbrengen en de grote geestelijke zegen die over de mensheid zal uitstromen.

HET HERSTEL VAN DE DAVIDISCHE SKĒNĒ

Na een zeer succesvolle bediening in de verstrooiing, keerden Paulus en Barnabas terug “naar Antiochië (in Syrië), waar zij aan de genade Gods waren opgedragen voor het werk, dat zij volbracht hadden” (Hand.14:26). Daarna reisden ze naar Jeruzalem om met de apostelen te spreken over “de bekering der heidenen [en bereidden ze] al de broeders grote blijdschap” (Hand.15:3). De “bekering” verwijst naar het woord *EPISTREPHŌ*, wat een zich omkeren is. Na het horen van het antwoord op Petrus’ verdediging van de prediking van Paulus en Barnabas aan de volken werd “de gehele vergadering stil en zij hoorden Barnabas en Paulus verhalen wat al tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had” (Hand.15:12). Toen zei Jakobus, die sprak namens hen die op de vergadering in Jeruzalem bijeen waren: “Mannen broeders, hoort naar mij! Simeon (Simon Petrus) heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor zijn naam uit de heidenen te vergaderen. En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven staat: Daarna zal Ik wederkeren (*ANASTREPHŌ*) en de vervallen hut van David weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik weder opbouwen, en Ik zal haar weder oprichten, opdat het overige deel der mensen de Here zoeken, en alle heidenen, over welke mijn naam is uitgeroepen, spreekt de Here, die deze dingen doet” (Hand.15:13-17).

Deze ontzagwekkende profetie wacht nog steeds op een toekomstige vervulling. Op dat moment heeft God verordend: “Ik zal wederkeren.” Het woord “wederkeren” is een vertaling van het Griekse woord *ANASTREPHŌ*, wat betekent dat Hij Zijn huidige positie ten opzichte van het Israël van God zal omkeren en “de tabernakel van David opnieuw bouwen, die gevallen is”.

Dit loopt vooruit op de tijd dat God zal zeggen: “Gij zijt mijn volk. En hij zal zeggen: Mijn God!” (Hos.2:22). De zinsnede “weder oprichten” komt in Handelingen 15:16 voor als een vertaling van het Griekse woord *ANOIKODOMEŌ*. Het komt slechts twee keer voor in het Nieuwe Testament, beide keren in vers 16. Ik geloof dat dit woord betekent dat God in de toekomst het volk Israël zal herstellen. Dit is nog nooit gebeurd sinds de verdeling van het koninkrijk in de tijd na de dood van Salomo. Op dit moment heeft het volk dat in de Schrift wordt gedefinieerd als het Israël van God geen nationaal bestaan en is het verspreid onder alle volken op aarde. De groep mensen die momenteel slechts een deel van het land Israël bewoont, kan in geen enkel opzicht als het Israël van God worden gekwalificeerd. Waar Jakobus in Handelingen 15:16 over sprak, betreft de denationalisering, opstanding, hervergadering en heroprichting van het volk Israël in het Koninkrijk.

Het woord ‘hut’ (St.Vert.: ‘tabernakel’) in Handelingen 15:16 is een vertaling van het Griekse woord *SKĒNĒ*. Oorspronkelijk werd dit woord gebruikt om te verwijzen naar een tijdelijke tent waar de Heer Zijn volk

ontmoette, zoals Exodus 33:7-10 duidelijk maakt. Maar dit is niet waar Jakobus over sprak in Handelingen 15:16. Dr. R.C.H. Lenski leerde dat het woord 'tabernakel' verwijst naar de tabernakel uit de tijd van David, voordat Salomo toestemming kreeg om de tempel te bouwen. Die definitie van het woord *SKĒNĒ* geeft niet de betekenis weer van de belofte waarover Jakobus spreekt. De tekst in Handelingen 15:16 verwijst naar Amos 9:11-15. Het aardse toneel liet in de dagen van Amos een volk zien dat in ballingschap was gegaan en na verloop van tijd onder de volken werd verstrooid. Deze ballingschap was het gevolg van het afwijzen van de profeten die God, in genade en barmhartigheid, naar het volk had gezonden. Jezus herinnerde hen aan dit feit in Mattheüs 23:37-38, waar we lezen: "Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild. Zie, uw huis wordt aan u overgelaten." Ten gevolge van hun nationale zonde verkondigde de profeet Amos: "Zie, de dagen komen, luidt het woord van de Here HERE, dat Ik een honger in het land zal zenden - geen honger naar brood, en geen dorst naar water, maar om de woorden des HEREN te horen. Dan zullen zij zwerven van zee tot zee, en van het noorden naar het oosten zullen zij dolen, om te zoeken het woord des HEREN; maar vinden zullen zij het niet" (Am.8:11-12).

Dit is precies de huidige toestand van Israël. Vergelijk dit met de woorden van de profeet Jeremia: "Maar... na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn" (Jer.31:33). Het is onmogelijk om Amos 9:1-15 te lezen en daarin niet een grote uitstorting van God te zien die ten gunste van het volk Israël handelt. Deze indringende woorden zijn duidelijk vastgelegd in Jeremia 30:3, waar staat: "Want zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik in het lot van mijn volk Israël en Juda een keer breng, zegt de HERE, en hen terugbreng in het land dat Ik aan hun vaders gegeven heb, zodat zij het zullen bezitten." Jeremia vervolgt: "Op die dag zal het gebeuren, luidt het woord van de HERE der heerscharen, dat Ik het juk van hun hals zal verbreken en hun banden zal verscheuren; vreemden zullen hen niet meer knechten, maar zij zullen de HERE, hun God, dienen en David, hun koning, die Ik hun verwekken zal" (Jer.30:8-9).

Op 14 mei 1948 werd Israël door een proclamatie van de Verenigde Naties uitgeroepen tot onafhankelijke staat. Duizenden predikers grepen die gebeurtenis aan om te verkondigen dat God uiteindelijk had ingegrepen ten gunste van het volk Israël. Niets was minder waar. Nu, in het jaar 2000, bijna vijftig jaar later, heerst er chaos in de staat Israël. Conflicten met Syrië en de *Palestine Liberation Organization* tonen duidelijk aan dat het zogenaamde vredesproces in puin ligt. Er is nog geen woord vervuld van het verbond met Abraham. De afgelopen twee millennia zijn de Joden een volk gebleven dat onder de volken verstrooid was. Het gebed "Volgend jaar in Jeruzalem" blijft een onvervulde wens. Door de gebeurtenissen die zich in deze halve eeuw hebben voorgedaan, bleek de hoop van de meeste Israëlieten vals te zijn. Politiek, religieus en geografisch hebben ze allemaal aangetoond dat de huidige staat Israël slechts een onbeduidende natie blijft in vergelijking met de huidige supermachten, en met name de Verenigde Staten. Er is absoluut geen bewijs dat zelfs geringste van de spectaculaire verbonden die God met Israël sloot, ooit is vervuld.

Niettemin zullen de dagen komen dat God "haar zal lokken, en haar leiden in de woestijn (een plaats van afzondering), en spreken tot haar hart. Ik zal haar aldaar haar wijngaarden geven, en het dal Achor maken tot een deur der hoop... Dan zal Ik haar voor Mij zaaien in het land, en Mij ontfermen over Lo-Ruchama, en tot Lo-Ammi zeggen: Gij zijt mijn volk. En hij zal zeggen: Mijn God!" (Hos.2:13-22). De grote profeet Ezechiël verkondigde: "Ik zal u weghalen uit de volken... en Ik zal u brengen naar uw eigen land" (Ezech.36:24). Er wonen momenteel meer dan 15 miljoen Joden over de hele wereld en niemand heeft de oproep gehoord om terug te keren naar het land dat God aan Abraham beloofde. Ezechiël voegde er deze woorden van de Here God aan toe: "Ik zal de steden weer bevolken en de puinhopen zullen herbouwd worden; het verwoeste land zal weer worden bewerkt... En men zal zeggen: Dit land dat verwoest was, is geworden als de hof van Eden; de steden die, verwoest en vernield, in puin lagen, zijn weer versterkt en bewoond. Dan zullen de volken die om u heen overgebleven zijn, weten, dat Ik, de HERE, herbouwd heb wat vernield was en beplant heb wat verwoest was. Ik, de HERE, heb het gesproken en Ik zal het doen" (Ezech.36:33-36).

Ik vind het absoluut onbegrijpelijk dat een eerlijke Bijbelstudent dat wat er in de afgelopen 50 jaar in Israël is gebeurd, op welke manier dan ook uit kan leggen als de vervulling van de woorden van Ezechiël 36. We hebben evenwel de absolute zekerheid dat God op een dag zal handelen om aantoonbaar elk profetisch woord te vervullen dat verband houdt met Israëls hervergadering en wederoprichting als volk.

HET HERSTEL VAN ISRAEL

Gods grote liefde voor Israël wordt duidelijk weergegeven in de woorden van Mozes, die vroeg: “Immers welk groot volk is er, waaraan de goden zó nabij zijn als de HERE, onze God, telkens als wij tot Hem roepen? En welk groot volk is er, dat inzettingen en verordeningen heeft zo rechtvaardig, als heel deze wet, die ik u heden voorleg?” (Deut.4:7-8). Geen enkel volk op aarde, in het verleden of in het heden, is ooit met zulke geestelijke zegeningen verblijd. De mensen die vandaag de dag leven, verlangen naar grote erkenning, macht, kracht en vermeerdering van materiële rijkdom. Zo is het niet met God. God heeft het volk Israël overvloedig overladen met grote geestelijke rijkdom. Die rijkdom kan worden uitgedrukt in Gods woorden aan Israël toen Hij zei: “Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk.” (Ex.19:5-6). De bevestiging van deze heerlijke belofte is te vinden in I Petrus 2:9-10: “Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom (bestemd om door God in bezit te worden genomen), om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht: u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk, eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen.” Deze uitspraak bevestigt het feit dat Israël een koninklijke bestemming heeft, in plaats van de voortdurende angst voor antisemitisme: “Ja, vele natiën en machtige volken zullen komen om de HERE der heerscharen te Jeruzalem te zoeken en de gunst des HEREN af te smeken. Zo zegt de HERE der heerscharen: In die dagen zullen tien mannen uit volken van allerlei taal vastgrijpen, ja vastgrijpen de slijp van een Judeese man, en zeggen: wij willen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is” (Zach.8:22-23). Weinig mensen lijken te beseffen dat Israël nog een bemiddelend volk moet worden. Gods plannen met dat volk eindigen niet met zijn priesterschap voor de mensheid, maar met de erkenning dat het een kanaal van zegen zal worden voor alle inwoners van de natiën. Mozes verkondigde: “De HERE zal u als zijn heilig volk bevestigen, zoals Hij u gezworen heeft, indien gij de geboden van de HERE, uw God, onderhoudt en in zijn wegen wandelt. Dan zullen alle volken der aarde zien, dat de naam des HEREN over u uitgeroepen is, en zij zullen voor u vrezen” (Deut.28:9-10).

Er is vandaag de dag geen ontzag voor Israël. De mensen die in het land Israël wonen, vormen geen bedreiging voor de volken, maar onder Gods regering zal Israël uit de vergetelheid opstaan om het machtigste volk op aarde te worden. Haar grootheid zal niet worden afgemeten in termen van militaire macht, maar van het zeer grote aantal mensen dat de God dient die op theocratische wijze heerst. Gods aanwezigheid in haar midden zal ontzagwekkend zijn. Haar mislukkingen uit het verleden blijken geen belemmering te zijn voor haar toekomstige rol, aangezien ze ‘een hoofd’ wordt, als een uitstromende bron, en ‘niet een staart’.

De geschriften van de profeten staan vol met de ultieme waarheid die bevestigt dat God proactief zal handelen ten behoeve van het volk dat nu over de hele wereld is verstrooid. Zie Ezechiël 20:33-35. Dit Schriftgedeelte opent met de positieve uitspraak: “Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid zal Ik over u heersen”. Niet minder dan tien keer in de loop van deze profetie zegt God: “Ik zal.” Deze bevestiging laat geen twijfel bestaan over wat God voor dat volk zal doen. De tekst maakt duidelijk dat het Gods doel is om Israël uit de volken te leiden. Het gedeelte gaat verder met: “Ik zal u voeren uit het midden der volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid. Ik zal u brengen naar de woestijn der volken (een plaats van afzondering) en daar met u in het gericht treden, van aangezicht tot aangezicht” (Ezech.20:34-35). Dit zal een directe confrontatie zijn tussen God en het volk Israël, waarin Hij de feiten bekend zal maken over de belofte van herstel. Bovendien zegt God: “Ik zal... u brengen in de band van het verbond” (Ezech.20:37).

Het falen van Israël in het verleden door het oorspronkelijke verbond te verbreken dat God met haar sloot bij de berg Sinaï, had tot gevolg dat Mozes de stenen tafelen brak die het woord van het verbond bevatten, zoals opgetekend in Exodus 32:19. Vergelijk dit met de woorden van Hebrëen: “Zie, er komen dagen, spreekt de Here, dat Ik voor het huis Israëls en het huis Juda een nieuw verbond tot stand zal brengen, niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders maakte ten dage, dat Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte te leiden, want zij hebben zich niet gehouden aan mijn verbond en Ik heb Mij niet meer om hen bekommerd, spreekt de Here. Want dit is het verbond, waarmee Ik Mij verbinden zal aan het huis Israëls na die dagen, spreekt de Here: Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen, en Ik zal die in hun harten schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn” (Hebr.8:8-10). Deze krachtige taal in Hebrëen en in Jeremia maakt het absoluut duidelijk wat Gods plannen zijn voor het volk dat wij aanduiden als het Israël van God.

De reputatie van een God die zich aan het verbond houdt, is afhankelijk van Zijn onherroepelijke woord, dat we hier hebben en dat wordt bevestigd in Jeremia 31:31-37. Er kan geen grotere bevestiging worden gegeven ten gunste van een God die zich aan het verbond houdt, dan deze woorden: “Zo zegt de HERE, die de zon overdag tot een licht geeft, die de maan en de sterren verordent tot een licht des nachts, die de zee opzweept, dat haar golven bruisen, wiens naam is HERE der heerscharen: Als deze verordeningen voor mijn ogen zullen wankelen, luidt het woord des HEREN, dan zal ook het nageslacht van Israël ophouden al de dagen een volk te zijn voor mijn ogen” (Jer.31:35-36). Het woord “voor eeuwig” heeft de gedachte in zich van “met betrekking tot de komende *AIOON*”, het Koninkrijk van God. Het gaat verder met: “Zo zegt de HERE: Als de hemel boven te meten is en de fundamenten der aarde beneden na te speuren zijn, dan zal Ik heel het nageslacht van Israël verwerpen om al hetgeen zij gedaan hebben, luidt het woord des HEREN” (Jer.31:37). Niemand kan beweren in Jezus Christus te geloven en toch de letterlijke vervulling van deze woorden van God ontkennen. Als je deze machtige waarheid betwist, trek je het karakter van onze almachtige God in twijfel.

DE ONVOORWAARDELIJKE VERBONDEN VAN GOD

De Schrift heeft vier onvoorwaardelijke verbonden voor ons geïdentificeerd. Dit zijn **1)** het Abrahamitische verbond in Genesis 12:1-3, 17:1-14, 22:16-18. **2)** het Landverbond van Deuteronomium 30:1-10. **3)** Het Davidische Verbond geopenbaard in II Samuël 7:10-16; en **4)** het Nieuwe Verbond uitgesproken in Jeremia 31:31-34. Op grond van deze onvoorwaardelijke verbonden heeft God Zichzelf verplicht om Zijn profetische programma voor het volk Israël te vervullen. Dr. J. Dwight Pentecost merkt op, dat “in een onvoorwaardelijk verbond wordt datgene waarvoor een verbond is gesloten, gegeven aan de ontvangers van het verbond op gezag en rechtvaardigheid van degene die het verbond sluit, onafhankelijk van de verdienste of reactie van de ontvanger.” Het is een verbond dat met mensen is gesloten en uitsluitend gebaseerd is op de betrouwbaarheid van God. De vervulling van de verbonden die God met Israël heeft gesloten, is niet afhankelijk van de trouw van de mens, maar van de rechtvaardigheid van God, wiens woorden onherroepelijk zijn omdat God niet kan liegen. Er moet ook worden opgemerkt dat een onvoorwaardelijk verbond, waarmee degene die het verbond sluit verbonden wordt aan een bepaalde handelwijze, zegeningen aan dat verbond kan verbinden die worden beperkt door voorwaarden die zijn gebaseerd op de reactie van de ontvanger van dat verbond, die voortkomen uit het oorspronkelijke verbond. Maar deze voorwaardelijke zegeningen veranderen niets aan het onvoorwaardelijke karakter van het verbond.

Denk aan de opstand van Israël bij de berg Sinaï, toen ze het hebben verdorven door een gegoten kalf van goud te maken en dat vervolgens te aanbidden. Dit maakte de Heer zo boos, dat Hij tegen Mozes zei: **“Ik heb dit volk gezien en zie, het is een hardnekkig volk. Nu dan, laat Mij begaan, dat mijn toorn tegen hen ontbrande en Ik hen vernietige, maar u zal Ik tot een groot volk maken”** (Ex.32:9-10). God zou het volste recht hebben gehad om dat volk te vernietigen en een nieuw volk te beginnen met Mozes. Door dat te doen, zou God echter de voorwaarden van dat verbond hebben geschonden. De vervulling van deze verbonden is dus niet afhankelijk van de rechtschapenheid van het volk met wie het verbond is gesloten, maar van de trouw van God. Het lijkt voor de meeste mensen in deze tijd moeilijk om deze heerlijke verbonden te begrijpen. De letterlijke vervulling

van de beloofde zegeningen moet nog tot stand worden gebracht en dat zal ook zonder uitzondering gebeuren. Hun vervulling is strikt gebaseerd op het ingrijpen van God. Zodra God ingrijpt, zal de wereld verbaasd staan als men ziet dat God in actie komt om onnoemelijke zegeningen over Israël en alle volken uit te storten. Gods belofte aan Abraham, om van hem een groot volk te maken, reikt tot in de verre toekomst, wanneer Israël het grootste volk op aarde zal worden.

Mozes drukte Gods liefde voor Israël uit in de woorden van Deuteronomium 4:7-8 en voegde eraan toe: “Want vraag toch naar de dagen van het verleden, van vóór uw tijd, sinds de dag dat God de mens op de aarde schiep; en vraag van het ene einde des hemels tot het andere, of er zo iets groots is gebeurd of iets dergelijks is gehoord. Heeft ooit een volk een goddelijke stem gehoord, sprekende uit het midden van het vuur, zoals gij die gehoord hebt, en het leven behouden? Of heeft ooit een god beproefd te komen om zich een volk te nemen uit het midden van een ander volk, door beproeven, door tekenen, door wonderen en strijd, met een sterke hand en een uitgestrekte arm en met grote verschrikkingen, zoals de HERE, uw God, om uwentwil dit alles in Egypte voor uw ogen gedaan heeft? Gij hebt het te zien gekregen, opdat gij zoudt weten, dat de HERE de enige God is, er is geen ander behalve Hij” (Deut.4:32-35). Geen enkel volk, in het verleden of in het heden, heeft ooit aanspraak kunnen maken op zulke enorme zegeningen. Eeuwenlang is Israël het satanische doelwit geweest van haat, laster en uitroeiing. Dat zal allemaal ophouden wanneer “de HERE, uw God, in uw lot een keer [zal] brengen en Zich over u erbarmen; Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken, naar wier gebied de HERE, uw God, u verstrooid heeft” (Deut.30:3).

De meeste volken die nu bestaan, beschouwen “grootheid” in termen van bruto nationaal product, de hoeveelheid onderdanen, een krachtige krijgsmacht hebben of een land dat grote natuurlijke hulpbronnen bevat. God definieert grootheid in termen van geestelijke rijkdom. Niet alleen zal Abraham gezegend worden, maar uit zijn lendenen zal een groot volk voortkomen door wie God naar de natiën zal stromen. God maakte dat duidelijk door te zeggen: “Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden” (Gen.12:2-3). Dit is uiteraard nog nooit gebeurd. Dit betekent niet dat elke zegen die de volken genieten, via Israël zal komen, maar dat Israël een kanaal van zegen zal worden voor de stromen vanuit God. De taal kon niet duidelijker zijn met betrekking tot Gods uiteindelijke bedoeling om het zaad van Abraham, Isaak en Jakob opnieuw te verzamelen en hen terug te brengen naar het land van belofte. De onvoorwaardelijke verbonden die God met het volk Israël sloot, zullen op een dag tot bloei komen. Deze actie van God zal resulteren in een publieke demonstratie die de mensheid laat zien dat God Zijn oude volk Israël niet vergeten is. Dit is één van de grote zegeningen die vervuld zullen worden in de “Aionische Tijden”, vóór de wederkomst van Christus.

DE BEËINDIGING VAN VIJANDELIJKHEDEN

Een van de grootste zegeningen die tijdens de “Aionische Tijden” ten gunste van de hele mensheid zal plaatsvinden, is de totale beëindiging van vijandelijkheden. Het opleggen van de heerschappij van God zal iedere persoon op aarde gegarandeerd volledig bevrijden van oorlogsdreiging en gewelddadigheden. Na eeuwen van bloedige oorlogvoering zal de vrede heersen. In een groot visioen van de toekomst laat de psalmist weten: “Komt, aanschouwt de werken des HEREN, die verwoesting op aarde aanricht, die oorlogen doet ophouden tot het einde der aarde, de boog verbreekt, de lans stukslaat, de strijdwagens met vuur verbrandt. Laat af en weet, dat Ik God ben; Ik ben verheven onder de volken, verheven op de aarde” (Ps.46:9-11). Wanneer God handelt om een einde te maken aan oorlogen op aarde, zal dat het einde betekenen van elke denkbare menselijke poging om het leven van onschuldige mannen, vrouwen en kinderen te vernietigen. Alle werktuigen van moderne oorlogvoering zullen van de aarde verdwijnen. Dit houdt ook het vermogen van mensen in om nieuwe en bijzonder levensbedreigende dingen uit te vinden. Vandaag de dag is de angst voor nucleaire vernietiging niet voorbij. Rood China heeft onlangs een raket gelanceerd die volgens experts in staat is om een kernkop ongeveer 5.000 mijl ver te brengen. Analisten vrezen nu dat Noord-Korea binnen enkele weken (ANNO 2000, vert.) zou kunnen reageren met een nieuwe raket met een bereik van 4.000 mijl, waardoor Alaska en

Hawaiï binnen zijn bereik komen. Voor de eerste keer in een eeuw tijd zouden de Verenigde Staten niet langer immuun zijn voor een directe nucleaire aanval en de consequenties van deze dreiging zijn onheilspellend.

In de Amerikaanse begroting van \$ 1,7 biljoen⁷ voor het fiscale jaar 2000 is \$ 282 miljard bestemd voor nationale defensie. Deze duizelingwekkende cijfers geven de ernst van de sociale en economische invloed op onze samenleving aan. Koppel dit aan de steeds toenemende bedreiging voor het voortbestaan van de mensheid en we zien de noodzaak om te wensen dat God zal ingrijpen. Als een bron van grote bemoediging voor de hele mensheid schreef de profeet Micha: “En het zal geschieden in het laatste der dagen (*ACHARIT HAYYAMIM*): dan zal de berg van het huis des HEREN vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En volken zullen derwaarts heenstromen” (Micha 4:1). Deze laatste dagen zijn niet de “laatste dagen” waar Paulus over sprak in II Timotheüs 3:1, waarmee hij verwees naar de laatste dagen van deze huidige *AIOON* van genade en dus de laatste dagen van de Dag des mensen. We moeten oppassen dat we die twee niet met elkaar verwarren, wat de meeste eschatologen automatisch doen. De term *ACHARIT HAYYAMIM* die gebruikt is door Micha en in Deuteronomium 4:30 en Hosea 4:5. Jesaja 2:2 spreekt over het hoogtepunt van Gods profetische werk betreffende de toekomstige dag van zegen voor het volk Israël. Dat is het vervolg op de Dag des mensen, namelijk de Dag van Christus, een tijd waarin de profetische vervulling door de mensen zal worden begrepen en die we “Aionische Tijden” hebben genoemd. We moeten erop wijzen dat de “Aionische Tijden” aan de Dag des Heren voorafgaan, wat de tijd is waarin Christus zal terugkeren naar een rechtvaardige, gereinigde aarde, die Hij heeft gezuiverd.

In de laatste dagen die in Micha 4:1 worden besproken, staat de berg van het huis van de Heer vast, wat de regering van God die heerschappij voert over alle volken op aarde betekent, in de verheven positie dat Hij de top van de bergen is en verheven boven de heuvels, het symbool voor alle regeringen van de wereld, zowel groot als klein. Er staat: “En volken zullen derwaarts heenstromen” en dit zijn stromen van de hele mensheid die uit alle volken op aarde stromen tijdens de “Aionische Tijden”. Zij zullen voor het eerst in de geschiedenis van Gods handelen met de volken vertegenwoordigd zijn in Jeruzalem. Mensen zullen naar Jeruzalem en de leiders van Israël komen voor zegen, wijsheid en kennis van God die aan iedereen zal worden uitgedeeld.

Zo'n volk bestaat vandaag de dag niet meer op deze planeet. Tot de mensen die op die dag op aarde zullen verschijnen, behoren de aartsvaders, David, de profeten, de apostelen, raadsliden en rechters, evenals gelovigen van alle *AIONEN*. Geen enkel probleem waarmee volken of wereldleiders op dat moment worden geconfronteerd, zal onbehandeld blijven of niet worden opgelost. De instelling die “Verenigde Naties” wordt genoemd, zal ontbonden worden en God zal de mensen nederig maken voor Hem, want “Verderven zal Ik de wijsheid der wijzen, en het verstand der verstandigen zal Ik verdoen” (I Cor.1:19). Op die dag zal Hij “richten tussen vele volken en rechtspreken over machtige natiën tot in verre landen. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren” (Micha 4:3).

Zwaarden en speren, symbolen voor oorlogsmaterieel, zullen worden veranderd in landbouwwerktuigen, symbolen voor materialen bestemd voor een vreedzaam overleven op een zeer overvloedig voortbrengende aarde. Instituten die nu mensen opleiden in geavanceerde wapens, zullen achterhaald en verlaten raken. Het is duidelijk dat de richting van het onderwijs van mensen een nieuw doel en een nieuwe betekenis zal krijgen. “De kennis van des HEREN heerlijkheid” (Hab.2:14) zal een einde maken aan de zondige wegen van de mensen: “Daarom houden de goddelozen geen stand in het gericht, noch de zondaars in de vergadering der rechtvaardigen, want de HERE kent de weg der rechtvaardigen, maar de weg der goddelozen vergaat” (Ps.1:5-6). God zal Zijn Koninkrijk niet delen met goddeloze mensen! Een nieuwe generatie mensen zal op de hele aarde verschijnen. Hieronder bevindt zich ook een groep mensen in Israël die zullen worden opgewekt om posities in te nemen van internationale faam in de theocratie van God. Christus, gezeten in de hemelen in alle

⁷ Dat is 1.700.000.000.000 (vert.).

rechten van God, zal uitstromen naar deze mensen die gemachtigd zullen zijn om namens Hem te spreken. Wijsheid, waarheid en inzicht zullen komen van de lippen van deze door God aangestelde vertegenwoordigers die zelfs de wijsheid van Salomo in de dag van Zijn heerlijkheid zullen overtreffen.

Sinds de dagen van de apostelen (de Handelingen-periode) zijn er geen mensen op aarde verschenen met het geestelijke vermogen om elk denkbaar probleem aan te pakken waarmee het hart en de geest van de wereldheersers worden geconfronteerd. Hiertoe behoren ook de apostelen, die hun macht en invloed zullen aanwenden om het gedrag van mensen te veranderen, of het nu in religieuze of in politieke functies is. De impact van dit wereldomvattende scenario, gewijd aan vreedzame bezigheden, zal de standaard voor succes worden. Dit zal allemaal mogelijk zijn op het moment dat God openlijk handelt om de structuur van het menselijk bestuur te herschikken. God, die openlijk en positief handelt, zal eindelijk jaren van absolute vrede brengen op deze onrustige aarde.

HET HERSTEL VAN DE AARDE

Genesis 1:1 vertelt dat: “in den beginne God (Hebr. **ELOHIM**, de God van allen) de hemel en de aarde schiep”. Het woord “hemel” in dit vers is meervoud en duidt op alle hemelse wezens en objecten, inclusief satan. De verre planeten van ons zonnestelsel en de verre sterren maakten allemaal deel uit van deze oorspronkelijke scheppingsdaad. Ook wordt in dit vers “aarde” genoemd die het toekomstige thuis van de mensheid wordt, wanneer God op de Dag Gods bij de mensen zal wonen. Deze ontzagwekkende scheppingsdaad moet God grenzeloze vreugde hebben gebracht. De omvang van deze scheppingsdaad laat Jesaja zien als hij zegt: “Wie mat de wateren met zijn holle hand, bepaalde de omvang der hemelen met een span, vatte met een maat het stof der aarde, woog de bergen met een waag en de heuvelen met een weegschaal? Wie bestuurde de Geest des HEREN en onderrichtte Hem als zijn raadsman?” (Jes.40:12,13). Zo antwoordde ook de Heer Job toen Hij zei: **“Waar waart gij, toen Ik de aarde grondvestte? Vertel het, indien gij inzicht hebt! Wie heeft haar afmetingen bepaald? Gij weet het immers! Of wie heeft over haar het meetsnoer gespannen? Waarop zijn haar pijlers neergelaten, of wie heeft haar hoeksteen gelegd, terwijl de morgensterren tezamen juichten, en al de zonen Gods jubelden?”** (Job 38:4-70).

Het is duidelijk dat de mens niet in staat is om deze wonderbaarlijke scheppingsdaad te begrijpen. Oneindig in schoonheid en structuur was dit oorspronkelijke scheppingswerk bij uitstek geschikt om het thuis van de mensheid te worden. Maar toen sloeg het noodlot toe, zoals Genesis ons laat zien: “De aarde nu was (werd) woest en ledig, en duisternis lag op de vloed, en de Geest Gods zweefde over de wateren” (Gen.1:2). Wat geschapen was als “Eden, Gods hof” (Ezech.28:14), werd een toneel van verwoesting en ondergang. Wat was de oorzaak?

Het was satan. Dit betreft een daad van opstand die is opgetekend in Jesaja 14:12-15. En Ezechiël legt uit: “gij kwaamt tot zonde. Van de berg der goden verbande Ik u en deed u weg, gij beschuttende cherub, van tussen de vlammende stenen.” (Ezech.28:17). Als gevolg van satans opstandige poging om het plan en het doel van God te dwarsbomen, heeft de mensheid, te beginnen met het bedrog van Adam en Eva in de hof, geleefd onder de vloek van zonde en dood die opvallend over deze aarde regeert.

Desondanks schiep God, handelend in Zijn oneindige macht en wijsheid, “de tegenwoordige hemelen en de aarde” (II Petr.3:7). Het verslag van deze scheppingsdaad is te vinden in Genesis 1:3-31. Na de voltooiing van deze scheppingsdaad wordt ons verteld: **“Alzo werden voltooid de hemel en de aarde en al hun heer. Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht”** (Gen.2:1-3). Het gevolg van deze scheppingsdaad was dat God de mensheid van alles heeft voorzien wat noodzakelijk is voor zijn groei, ontwikkeling en toekomst. De mens viel echter al snel ten prooi aan de verraderlijke leugen van satan en kwam onder de vloek die God de mensheid en de aarde heeft opgelegd. God zei tegen Adam: “Omdat gij naar uw

vrouw hebt geluisterd en van de boom gegeten, waarvan Ik u geboden had: Gij zult daarvan niet eten, is de aardbodem om uwentwil vervloekt; al zwoegende zult gij daarvan eten zolang gij leeft, en doornen en distelen zal hij u voortbrengen, en gij zult het gewas des velds eten; in het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aardbodem wederkeert, omdat gij daaruit genomen zijt; want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren” (Gen.3:17-19).

De grootschalige gevolgen van deze door God opgelegde vloek blijven tot op de dag van vandaag de overhand hebben over alle mensen en dieren. In feite wordt de aarde nu geconfronteerd met gevaren die ongehoord zijn sinds de mens voor het eerst op deze aarde was. Een gebrek aan water dat essentieel is voor de groei van graan en vee is hard op weg een probleem te worden in veel droge delen van deze planeet. Verschroeide graanvelden in sommige staten in het oosten en middenwesten van de Verenigde Staten zijn naar verluidt de ergste in het laatste jaar van onze eeuw. Opgedroogde meren en uitgestrekte gebieden met dor woestijnland zouden deze angsten kunnen aanwakkeren. De regenval in sommige delen van de wereld, zoals Israël en Egypte, is slechts ongeveer een centimeter per jaar. Als je dit koppelt aan internationale zorgen over water- en luchtvervuiling, nemen de problemen toe, vooral nu de wereldbevolking de grens van zes miljard nadert, waar deze zorgen alleen maar groter worden. Pessimisten als Hal Lindsey, auteur van *The Late Great Planet Earth*⁸, zijn tot de conclusie gekomen dat er weinig hoop is voor de aarde. Veel zogenaamde Bijbelgeleerden die de bedelingenleer aanhangen, laten welke toekomst voor de mensheid dan ook hier op aarde buiten beschouwing en verkondigen nu de “leerstelling van het nabije einde”. Dit wordt verrat in de parallelle leerstelling van “de opname”, waarin verondersteld wordt dat gelovigen de aarde zullen verlaten zodat ongelovigen achterblijven voor een onzeker lot en zelfs massavernietiging. Deze huidige golf van pessimisme baart veel mensen grote zorgen en weinig hoop leidt tot weinig geloof.

Met het oog op de heerlijke toekomst van deze wereld schreef de apostel Paulus: “Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden. Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods. Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om (de wil van) Hem, die haar daaraan onderworpen heeft, in hope (positieve verwachting) echter, omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods. Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is” (Rom.8:18-22). Deze grote belofte van God geeft geweldig veel hoop voor de toekomst van deze huidige schepping. Deze rijke planeet zal een volledige en totale bevrijding gaan ervaren van de verwoestingen van zonde en dood die nu heersen. De aarde zal zegevieren op de dag van haar bevrijding. Aardbevingen, wervelstormen, orkanen, hongersnood, vervuiling en vijandelijkheden tussen mens en dier zullen niet langer de overhand hebben. In die tijd zal de aarde haar gewas geven “God, onze God, zegent ons; God zegent ons, opdat alle einden der aarde (mensen in de meest afgelegen plaatsen) Hem vrezen” (Ps.67:7-8).

Dit is een voorbeeld van Gods ingrijpen: God komt in actie om de problemen van hongersnood, pest, ziekte en ontbering in de wereld op te lossen. God sprak tot Israël: “Het zal te dien dage geschieden, dat Ik verhoren zal, luidt het woord des HEREN: Ik zal de hemel verhoren, en die zal de aarde verhoren, en de aarde zal het koren, de most en de olie verhoren” (Hos.2:20-21). De vruchtbaarheid van de aarde zal de volken die op de aarde leven absoluut verbazen. Jesaja legde uit: “De woestijn en het dorre land zullen zich verblijden, de steppe zal juichen en bloeien als een narcis... want in de woestijn zullen wateren ontspringen en beken in de steppe, en het gloeiende zand zal tot een plas worden en het dorstige land tot waterbronnen; waar de jakhalzen verblijven en legeren, zal gras met riet en biezen zijn” (Jes.35:1, 6-7). De psalmist David zei: “De hemel verheuge zich, de aarde juiche, de zee bruije en haar volheid, het veld en al wat daarop is, verblijde zich; dan zullen alle bomen des wouds jubelen voor de HERE, want Hij komt, want Hij komt om de aarde te richten (om de rechtvaardige orde vast te stellen, niet om te straffen); Hij zal de wereld richten in gerechtigheid en de volken in zijn trouw”

⁸ Nederlandse vertaling: *De planeet die aarde heette* (Uitgeverij Novapres, 1972).

(Ps.96:11-13). Deze verandering van de aarde zal de mensen zeer verheugen, omdat zij beseffen dat de dag van haar redding eindelijk is aangebroken. Van het grootste belang is het feit dat deze zegeningen tot bloei zullen komen tijdens het gemanifesteerde Koninkrijk van God. Dat wil zeggen, ze vinden plaats in de "Aionische Tijden" die voorafgaan aan de komst van Christus en het millennium. De absolute garantie van deze zegeningen is verbonden met het toekomstige werk van Elia, dat tot stand zal komen "voordat de grote en geduchte (ontzagwekkende) dag des HEREN komt... opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban" (Mal.4:5-6).

DE VERLICHTING VAN DE MENSHEID

Het grootste feit in het universum is dat God heeft gesproken. Aangezien dat zo is, heeft ieder mens de plicht om vertrouwd te raken met wat God heeft gezegd. De derde brief van Johannes geeft aan: "Groter blijdschap ken ik niet, dan dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen" (III Johannes 4). We leven nu in een tijd van bijna totale duisternis als het gaat om de kennis van wat waarheid is in de ogen van God. Jezus zei: "Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij" (Joh.14:6). Jezus Christus verpersoonlijkt dus de waarheid. Als iemand de woorden van Christus opzettelijk afwijst, bestempelt dat hem als ongelovige. Jezus zei: "Wie Mij verwerpt en mijn woorden niet aanneemt, heeft een, die hem oordeelt: het woord, dat Ik heb gesproken, dat zal hem oordelen ten jongsten dage" (Joh.12:48). Toen Hij wist dat Zijn kruisiging naderde, riep Jezus Zijn geliefde discipelen bijeen en zei: "Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren. En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid (*EIS TON AIŌNA*, in relatie tot de *AIOON*) bij u te zijn, de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn" (Joh.14:15-17). Dit was de belofte van de Parakleet, wat betekent iemand die langszij geroepen was om te helpen in de rol van pleitbezorger in de komende 33 jaar van de Handelingenperiode. Jezus zei ook: "Wanneer de Trooster⁹ komt, die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest der Waarheid, die van de Vader uitgaat, zal deze van Mij getuigen" (Joh.15:26).

Deze woorden waren van grote betekenis, met het oog op de nachtelijke periode van hemelse overheid. Vanaf het moment dat volgde op de hemelvaart van Christus werden deze discipelen, die deel gingen uitmaken van deze bediening en apostelschap (Hand.1:2-9), het doelwit van intens lijden en vervolging. Kort na de dag van Pinksteren werden Petrus en Johannes gearresteerd omdat Petrus een zekere verlamde man had genezen (Hand.3:2-8). Woedend, vanwege deze wonderbaarlijke gave van genezing, en niet in staat om te betwisten "dat er een kennelijk wonderteken door hen verricht is" (Hand.4:16), lieten de Joodse leiders hen gaan. "En toen zij vrijgelaten waren, gingen zij naar de hunnen" die God loofden: "En toen dezen het hoorden, verhieven zij eenparig hun stem tot God en zeiden: Gij, Here, zijt het, die geschapen hebt de hemel, de aarde, de zee en al wat daarin is; die door de heilige Geest bij monde van onze vader David, uw knecht, gezegd hebt: Waarom hebben de heidenen gewoed en de volken ijdele raad bedacht? De koningen der aarde hebben zich opgesteld en de oversten zijn tezamen vergaderd tegen de Here en tegen zijn Gezalfde" (Hand.4:24-26).

Deze opstand tegen de door God aangestelde herauten was niets minder dan een satanische poging om het werk van de Heilige Geest te dwarsbomen. Jezus zei tegen deze discipelen dat ze hun hart niet door droefheid moesten laten vullen, "Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden" (Joh.16:7). Die belofte werd letterlijk vervuld in de Handelingenperiode. Maar met het oog op de toekomst van de "Aionische Tijden", zei Jezus: "En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel; van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; van gerechtigheid, omdat Ik heenga tot de Vader en gij Mij niet langer ziet; van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is" (Joh.16:8-11). Cruciaal voor het begrijpen van dit gedeelte is de betekenis van het Griekse woord *ELENKHŌ*, dat met "overtuigen" is vertaald. De betekenis van dit

⁹ *PARAKLĒTOS* (vert.)

woord is het bekend maken van de feiten door onweerlegbaar bewijs. Dit is precies wat God heeft besloten te doen voor de mensheid wat de zonde betreft. Zonde is op verschillende manieren gedefinieerd als “het doel missen”, het overschrijden of overtreden van een wet, de ongehoorzaamheid aan een stem, vallen wanneer men had moeten staan, negeren van wat men had moeten weten. Ik geloof dat de ultieme uiting van zonde de overtreding tegen Christus en Zijn Woord is.

Jezus heeft gezegd: “Indien Ik niet gekomen was en tot hen gesproken had, zij zouden geen zonde hebben, maar nu hebben zij geen voorwendsel voor hun zonde. Wie Mij haat, haat ook mijn Vader. Indien Ik niet de werken onder hen gedaan had, die niemand anders gedaan heeft, zouden zij geen zonde hebben; maar nu hebben zij, hoewel zij ze gezien hebben, toch Mij en mijn Vader gehaat” (Joh.15:22-24).

Mensen die onder Gods heerschappij leven, zullen volmaakte kennis hebben van hun houding en gedrag voor het aangezicht van God. God zal het feit van de zonde zo duidelijk maken dat het onuitwisbaar in het hart en de geest van ieder mens gegrift zal zijn. Paulus liet weten: “En al wat niet uit geloof is, is zonde” (Rom.14:23). Wat mensen stilzwijgend hebben gedefinieerd als daad van onbezonnenheid, zal worden ontmaskerd als een daad van overtreding tegen een driemaal heilige God (Jes.6:3). Paulus waarschuwt voor een tijd waarin “toorn van God zich openbaart van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden” (Rom.1:18). De verlichting van de mensheid beperkt zich niet tot zonde, maar omvat ook gerechtigheid. Nogmaals, mensen die het voorrecht hebben om onder Gods heerschappij te leven, zullen worden onderwezen over gerechtigheid zoals gedefinieerd door een werk van de Heilige Geest, met de goddelijke normen van gerechtigheid in hun geest gegrift. Er zijn geen advocaten, groepsadviseurs, gedragstherapieën, psychologische hulpprogramma’s of conflictbemiddelingen nodig. Mensen die geen acht slaan op deze goddelijke wetten, zullen zonder pardon van de aarde worden verwijderd. Verder zal God de wereld van oordeel overtuigen, “omdat de overste dezer wereld geoordeeld is” (Joh.16:11). Christus heeft op grond van Zijn volbrachte werk aan het kruis van Golgotha het oordeel over satan al uitgesproken. Die verachtelijke wordt door onze Heer beschreven als “een mensenmoeder van den beginne en [hij] staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen” (Joh.8:44).

Jesaja verduidelijkt een belangrijk punt door te zeggen: “wanneer uw gerichten op de aarde zijn, leren de inwoners der wereld gerechtigheid” (Jes.26:9^b). Op dit moment zijn de mensen ernstig gehandicapt doordat ze geen directe toegang hebben tot de rechtvaardige oordelen van God. Dit heeft niet alleen betrekking op individueel gedrag, maar ook op het gedrag van mensen die hoge posities in de regering bekleden. De volken zijn er lang niet in geslaagd om in vrede te leven. De interne en externe conflicten tussen politieke instellingen en menselijke regeringen zullen snel worden opgelost doordat zij toegang krijgen tot Gods oordelen. Het effect van de oplossing van sociale conflicten tussen mensen zal resulteren in wegen van vrede en rust. Al deze heerlijke zegeningen zullen het directe gevolg zijn van het werk van de Heilige Geest. Elke poging van satans kant om conflicten aan te wakkeren, zal op een totale nederlaag uitlopen.

Paulus schreef in zijn brief aan de Hebreeënen: “Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou ontronen (*KATARGEŌ*)” (Hebr.2:14). Het Griekse woord *KATARGEŌ* betekent teniet doen¹⁰, alle gezag en macht afschaffen en ontnemen. Satan zal niet langer het voorrecht hebben macht, invloed en gezag uit te oefenen om mensen het leven, de vrijheid en het nastreven van geluk te ontnemen. Christus zal in Zijn geopenbaarde Koninkrijk een grote overwinning behalen. Satans hoofd zal uiteindelijk verbrijzeld worden als vervulling van de belofte aan de vrouw in Genesis 3:15. God zal satan overweldigen met de kracht van licht, waarheid en oordeel. De tijd zal zeker aanbreken waarin “trouw spruit voort uit de aarde, en gerechtigheid ziet neder van de hemel” (Ps.85:12). Deze actie zal tot gevolg hebben dat de mensheid in een nieuwe positie van

¹⁰ Zie Statenvertaling: ‘te niet doen’, Herz.St.Vert.: ‘teniet te doen’. (vert.)

verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid voor God wordt geplaatst. Deze wonderbaarlijke omstandigheden zullen heersen in de "Aionische Tijden".

GOD HEFT DE ZIJN BEPERKINGEN OP

Nadat mensen zo'n 500 jaar onder het geopenbaarde koningschap van God hebben geleefd, komt er een geleidelijke overgang van de Dag van Jezus Christus naar de Dag des Heren. Eeuwenlang zullen de mensen de krachtigste beperkingen hebben ervaren die de wereld ooit heeft gekend van de hand van God. De mensen zullen alle gelegenheid hebben gehad om rechtvaardigheid te kennen. De beperkingen waar we over spreken, zullen niet de gewelddadige acties van een meedogenloze dictator zijn, maar het resultaat van God die in liefde en barmhartigheid werkt ten behoeve van de hele mensheid. Het opleggen van goddelijke beperkingen zal niet als een ongecontroleerde stortvloed of een reusachtige waterval tot stand komen, maar in plaats daarvan "als de regen die neerdaalt op het grasland, als regenbuien die de aarde besproeien. In zijn dagen bloeie de rechtvaardige en grote vrede, totdat er geen maan meer is" (Ps.72:6-7). Langzamerhand zullen de mensen inzien dat God actief betrokken is geraakt bij het leven van alle mensen op aarde. Dit kan het best worden beschreven in de woorden van de psalmist David, die uitriep: "Hoe kostelijk is uw goedertierenheid, o God; daarom schuilen de mensenkinderen in de schaduw uwer vleugelen; zij laven zich aan het vette van uw huis, Gij drenkt hen met de stroom van uw liefelijkheden" (Ps.36:8-9). Dit genadige werk wordt verder duidelijk gemaakt met de woorden van de profeet Jesaja, toen hij zei: "Zie, mijn knecht, die Ik ondersteun; mijn uitverkorene, in wie Ik een welbehagen heb. Ik heb mijn Geest op hem gelegd: hij zal de volken het recht openbaren. Hij zal niet schreeuwen noch zijn stem verheffen, noch die op de straat doen horen. Het geknakte riet zal hij niet verbreken en de kwijnende vlaspit zal hij niet uitdoven; naar waarheid zal hij het recht openbaren. Hij zal niet kwijnen en niet geknakt worden, tot hij op aarde het recht zal hebben gebracht; en op zijn wetsonderricht zullen de kustlanden wachten" (Jes.42:1-4).

Voor het eerst in de geschiedenis van de mensheid zal God de levens van miljarden mensen op aarde aanraken met de kennis van Zijn rechtvaardige oordelen. Onwetendheid, duisternis, slechte gezondheid, gebrek aan de meest elementaire levensbehoeften van de mensheid zullen worden weggenomen, waardoor elk individu onder een nieuwe verantwoordelijkheid voor God komt te staan. De wil van God zal op aarde worden gedaan zoals in de hemel, zoals vermeld in het 'Onze Vader'. De mensen zullen direct hun leven aan God moeten overgeven. Dat zal van invloed zijn op het morele gedrag van de mensen, hun gedrag ten opzichte van hun medemensen, hun houding ten opzichte van God en de manier waarop zij de Allerhoogste aanbidden. Alle mensen die op heterdaad worden betrapt op liegen, bedriegen, meened plegen of moorden, zullen onmiddellijk een stem achter zich horen die zegt te stoppen, op te houden en ervan af te zien: "wanneer gij rechts of wanneer gij links zoudt willen gaan, zullen uw oren achter u het woord horen: Dit is de weg, wandelt daarop" (Jes.30:21). Nooit meer zullen mensen zich kunnen beroepen op onwetendheid, op gebrek aan kennis van Gods wet. Niemand zal betwijfelen dat overspel moreel verkeerd is. Elke persoon die betrokken is bij prostitutie zal worden blootgesteld aan het heldere witte licht van de kennis van een rechtvaardige, zondeloze en drievoudig Heilige God.

Denk aan mensen die betrokken zijn bij 'witteboordencriminaliteit' die onschuldige mensen van hun spaargeld berooft. Denk aan de slinkse daden van mensen die "zich verstouten tot een boos stuk, zij spreken ervan strikken te verbergen; zij zeggen: Wie ziet ze?" (Ps.64:6). Wat zal er met dit soort mensen gebeuren? Het Bijbelse antwoord is duidelijk: "Maar plotseling treft God hen met een pijl (van de waarheid); daar zijn nu hun wonden. Hun tong doet hen over zichzelf struikelen" (Ps.64:8-9). Dat is het directe gevolg van Gods ingrijpen en het opleggen van Gods beperkingen. Denk eens aan die zogenaamde Bijbelleraren en evangelisten die voor hun toehoorders de onsterfelijkheid van de ziel verkondigen en dat mensen naar de hel gestuurd zullen worden en eeuwig verdoemd zullen worden omdat mensen zich niet bekeren. Hoe zal God deze verspreiders van leugens, godslastering en dwalingen aanpakken? Zelfs Billy Graham is niet immuun, want hij beweerde dat de gelovige op het moment van de dood onmiddellijk door heilige engelen in de tegenwoordigheid van Jezus

Christus wordt gebracht. Dit verdraait de waarheid van God en hoe zal God reageren op zo'n schaamteloze perversie? Het antwoord vinden we in het feit van het opleggen van goddelijke beperkingen. Zulke leiders met valse getuigenissen en de religieuze instellingen die deze leugens ondersteunen zullen totaal ten onder gaan, hoewel God genade kan tonen door hen te laten leven. Het ontkennen van de waarheid of het verkeerd voorstellen van de waarheid van God zal ernstige gevolgen hebben voor deze mensen. Op die dag: "spruit trouw voort uit de aarde, en gerechtigheid ziet neder van de hemel" (Ps.85:12).

Ik erken dat zal blijken dat mensen in veel gevallen uit pure onwetendheid hebben gehandeld en gesproken. Anderen hebben hun geweten misschien zo dichtgeschroeid dat immorele daden en geweld normaal lijken. We zijn dagelijks getuige van de huidige golf van antisemitisme en terroristisch geweld tegen onschuldige slachtoffers. Wij herinneren ons echter Jesaja die heeft gezegd: "Het geknakte riet zal hij niet verbreken en de kwijnende vlaspit zal hij niet uitdoven" (Jes.42:3). Maar we moeten erkennen dat elke daad van mensen die in strijd is met Gods morele wet, snel zal worden aangepakt. Voor hen die niet reageren op Gods beperkingen geldt: "Voorwaar, de goddelozen gaan te gronde, de vijanden des HEREN zijn als de pracht der landouwen: zij vergaan, in rook vergaan zij" (Ps.37:20). Het is duidelijk dat er geen bewijs is dat dit in de wereld van vandaag gebeurt, maar in Zijn koninkrijk zal het wel gebeuren. Alleen al het aanschouwen van dit machtige werk van God tart elk begrip. Geen enkel individu, bedrijf of volk is in staat om met deze geestelijke of morele kwesties om te gaan. Maar God kan en zal dat doen, want: "Hij zal niet kwijnen en niet geknakt worden, tot hij op aarde het recht zal hebben gebracht" (Jes.42:4). Om de eerder genoemde redenen zal het werk van de Heilige Geest enorm succesvol zijn. Dit staat in schril contrast met het werk van satan, dat op een rampzalige mislukking en nederlaag zal uitlopen.

In Mattheüs 13 vinden we de weergave van een gelijkenis van Christus die zegt: "Het Koninkrijk der hemelen komt overeen met iemand, die goed zaad gezaaid had in zijn akker. Doch terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide er onkruid overheen, midden tussen het koren, en ging weg" (Matt.13:24-25). De uitleg wordt later gegeven: "de akker is de wereld; het goede zaad, dat zijn de kinderen (zonen) van het Koninkrijk; het onkruid zijn de kinderen (zonen) van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel" (Matt.13:38-39). Weinig mensen begrijpen het enorme succes dat God zal hebben als met de verlichting van de mensheid. De verkondiging van de kennis van de heerlijkheid van de Heer zal een volk voortbrengen dat God inderdaad zal leren kennen. Dit werk van God is niet het aanbieden van verlossing, maar de geleidelijke verspreiding van de kennis van God die de mensen tot gerechtigheid zal leiden. Naarmate de dag van Jezus Christus ten einde loopt, zullen de mensen op de proef worden gesteld als de wonderbaarlijke beperkingen die God heeft opgelegd, worden verwijderd. Dit zal de Dag des Heren aanduiden, als Hij komt "als een dief in den nacht" (II Petr.3:10, St.Vert.). Deze periode zal werkelijkheid worden op het moment dat de Heer de laatste van de restricties die God de mensheid tijdens de periode van Zijn regering had opgelegd, heeft weggenomen. In die tijd zal er een reeks gebeurtenissen plaatsvinden die de koers van Gods heerschappij drastisch zullen veranderen. Opnieuw is het alle volken toegestaan om hun eigen weg te gaan, waardoor het mogelijk is dat God allen test die onder de rijke zegeningen van het Koninkrijk van God hebben geleefd en ervan hebben genoten, om te bewijzen dat ze de weg van gerechtigheid hebben geleerd. In II Thessalonicenzen zegt Paulus: "Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst (*PAROUSIA*) van onze Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren (reeds) aanbrak" (II Thess.2:1-2). Let erop dat de Statenvertaling spreekt over de "dag van Christus", maar het woord in het Grieks is *KURIUOY*, of 'van de Heer', en nieuwere vertalingen zoals de NBG51 en NBV hebben het gecorrigeerd en hebben "de dag des Heren", respectievelijk "de dag van de Heer". Dit gedeelte zegt vervolgens: "Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is" (II Thess.2:3-4).

Praktisch gezien is het onmogelijk voor iemand die vandaag de dag leeft om in afwachting van deze gebeurtenissen te verkeren. Het is buitengewoon moeilijk om onszelf honderden jaren in de toekomst voor te

stellen als getuige van de opkomst van de mens der zonde die door veel mensen in verband wordt gebracht met de antichrist. Dr. Dwight Pentecost merkt op: “Een antichrist kan twee klemtonen hebben van het Griekse *ANTI*. De betekenis kan zijn: ‘iemand die tegen Christus is’ of het kan betekenen: ‘iemand die komt als een plaatsvervanger voor Christus’.”

Op dit punt beland, vraag ik de lezer goed te beseffen dat alle pogingen om I Thessalonicenzen 4 tot en met II Thessalonicenzen 2 uit te leggen door daarin de laatste dagen van deze huidige bedeling van genade te lezen, zonder meer zullen falen. De juiste condities ervoor bestaan nog niet en vanaf ongeveer 62 na Christus (Handelingen 28:28) heeft de profetische klok stilgestaan en zal dat blijven totdat God vanuit de hemel spreekt en zegt: “Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des HEREN gaat over u op” (Jes.60:1).

Onlangs recenseerde ik een boek met de titel *The Road To Armageddon*, geschreven door Charles R. Swindoll, John F. Walvoord, J. Dwight Pentecost en faculteitsleden van het *Dallas Theological Seminary*. In dit boek presenteerden deze hoogopgeleide en gerespecteerde theologen een groot aantal zowel verontrustende als sombere opvattingen over wat de mensheid in de laatste dagen van het huidige tijdperk kan verwachten. Hier zijn enkele uitspraken: “Er is geen enkele tekst die je zegt te zoeken naar iets dat voorafgaat aan de opname” (Dr. Walvoord). Dr. Mark Bailey citeert Dr. Harold Wilmington, die zei: “Volgens de Bijbel komt er een ramp zoals deze vermoeide wereld nog nooit heeft gezien. De geschatte tol van mensenlevens die verloren gaan, varieert van 750 miljoen tot meer dan een miljard. Nog eens 340 miljoen zullen ernstig gewond raken en 33 procent van hen zal arbeidsongeschikt worden door nucleaire, chemische of biologische oorlogsvoering. De verschrikkingen van die tijd zullen erger zijn dan enige andere holocaust die de wereld ooit heeft gekend of zal kennen.” Over de antichrist zegt Dr. Bailey: “Wat ik hier suggereer, is dat wanneer deze het hoofd wordt van een één-wereldregering, hij een één-wereldeconomie instelt”. Dr. Pentecost zegt: “De komst van de antichrist kan pas plaatsvinden nadat de gelovigen van deze tijd zijn overgebracht in heerlijkheid.” Dr. Charles Dyer stelt: “Sinds 1979 is Saddam Hoessein bezig met de wederopbouw van de stad Babylon op haar oorspronkelijke fundamenten... Tien procent van het boek Openbaring is gewijd aan het onderwerp Babylon. Als het zo belangrijk is voor God moeten we proberen het te begrijpen.” Dr. Ronald Alien beweert: “De wederkomst, waar zien we dan naar uit? De grootste catastrofe uit de wereldgeschiedenis. Het wordt de Dag des Heren genoemd. We kijken kortom niet uit naar de wederkomst, we kijken uit naar de komst van onze Verlosser voor de Zijnen, voor de gemeente, om ons op te halen om voor altijd bij Hem te zijn.”

Hier hebben we de soms tegenstrijdige opvattingen van Bijbelgeleerden over hun eigen percepties van Bijbelse beschrijvingen van gebeurtenissen, die naar hun mening de laatste dagen van deze huidige bedeling zullen kenmerken. Het is voor mij, als Bijbelstudent die de premillennialistische¹¹ bedelingenleer aanhangt, duidelijk dat geen van deze christelijke broeders werkelijk beseft wat God voorheeft met de toekomst van de mensheid. Ze maken van God een soort straffende boeman, zelfs deels sadistisch van aard en ik vind dat standpunt Bijbels gezien onjuist. Het is in tegenspraak met het feit van de “Aionische Tijden” (het Koninkrijk van God) die zullen komen en het is volledig in strijd met het karakter van de God van alle genade, wiens liefde uitgaat naar Zijn schepping. Nergens in hun theologie hebben deze mensen enige verklaring voor Gods huidige doel in genade. Gedurende bijna 2000 jaar geschiedenis van de mensheid is er geen enkele regel van de profetie van het Oude Testament vervuld. Dit zal ongetwijfeld als een schok komen voor miljoenen mensen die door zulke Bijbelleraren zijn misleid te geloven dat “de opname nabij is” en dat de wederkomst van Christus op elk moment kan plaatsvinden. Wat de meeste mensen niet hebben begrepen, is dat gedurende de afgelopen 2000 jaar elke daad en elk doel van God verband houdt met Zijn verlangen om in de lange geschiedenis van Zijn omgang met de mensheid een bewijs van Zijn absolute genade op te nemen. Dit wonderbaarlijke betoon van genade is nooit vermengd geweest met vergelding of gerechtelijke acties die tot Hem herleidbaar zijn. Eenvoudig gezegd, mensen hebben toestemming gekregen om te werken en te leven zoals ze zelf verkiezen.

¹¹ Zie voor een uitleg van dit begrip: Speciale Studies 1, *Gods plan voor de mensheid*.

Wanneer de goddelijke beperkingen zijn opgeheven, zal er een laatste scenario van gebeurtenissen en omstandigheden tevoorschijn komen waarin het absoluut duidelijk wordt dat de Dag des Heren in volle kracht is gekomen. Het is in deze tijd dat “de wetteloze zich zal openbaren; hem zal de Here *Jezus* doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken (*KATARGEŌ*, ontdaan van alle gezag en macht) door zijn verschijning (*EPIPHANEIA*, krachtig schijnen), als Hij komt (*PAROUSIA*)” (II Thess.2:8). Nu God Zijn beperkingen die de mensheid zijn opgelegd, heeft opgeheven, komen we aan bij een van de meest controversiële perioden in het verslag van Gods handelen met mensen, die bekend staat als “de zeventigste week van Daniël”. Maar voordat we verder gaan met het worstelen met dit onderwerp, moeten we antwoord geven op de vraag van de discipelen van onze Heer: “Wat zal het teken zijn van Uw komst (*PAROUSIA*), namelijk de voleinding van de *AIOON*?” (Matt.24:3).

DE VOLEINDING VAN DE *AIOON*

Na een leven van ongeveer 500 jaar tijdens de Dag van Jezus Christus, zal de mensheid getuige zijn van een snelle opeenvolging van gebeurtenissen die de Dag des Heren zullen inluiden. Als we uitgaan van de veronderstelling dat de hoop op Gods ingrijpen tegen het jaar 2000 werkelijkheid zou kunnen worden, zouden we redelijkerwijs kunnen verwachten dat de Dag des Heren ergens rond 2493 n.Chr. zou aanvangen. Dit zou het einde van de negenenzestigste week van Daniëls profetie markeren. Er staat: “Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad” (Dan.9:24). De volgende stap in Gods plan voor Israël zijn de zeventig weken van Daniël, waarin een enorme reeks gebeurtenissen zal plaatsvinden die zullen uitlopen op de triomfantelijke wederkomst van Christus naar de aarde en de vernietiging van Zijn vijanden. Geen enkel begrip van de gebeurtenissen die verband houden met de voleinding van de *AIOON* is mogelijk zonder te beseffen dat de mensen bijna vijf eeuwen lang in en onder de ongekende zegeningen van het geopenbaarde Koninkrijk van God zullen hebben geleefd. In het hoofdstuk met de titel “Aionische Tijden” zijn deze toekomstige gebeurtenissen beschreven. Het is in deze tijd dat Elia zijn werk van het herstel van alle dingen zal hebben uitgevoerd.

De verbazingwekkende verbonden van Abraham, het land Israël, David en het Nieuwe Verbond zullen vervuld zijn met de verbazingwekkende resultaten die God in Genesis beloofde. Het volk Israël, dat nu ongeveer 15 miljoen mensen telt, zal het grootste volk op aarde zijn geworden en zal zijn geworden “als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee, en uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen. En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij naar mijn stem gehoord hebt” (Gen.22:17-18). De vroegere vloed aan vijandelijkheden zal gedurende de “Aionische Tijden” zijn gestopt en de mensen zullen de gave van volmaakte gezondheid hebben gekregen. Er zullen volken worden gevonden die vertrouwen op de Heer Jezus Christus (Matt.12:21) en de rechtvaardige gerichten van God zullen de aarde vullen (Jes.26:9). Op dat moment zal “de heerlijkheid des HEREN zich openbaren” (Jes.40:5) en zal alle vlees de redding van de wereld hebben ervaren (Joh.4:42). “Want boosdoeners worden uitgeroeid, maar wie de HERE verwachten, zij zullen het land beërven” (Ps.37:9). “De schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods” (Rom.8:21). De mensheid zal behouden zijn gebleven en “tot erkentenis der waarheid komen” (I Tim.2:4).

Stel je de invloed voor die de vrucht van deze zegeningen op de mensheid zal hebben en besef dat al deze dingen gebeuren en worden vervuld vóór de Dag des Heren, in “Aionische Tijden”, dat is in de Dag van Jezus Christus. Het resultaat zal zijn dat “in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!” (Fil.2:10-11). Dit zijn dingen die de Dag van Jezus Christus kenmerken en die het karakter van het leven bepalen gedurende de “Aionische Tijden” tot aan de Dag des Heren en de *PAROUSIA* van Jezus Christus. Hoe iemand bij zijn volle verstand kan geloven dat “de opname van de gemeente” het volgende is wat op Gods kalender staat, verbijstert de ware gelovige die de letterlijke vervulling van deze ontelbare zegeningen niet kan ontkennen.

Het is de vervulling van deze machtige profetieën die de achtergrond vormden voor de sleutelvraag die de discipelen van onze Heer stelden: “**wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld** (*SUNTELEIA*)

TOU AIŌNOS)?” (Matt.24:3). Dit was geen dubbelzinnige vraag, maar deze was gebaseerd op hun inzicht in de betekenis van “de voleinding van de Aionische Tijden”. Het woord “voleinding” hebben we eerder besproken, met de context waarin dit voorkomt. Het woord *SUNTELEIA* moet niet worden verward met het meer algemeen gebruikte woord *TELOS*, dat het einde, de slotsom, of eindervaring waarna niets meer gezegd of gedaan hoeft te worden, betekent. Onze Heer gebruikte de uitdrukking “het einde” (*TO TELOS*) in Zijn profetische rede op de Olijfberg in Mattheüs 24:6,13,14. Ik geloof dat elk van deze verschijnselen gaat over dezelfde gebeurtenis die door onze Heer is beschreven in Mattheüs 24:30-31, die verwijst naar het teken van de Zoon des mensen dat aan de hemel zal verschijnen. “Alle stammen der aarde [zullen] zich op de borst slaan en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels.” Dat is wat Daniël “de eindtijd” noemt met de Hebreeuwse term *‘ĒT QĒS*. In tegenstelling tot *TELOS* betekent het woord *SUNTELEIA* het bijeenkomen of samenvloeien van zaken die stromen. Zo vloeit een aantal beken samen tot een rivier. Dit concept is van groot belang in verband met de betekenis van het woord *AIOON*, die we eerder hebben vastgesteld. De Schriftuurlijke betekenis van het woord *SUNTELEIA* zal niet belangrijk zijn in de gedachten van de meeste mensen die niet verder kunnen kijken dan de gebeurtenissen van vandaag. De actuele gebeurtenissen verschillen zodanig van de “Aionische Tijden” dat mensen, die in de nadagen van dit huidige tijdperk leven, de werkelijkheid van toekomstige Bijbelse gebeurtenissen niet kunnen bevatten. In feite zei Christus dit tegen Nikodemus: “tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien” (Joh.3:3). “Wederom geboren” zijn (*GENNAŌ ANŌTHEN*) betekent van bovenaf voortgebracht worden (godelijke voortbrenging, het fundament van ons geloof in Christus), en het woord “zien” (*EIDON*) betekent de implicaties ervan waarnemen of begrijpen.

Wat we hiermee willen zeggen, is dat het Bijbelse begrip van de uitdrukking “het einde van de wereld” (tijdperk), of “de voleinding van de *AIOON*” zoals we het nauwkeuriger definiëren, niet opgelost zal worden met de verkeerde opvatting dat *AIOON* “een periode, tijdperk of epoche” betekent. Evenmin zal de betekenis van deze belangrijke uitdrukking wijken voor de gedachte dat het gaat om het einde van de menselijke geschiedenis. In hun poging de betekenis van deze uitdrukking te definiëren, beweren de Preteristen dat het “het einde van de Joodse bedeling” of “het komende oordeel van Israël” betekent. Ongeacht wat er gebeurde in 70 na Christus, toen de Romeinen onder Titus de tempel en Jeruzalem verwoestten, of zelfs de recalcitrante houding van de kant van sommigen in Israël, die invasie en belegering resulteerden niet in de vernietiging van het volk Israël. Dat volk staat ondanks de verstrooiing vast in de verbonden van God. Raadpleeg de brochure met de titel: *Israel In The Plan And Purpose Of God*, uitgegeven door de *Word of Truth Ministry*¹². Dat werk gaat over de toekomst van het Israël van God. Aangezien de Preteristische definitie van de uitdrukking “het einde van de wereld (tijdperk)” geen gezonde Bijbelse leer is, hoe moeten we dan het antwoord van onze Heer op deze belangrijke vraag opvatten? Een aantal zogenaamde Bijbelleraren zal beweren dat deze woorden werden gesproken tot een handvol van Zijn discipelen die ertoe werden gebracht te geloven dat “het einde van de wereld” tijdens hun leven zou plaatsvinden. Deze opvatting mist elke vorm van geloofwaardigheid en kan niet worden onderbouwd door de Schrift. Het onmiskenbare feit blijft dat Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas, tot wie deze woorden in eerste instantie zijn gesproken, daarna zijn gestorven zonder dat een van deze tekenen zich had voorgedaan (Marc.13:3-4). Ik ben er niettemin van overtuigd dat al deze mannen uit de dood zullen worden opgewekt om getuige te zijn van de letterlijke vervulling van de belofte van onze Heer. Aan hen die beweren dat ‘de verdrukking in vervulling is gegaan’ of dat ‘de wederkomst van Jezus Christus al heeft plaatsgevonden’, zou ik willen wijzen op de woorden van de profeet Zacharias: “zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die vóór Jeruzalem ligt” (Zach.14:4). Andere pogingen om “het einde van de wereld” te definiëren als een afschuwelijke nucleaire vuurzee tussen de supermachten, ontkennen het Schriftuurlijke feit dat “Jezus de Heiland der wereld is” (Joh.4:42).

¹² Nederlandse vertaling: Speciale studies 3, *Israël in het plan en doel van God*.

Nu deze achtergrond duidelijk is, zijn we klaar om het antwoord van onze Heer op de vraag: “Wat zal het teken zijn van Uw komst, namelijk de voleinding van de *AIOON*?” te overwegen. Zijn antwoord begint met de ernstige waarschuwing: “Ziet toe, dat niemand u verleide”. Een aantal oprechte Bijbelonderzoekers (van Preteristische overtuiging) zal beweren dat, aangezien deze woorden zijn gericht tot Petrus, Jakobus, Johannes en Andreas, dit ook betekent dat alles wat in Mattheüs 24:4-31 wordt gezegd, zich heeft voltrokken in het jaar 70 n.Chr. We moeten erop letten dat onze Heer geen antwoord gaf op de eerste vraag die gesteld werd (“wanneer zal dat geschieden?”, Matt.24:3). En wat betreft de verwoesting van de tempel, die Jezus in Marcus 13:2 voorspelde, wordt deze beantwoord in Marcus 13:9-13, waar het gaat over de vereiste voorwaarden. Het wordt ook meer gedetailleerd beantwoord in Lukas 21:12-24. Het is ook vermeldenswaard dat het antwoord van onze Heer op de tweede vraag (“Wat zal het teken zijn van Uw komst, namelijk de voleinding van de *AIOON*?”) dezelfde is in zowel Mattheüs 24:4-8 als in Lucas 21:12-24. Het antwoord op de vraag over de tempel is te vinden in de tussenzin van Lucas 21:12-24. De lezer moet er goed op letten dat Lucas zegt: “Maar vóór dit alles zullen zij de handen aan u slaan en u vervolgen” (Luc.21:12). Deze tussenzin wordt afgesloten met de uitspraak: “en Jeruzalem zal door heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen zullen vervuld zijn” (Luc.21:24). Die afsluiting wijst op een toekomstige tijd waarin alle agressie tegen het volk Israël en de stad Jeruzalem zal eindigen.

Het verloop van de beschrijving die begint in Lucas 21:8-11 en wordt vervolgd door en beëindigd met de uitspraken in Luc.21:25-28, wat inhoudelijk overeen komt met Matt.24:29-31. Wat we in Lucas 21:12-24 beschreven zien, is in werkelijkheid een verwijzing naar de eerste belegering van Jeruzalem in 70 n.Chr. door de Romeinse leider Titus. Er moet echter in de toekomst nogmaals een belegering van Jeruzalem plaatsvinden en wel op de Dag des Heren, vlak voor de *PAROUSIA* van Jezus Christus. In antwoord op de waarschuwing van onze Heer in Mattheüs 24:4 moeten we er goed bijilstaan dat deze woorden gericht zijn tot mensen in Israël die aan het begin van Daniëls zeventigste week zullen leven. Dit betekent dat het “gij” waarover in vers zes wordt gesproken en het “zij” waarover in vers negen tweemaal wordt gesproken, betrekking heeft op een groep mensen die in die toekomstige tijd zal leven. Het feit dat de discipelen van onze Heer nog leefden toen Jezus tot hen sprak, betekent niet dat zij de voleinding van de *AIOON* niet zullen beleven. Dat is duidelijk het gevolg van hun opstanding in de Dag van Christus.

Onze Heer zei vervolgens in Mattheüs 24:5, **“Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus (HO KHRISTOS, de Messias), en zij zullen velen verleiden.”** De lezer zou dit moeten herkennen als een van de tekenen die leiden tot de *PAROUSIA* van Christus. We moeten begrijpen dat gedurende vijf eeuwen voorafgaand aan dit gebeuren, elk overblijfsel van menselijke religieuze instellingen en cultusverschijnselen van de aarde zal zijn uitgeroeid. Dit systeem van afgoderij kan ongeveer 4.500 jaar terug worden getraceerd tot de tijd dat Kus Nimrod verwekte: “hij was een geweldig jager voor het aangezicht des HEREN; daarom zegt men: Een geweldig jager voor het aangezicht des HEREN als Nimrod” (Gen.10:9). Deze Nimrod werd niet alleen de stichter van de stad Babylon (genoemd naar de toren van Babel), maar ook de bron van alle vormen van afgoderij die vanaf die tijd de aarde hebben overspoeld. Babylon was de voornaamste bron van alle afgoderij en daarom wordt ze in Openbaring 17:5 beschreven als “moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde”. Deze verraderlijke vorm van aanbidding was niet slechts een zonde waar de mensen geleidelijk in verzeild raakten, maar het was de schepping, door satanische wijsheid, van een machtig systeem dat satan van plan was te gebruiken en dat tot zijn eigen aanbidding moest leiden. Het was de verdorvenheid van de mensheid waarover in Genesis 6:4-5 wordt gesproken, die leidde tot abnormale vormen van half-menselijke of bovenmenselijke wezens die in de Schrift worden genoemd onder de namen van de Nephilim, Refaïeten en Enakieten, die in de Statenvertaling allemaal ‘reuzen’ worden genoemd.

Sinds de dagen van Nimrod is de mensheid getuige geweest van een toename van religieuze vormen van afgoderij. Het huidige systeem van rooms-katholicisme is een voorbeeld van één van deze vormen uit die bron. Sinds de geboorte van de zogenaamde Heilige Rooms-Katholieke kerk zijn er duizenden soortgelijke religieuze instellingen op deze aarde verschenen, die elk aanspraak maken op enig zichtbaar contact met en gezag van God/de Heer Jezus Christus. Als gevolg van deze satanische invasie op aarde is er geen koninkrijk of regering

die niet op een of andere manier de geest van Nimrod belichaamt en tentoonspreidt. De praktijk van afgoderij valt onder het strengste verbod dat God aan het volk Israël gaf (het eerste gebod, Ex.20:2-3). Praktiseren van afgoderij heeft tot de misleiding en overgave van de grote koning Salomo geleid. De voortzetting van de afgodische praktijken, onder de vlag van de honderden religieuze instellingen in onze tijd, zal van de aarde verbannen worden zodra God de heerschappij op Zich neemt. God zal de aanbidding die Hem toekomt niet delen, noch het voortbestaan van deze religieuze groepen dulden. De Heer heeft tot Mozes gezegd: “Zie, Ik sluit een verbond; in het bijzijn van uw gehele volk zal Ik wonderen doen, zoals niet gewrocht zijn op de gehele aarde en bij al de volken; het gehele volk, in welks midden gij zijt, zal het werk des HEREN zien, want ontzagwekkend is wat Ik met u doe... Want gij zult u niet nederbuigen voor een andere god, immers de HERE, wiens naam Naijverige is, is een naijverig God” (Ex.34:10-14).

ALS GOD INGRIJPT

“Alle einden der aarde zullen het gedenken (de waarheid in hun hart gegrift hebben) en zich tot de HERE bekeren; alle geslachten der volken zullen zich nederbuigen voor uw aangezicht. Want het koninkrijk is des HEREN, Hij is heerser over de volken” (Ps.22:28-29). Zodra de laatste beperkingen zijn weggenomen, staat God satan weer toe om actief bezig te zijn in het wereldgebeuren. God zal opzettelijk afstand tot de mensen nemen om hun houding ten opzichte van Hem en Zijn erfenis, het volk Israël, te toetsen. Op dat moment zal zich een aantal ingrijpende omstandigheden voordoen, zoals die in Mattheüs 24:4-8 worden genoemd. Bang geworden voor de plotselinge verschijning van de mens der zonde, ook wel bekend als de zoon des verderfs, eist hij dat hij wordt aanbeden. Er verschijnen verscheidene mensen op het wereldtoneel die beweren de beloofde Messias te zijn. Het resultaat van de komst van deze mensen is dat velen zullen worden misleid. Angst en bezorgdheid zullen het hart en de geest van de gelovigen in Israël aangrijpen. “Vraagt toch, ziet, of een man baart; waarom zie Ik iedere man met zijn handen aan zijn heupen als een barende en heeft elk gelaat een lijkkleur gekregen? Wee, want groot is die dag, zonder weerga; een tijd van benauwdheid is het voor Jakob; maar daaruit zal hij gered (verlost) worden” (Jer.30:6-7). Dit is zeker geen teken voor onze tijd, maar het zal dienen om Israël eraan te herinneren dat zij niet door God zal worden vergeten of verlaten.

Onze Heer vervolgt met te zeggen: “Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen. Ziet toe, weest niet verontrust; want dat moet geschieden, maar het einde is het nog niet” (Matth.24:6). Deze mensen hebben vele eeuwen in vrede geleefd wanneer ze plotseling te horen krijgen over oorlogen en geruchten van oorlogen. Voor hen zal het onvoorstelbaar zijn, maar hoe kunnen mensen die vandaag de dag leven, beweren dat deze gebeurtenissen een teken zijn van Zijn *PAROUSIA*? Conflicten als deze tussen mensen en volken die tegenwoordig zo normaal zijn, hebben als teken geen zin. Het zal echter een zeer duidelijk teken zijn van de naderende wederkomst van Christus, als mensen vijf eeuwen lang in vrede en rust hebben geleefd en er dan plotseling een algemene breuk tussen volken zou plaatsvinden en er opgeroepen wordt tot oorlog. We moeten ons niet schuldig maken aan het toepassen van dit toekomstscenario op de laatste dagen van deze huidige bedeling. De Heer gaf er de volgende uitleg bij: “Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn. Doch dat alles is het begin der weeën” (Matt.24:7-8).

Opnieuw vraag ik de lezer, hoe zou het opstaan van volken vandaag de dag een teken kunnen zijn van Zijn *PAROUSIA*, aangezien ze nog nooit in vrede en harmonie met elkaar hebben geleefd? Zij die veronderstellen dat de huidige golf van oorlogen, conflicten en aardbevingen een aanwijzing zijn voor de naderende wederkomst van Christus, leggen de Schrift op frauduleuze wijze uit en veronachtzamen op flagrante wijze de huidige werkelijkheid van de toestand in de wereld. Sinds 1930 zijn ongeveer 770.000 levens verloren gegaan als gevolg van aardbevingen. Als gevolg van de recente aardbeving in Turkije (augustus 1999) die beschouwd wordt als de ergste van de eeuw, zouden meer dan 18.000 levens verloren zijn gegaan, met de kans dat dit oploopt tot misschien 40.000.

Gezien het onweerlegbare feit dat God honger en ziekte onder de mensheid zal uitbannen in het Koninkrijk van God, zijn dergelijke omstandigheden in de huidige tijd geen teken van Zijn aanstaande wederkomst. Als de mensen daarentegen verlost zijn van honger, ziekte en er een stabiel aards milieu is, dan zou een plotselinge herhaling van deze omstandigheden het duidelijkste teken zijn dat Zijn *PAROUSIA* op het punt stond plaats te vinden. Ik daag al deze zogenaamde Bijbelgeleerden (zowel Preteristen als futuristen) uit om hun standpunt met betrekking tot de zegeningen die God heeft gepland voor de toekomst van de mensheid vóór Zijn *PAROUSIA* opnieuw te overwegen.

DE ZEVEN ZEGELS GEOPEND

Het openen van de eerste van zeven zegels in Openbaring 6 is symbolisch voor een reeks omstandigheden die op aarde zullen heersen tijdens de eerste helft van Daniëls zeventigste week. Het is onmogelijk te concluderen dat zelfs maar één van deze omstandigheden vandaag de dag het bewijs is van de naderende wederkomst van Christus naar de aarde. Hoewel we momenteel hongersnood hebben in sommige landen en aardbevingen in andere delen van onze wereld, is dat geen bewijs voor de naderende wederkomst van Christus. We moeten ons afvragen wie, wat en waarom deze omstandigheden zich opnieuw op aarde zullen voordoen, nadat ze minstens vijf eeuwen afwezig zijn geweest. Er zullen bovenmenselijke krachten aan het werk zijn die het begin van het goddelijke scenario zullen kenmerken. In **Schema nr. 2**, “Na-aionische tijden”, wijzen we op een belangrijke gebeurtenis die in Daniël 9:27 wordt geopenbaard. De bevestiging van het verbond dat met velen voor een week is gesloten, heeft betrekking op de zeer belangrijke gebeurtenissen die in Daniël 9:26 worden onthuld. Daar wordt ons verteld dat: “na de tweeënzestig weken (naast de 7 weken besteed aan de herbouw van de stad Jeruzalem) zal een gezalfde worden uitgeroeid, terwijl er niets tegen hem is; en het volk van een vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten, maar zijn einde zal zijn in de overstroming; en tot het einde toe zal er strijd zijn: verwoestingen, waartoe vast besloten is” (Dan.9:26).

Als je deze complexe tekst begrijpt, heb je de sleutel om een opeenvolging te begrijpen van gebeurtenissen die leiden tot de ontsluiting van de mens der wetteloosheid, ook wel de zoon des verderfs genoemd, zittend in de tempel van God. Hij verheft zich tegen al wat God of voorwerp van verering heet en beweert dat hij een god is. Zijn verachtelijke zelfverheerlijking is het bewijs dat hij handelt als vertegenwoordiger van satan. Er kan weinig twijfel over bestaan dat dit wezen de echte antichrist is, die zijn aanwezigheid bekend zal maken tijdens de Dag des Heren. De huidige pogingen om de antichrist te identificeren zijn dwaas in die zin dat de onthulling van dit sinistere wezen nog minstens 500 jaar in de toekomst ligt. Omdat zoveel zogenaamde Bijbelgeleerden beweren dat de wederkomst de volgende stap in Gods plan is, moet het erg gênant zijn om de antichrist vandaag de dag niet te kunnen identificeren!

Daniël 9:26 maakt duidelijk dat **“het volk van een vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten”** wat een duidelijk bewijs is dat er een toekomstige, tweede belegering van Jeruzalem zal plaatsvinden. Dat zal de laatste aanval zijn op die prachtige, toekomstige stad. De psalmist leert: “O God, heidenen zijn uw erfdeel binnengedrongen, zij hebben uw heilige tempel ontwijfd, Jeruzalem tot puinhopen gemaakt” (Ps.79:1). Deze prachtige Psalm is Gods commentaar op de uiteindelijke belegering van Jeruzalem. Over de heerlijkheid van die stad verklaart Jesaja: “maar over u zal de HERE opgaan en zijn heerlijkheid zal over u gezien worden... De heerlijkheid van de Libanon zal tot u komen... om de plaats van mijn heiligdom op te luisteren; en de plaats mijner voeten zal Ik heerlijk maken” (Jes.60:2,13). Ondanks de heerlijkheid die over Jeruzalem zal komen, herinneren we ons de woorden van Lucas 21:24, die duidelijk maken dat: “Jeruzalem zal door heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen zullen vervuld zijn.” Let ook op, zoals Daniël 9:26 (St.Vert.) duidelijk maakt, dat: “na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hem zelve zijn.” Ergens tegen het einde van de eerste periode van zeven weken (49 jaar) waarnaar in Daniël 9:25 (St.Vert.) wordt verwezen, zal David worden gekroond als “Messias, den Vorst”. Dan zal na “zestig en twee weken” (of 434 jaar na de voltooiing van het werk aan de stad) de Messias, de Vorst worden afgesneden (Dan.9:26). Dit creëert een echt probleem voor hen die proberen deze gebeurtenis in het leven van onze Heer toe te passen.

Dit probleem houdt op te bestaan als we erkennen dat de verwijzing naar “Messias, den Vorst” verwijst naar David, de gezalfde vorst, en niet naar Christus.

Dit probleem wordt gecompliceerder wanneer mensen proberen vol te houden dat de 69 weken verstreken waren tijdens het leven van de Messias bij Zijn kruisiging in 29 na Christus en toen Jeruzalem werd verwoest in 70 na Christus. Dat is echter een poging om de verklaring dat het gaat om de toekomstige afsnijding van David, de koning van Israël, te vermijden. Het Hebreeuwse woord voor “afgesneden” is *KARATH*, dat men probeert toe te passen op de kruisiging van Christus. Ze verwijzen naar Jesaja 53:8 waar staat: “hij is afgesneden uit het land der levenden.” Het Hebreeuwse woord voor “afgesneden” is dáár *ERTZAR*. Dit woord wordt gebruikt om aan te geven dat Hij, in de voorzienigheid van God, werd weggerukt uit het land van de levenden, omdat Hij zichzelf offerde aan het kruis. Deze betekenis kan niet worden toegepast op David die “afgesneden” (*KARATH*) zal worden. Dit woord is te vinden in Genesis 9:11, waar het gaat over hen die uitgeroeid zijn in de vloed van Noachs dagen. Het komt opnieuw voor in Jeremia 11:19 in een verwijzing naar mensen in Israël die op hun eigen wegen (afgoderij) hadden gewandeld in een samenzwering om de profeet te doden. Als gevolg van de verschijning van “de vorst die komen zal” (Dan.9:26), zal messias (David) worden afgesneden. Dit is duidelijk een satanische poging om David uit zijn positie van Gods gezalfde in Jeruzalem te verwijderen.

Gods antwoord lezen we in Psalm 2, waar staat: “Waarom woelen de volken en zinnen de natiën op ijdelheid? De koningen der aarde scharen zich in slagorde en de machthebbers spannen samen tegen de HERE en zijn gezalfde (David): Laat ons hun banden verscheuren en hun touwen van ons werpen!” (Ps.2:1-3). Dit is een vergeefse en dwaze poging om zich te ontdoen van Gods beperkingen. Het gedeelte vervolgt met de woorden: “Die in de hemel zetelt, lacht; de Here spot met hen. Dan spreekt Hij tot hen in zijn toorn, en verschrikt hen in zijn gramschap: Ik heb immers mijn koning gesteld over Sion, mijn heilige berg” (Ps.2:4-6). Op dat moment maakt de antichrist zijn aanwezigheid bekend als hij een verbond met Israël aanbiedt om de natie te verzekeren dat hij werkelijk “de messias” is die vrede verkondigt. Zijn werkelijke doel is wereldheerschappij en controle.

Als de zegels (Openbaring 6) worden geopend door het Lam van God, wordt de verraderlijke aard van de ambities van de antichrist duidelijk. Het is belangrijk om de parallellen op te merken tussen de uitspraken in Mattheüs 24:4-30 en de symbolische beschrijving van de gebeurtenissen die door elk van de zegels worden teweeggebracht (Openbaring 6:1-17). Dan wordt het duidelijk dat de gebeurtenissen die onze Heer in Mattheüs 24 beschreef, hun vervulling vinden in de Dag des Heren en niet in 70 n.Chr. Als we naar Openbaring 6 gaan, zien we dat, “toen het Lam een van de zeven zegels opende, en ik hoorde een van de vier dieren zeggen met een stem als van een donderslag: Kom! En ik zag, en zie, een wit paard, en die erop zat, had een boog en hem werd een kroon gegeven, en hij trok uit, overwinnende en om te overwinnen” (Openb.6:1-2). C.H. Welch suggereert in zijn boek *This Prophecy (the Apocalypse)* dat het de antichrist is die komt om de wereld aan zich te onderwerpen. Als dit het geval is, en deze zegels voorafgaan aan de verdrukking en geen deel uitmaken van de eindtijd (*PAROUSIA*), dan heeft satan goed werk verricht door de komst van Christus te imiteren. Zie ook Mattheüs 24:5 waar Christus zegt: “Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden.” Zou dit de antichrist kunnen zijn?

Met het openen van het tweede zegel kwam “een tweede, een rossig paard,... en hem, die erop zat, werd gegeven de vrede van de aarde weg te nemen, en dat zij elkander zouden slachten, en hem werd een groot zwaard gegeven” (Openb.6:3-4). Het overeenkomstige verslag in Mattheüs 24 zegt: “Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen... maar het einde is het nog niet” (Matt.24:6). Deze woorden, in combinatie met het tweede zegel, wijzen op een algehele breuk tussen de volken in het proces van de antichrist die probeert volledige controle over de volken te krijgen. De profetische beschrijving van het openen van het tweede zegel is misschien te vinden in Jeremia 25:15-25. In dit gedeelte wordt Jeremia opgedragen om de beker met de wijn der gramschap uit Gods hand te nemen en aan alle! volken te drinken te geven tot wie God hem zendt, “dat zij drinken en waggelen en dol worden ten gevolge van het zwaard, dat Ik onder hen zend” (Jer.25:15-16). Het lijkt erop dat de volken symbolisch wordt opgedragen om uit deze beker te drinken wegens de vervolging en het kwaad dat deze volken het volk Israël zullen berokkenen. Dit zou kunnen wijzen op de verwoesting van Jeruzalem in 586 v.Chr. door de volken die in de verzen 19-25 worden genoemd. Er kan echter

een tweede vervulling zijn, zoals met veel profetieën, die heenwijzen naar de tijd van Jakobs benauwdheid (de verdrukking). De uiteindelijke vervulling van deze profetie kan alleen worden verklaard in de context van een toekomstige tijd, waarin Israël opnieuw onder de volken zal worden verstrooid. Dit scenario wordt beschreven in Joël 3:1-2 voorafgaand aan een definitieve bijeenvergadering van Israël en de confrontatie met de volken waarin God voor hen strijdt en de legers van de opstandige volken vernietigt (Openbaring 19:19-20, de zogenaamde slag bij Armageddon). Er is vandaag de dag door de volken helemaal niets ondernomen tegen het volk Israël wat op enigerlei wijze deze profetie vervult.

In de opening van het derde zegel (Openb.6:5-6) hebben we een symbolisch parallel verslag van het teken dat door onze Heer in Mattheüs 24:7 werd voorspeld. Het openen van dit zegel lijkt te suggereren dat er opnieuw hongersnood op aarde zal zijn. Letterlijke hongersnooden zijn voorspeld en hebben ook plaatsgevonden zoals blijkt uit II Koningen 6:25 en Handelingen 11:28. Hongersnood op de Dag des Heren zal vreemd lijken, aangezien tijdens het geopenbaarde Koninkrijk van God helemaal geen honger zal voorkomen. Gedurende deze korte periode van Daniëls zeventigste week staat God toe dat deze omstandigheden zich opnieuw zullen voordoen. De ernst van deze wereldwijd heersende honger blijkt duidelijk uit het feit “dat niemand kan kopen of verkopen, dan wie het merkteken, de naam van het beest, of het getal van zijn naam heeft” (Openb.13:17). Met de beschikbaarheid van voedsel in de meeste delen van de wereld bestaat er tegenwoordig geen dreiging van hongersnood die zou betekenen dat iemand het merkteken van het beest zou moeten accepteren om te kunnen overleven. In die zin is de schaarste aan voedsel in sommige delen van de wereld vandaag de dag geen teken van de spoedige wederkomst van Christus.

Als we verder lezen in Openbaring 6, horen we “de stem van het vierde dier zeggen: Kom! En ik zag, en zie, een vaal paard, en die daarop zat, zijn naam was *de dood*, en het dodenrijk volgde achter hem. En hun werd macht gegeven over het vierde deel der aarde om te doden, met het zwaard, met de honger, met de zwarte dood en door de wilde dieren der aarde” (Openb.6:7-8). De Griekse woorden hier voor “dood” en “dodenrijk” zijn respectievelijk *THANATOS* en *HADES*. De lezer moet echter beseffen dat “dood” een stijfiguur is, waarin door metonymie “dood” in plaats wordt gebruikt voor hetgeen die dood veroorzaakt, namelijk ‘honger’. Nu ‘honger’ regelmatig voorkomt, wordt het gevolgd door wat gedefinieerd wordt als het ‘dodenrijk’ (*HADES*) oftewel ‘de toestand van de dood’. Deze twee Griekse woorden komen samen vaak voor, omdat de betekenis van de laatste afhangt van die van de eerste. In Openbaring 1 zegt Christus: “Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste, en de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden (in relatie tot de *AIONEN* van de *AIONEN*), en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk” (Openb.1:17-18). Ook staat er in Openbaring 6:8 “... En hun werd macht... om te doden, met het zwaard, met de honger, met de zwarte dood.” Je kunt zien dat de dood in de plaats van de honger gezet is, omdat ernstige hongersnood de dood tot gevolg heeft.

In Mattheüs 24:7-8 (St.Vert.) wordt ons gezegd: “er zullen zijn hongersnooden, en pestilentiën, en aardbevingen in verscheidene plaatsen” komen. De betekenis van deze vorige drie zegels is een uitbreiding van de korte verklaring van onze Heer in Mattheüs 24:7, wat aantoont dat we hier met “het begin der weeën” te maken hebben. Het scenario dat in Openbaring 6:8 wordt beschreven, lijkt een grote aanval op de mensheid te zijn tijdens de beginfase van de Dag des Heren. Dit wordt duidelijk als we letten op wat er in Openbaring 12:12 staat: “Wee [de bewoners van] de aarde en de zee, want de duivel is tot u nedergedaald in grote grimmigheid, wetende, dat hij weinig tijd heeft.” Dit ‘weinig tijd’ betreft iets meer dan zeven jaar van Daniëls zeventigste week, waarna “de oude slang, dat is de duivel en de satan” gedurende 1000 jaar zal worden gebonden (Openb.20:2).

Wat zeer belangrijk is, maar volledig verloren is gegaan in de geest van de meeste studenten, is dat de herhaling van deze drievoudige bedreiging voor de mensheid volgt op ongeveer vijf eeuwen van leven op aarde, gedurende welke dood en sterven afwezig zullen zijn. Met andere woorden, op dit moment lijkt de dood te triomferen. Vergelijk dit met de krachtige woorden van onze Heer: “Ik ben het levende brood, dat uit de hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid (dat is in relatie tot de komende *AIDON*) leven; en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vlees, voor het leven der wereld” (Joh.6:51). Denk eens aan de

invloed die de letterlijke vervulling van dit ontzagwekkende werk van Jezus Christus op de mensheid zal hebben tijdens het geopenbaarde koninkrijk van God. Als de mensheid dan opnieuw de kwade gevolgen gaat ervaren die in Openbaring 6:1-8 zijn vermeld, zal dit een zeer duidelijk teken zijn van de spoedige wederkomst (of *PAROUSIA*) van Jezus Christus. Nogmaals, ik herhaal, nog geen enkele van deze zegels is tot op heden geopend.

Na de opening van de eerste vier zegels richten we nu onze aandacht op Openbaring 6:9-11. In de beschrijving van de opening van het vijfde zegel zien we “de zielen van hen, die geslacht waren om het woord van God en om het getuigenis, dat zij hadden” (Openb.6:9). Dit zijn de martelaren die tijdens de verdrukking bereidwillig hun leven geven voor de zaak van God. De parallelle beschrijving hiervan is te vinden in Mattheüs 24, de verzen 8-28. Deze beschrijving begint met de verkondiging: “Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en zij zullen u doden, en gij zult door alle volken gehaat worden om mijns naams wil” (Matt.24:9). Hij eindigt met de uitspraak in vers 28, waar staat: “Waar het aas is, daar zullen de gieren zich verzamelen” (Matt.24:28). Opnieuw zal het Israël van God in de smeltkroes van lijden worden geworpen. Dit onderwerp wordt meer gedetailleerd besproken in het hoofdstuk “De Grote Verdrukking”. Aangezien het verslag over hen die hun leven geven in de laatste drieënhalf jaar van Daniëls zeventigste week, hier in Openbaring wordt gegeven, wordt het duidelijk dat het openen van de zegels de hele periode van zeven jaar in die tijd beslaat. In die tijd zullen de zeven bazuinen klinken en de schalen van de gramschap Gods worden uitgestort over de mensheid die in opstand komt tegen God. Het zou voor de onderzoeker van de Schrift duidelijk moeten zijn dat de gebeurtenis die hierboven beschreven wordt bij het openen van het vijfde zegel, onmogelijk betrekking kon hebben op deze huidige *AIOON*.

Als we ons nu richten op het openen van het zesde zegel, zien we dat “daar geschiedde een grote aardbeving en de zon werd zwart als een haren zak en de maan werd geheel als bloed” (Openb.6:12). Deze gebeurtenis heeft te maken met een grote stuiptrekking in de natuur. Ondanks alle grote aardbevingen die in de afgelopen eeuwen zijn geregistreerd, is er geen enkele gepaard gegaan met de verschijnselen aan de hemel die met deze specifieke tijd worden geassocieerd. Deze gebeurtenis vindt plaats in een tijd waarin de volken in een heftige opstand tegen God zijn gekomen. We vinden een duidelijke verwijzing naar de interpretatie van de opening van het zesde zegel in Haggai 2:7-8, waar staat: “Want zo zegt de HERE der heerscharen: Een ogenblik nog, een korte wijle, dan zal Ik de hemel en de aarde, de zee en het droge doen beven. Ja, Ik zal alle volken doen beven en de kostbaarheden van alle volken zullen komen en Ik zal dit huis met heerlijkheid vervullen, zegt de HERE der heerscharen.” Een parallel gedeelte vinden we in II Petrus 3:7-10 dat te maken heeft met de Dag des Heren. Deze taal is niet symbolisch, maar maakt duidelijk wat er vlak voor de daadwerkelijke *PAROUSIA* van de Heer Jezus Christus in de hemelen en op aarde zal gebeuren. De periode waarin deze gebeurtenis plaatsvindt is blijkbaar verbonden met de gebeurtenissen die in Mattheüs 24:29-30 zijn beschreven. Als de mensen beweren dat de *PAROUSIA* van de Mensenzoon elk moment kan plaatsvinden, dan moeten ze in alle eerlijkheid deze natuurkundige verschijnselen kunnen verklaren. Maar van nog groter belang is het feit dat dit “beven van volken” zal dienen als een sterke herinnering dat God, die in de hemel zetelt, nog steeds het lot van de mensen en de volken in handen heeft. Dit komt na een lange periode waarin de volken ongeëvenaarde zegeningen hebben genoten tijdens het Koninkrijk van God. Deze rebellie en opstand van de volken is satanisch van oorsprong en is van zijn kant een laatste poging om zijn macht en invloed over de regeringen van de volken in die tijd uit te oefenen.

We herinneren ons een eerdere satanische poging om zijn gezag te doen gelden. Toen Jezus door satan werd verzocht, staat er: “Wederom nam de duivel Hem mede naar een zeer hoge berg en hij toonde Hem al de koninkrijken der wereld en hun heerlijkheid, en zeide tot Hem: Dit alles zal ik U geven, indien Gij U nederwerpt en mij aanbidt” (Matt.4:8-9). Deze vergeefse poging om volledige controle over de overheden van mensen te krijgen, wordt beantwoord met felle berispingen, als Hij zegt: “Ga weg, satan! Er staat immers geschreven: De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen” (Matt.4:9). Na deze laatste poging om zijn naderende ondergang te voorkomen, wordt satan in ketenen gebonden: “en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren” (Openb.20:3).

Het zesde zegel sluit af met de komst van de “grote dag des toorns” en bespreekt de tekenen die onmiddellijk voorafgaan aan de verschijning van Christus in heerlijkheid, zoals we lezen in Openbaring 19:11-16. Na beëindiging van het zesde zegel, staat er: “En toen Hij het zevende zegel opende, kwam er een stilte in de hemel, ongeveer een half uur lang” (Openb.8:1). In de tijd dat deze zegels werden verbroken, is deze wereld door de Grote Verdrukking gegaan. De 144.000 die met Christus meegaan, worden uit de stammen van Israël genomen. Bij deze groep hoort ook “een grote schare, die niemand tellen kon, uit alle volk en stammen en natiën en talen stonden voor de troon en voor het Lam, bekleed met witte gewaden en met palmtakken in hun handen. En zij riepen met luider stem en zeiden: De zaligheid is van onze God, die op de troon gezeten is, en van het Lam!” (Openb.7:9-10).

Dit grote aantal mensen dat met succes door de Grote Verdrukking is gekomen, zou de gedachte moeten ontzenuwen dat de Grote Verdrukking een tijd is van sadistische martelingen en duivelse uitvindingen. Bovendien moet het duidelijk zijn dat de letterlijke vervulling van dit belangrijke deel van het profetische woord onvervuld blijft en voorafgaat aan zowel wat mensen de “Opname” als de wederkomst van Christus noemen. We bespreken de tussenliggende activiteit tussen de afsluiting van de gebeurtenissen in verband met het zesde zegel en de opening van het zevende zegel in een later deel van dit werk. Het is voldoende te zeggen dat deze gebeurtenissen plaatsvinden binnen het zeer korte tijdsbestek van ongeveer 1.290 dagen (Dan.12:11). Dit zou inclusief de 30 dagen van de gramschap zijn waarover in Jesaja 26:20-21, Jesaja 66:4 en in Openbaring 14:10 wordt gesproken.

DE GRUWEL DER VERWOESTING

Er is geen enkele interpretatie van wat Mattheüs 24:15 “de gruwel der verwoesting” noemt mogelijk zonder te accepteren dat dit sinistere wezen op een zekere dag “op de heilige plaats” zal staan. Twee onmiskenbare feiten springen in het oog als het gaat om het verstaan van dit gedeelte. Ten eerste bestaat er vandaag de dag niet zo’n bouwwerk als de tempel Gods (II Thess.2:4). En ten tweede moet de verschijning van dit wezen op het wereldtoneel aan de wederkomst van onze Heer Jezus Christus voorafgaan. Dit laatste feit brengt zogenaamde Bijbelleraren die beweren dat de wederkomst van Christus aanstaande is in verlegenheid. Zij zien niet in dat de onthulling van de “gruwel” niet mogelijk is zonder te beseffen dat deze gebeurtenis plaatsvindt tijdens de zeventigste week van Daniël. Ze aanvaarden ook niet dat de bouw van deze tempel een vereiste is voor vervulling van Jesaja 44:28. Dat gaat over het werk van Kores, die tegen Jeruzalem zou zeggen: “Het worde herbouwd en de tempel worde gegrondvest.” De vraag blijft wat de Schriftuurlijke identiteit van dit schijnbaar bovennatuurlijke wezen is. In een wanhopige poging om de realiteit van dit wezen te ontkennen, beweert de Preterist, John L. Bray: “De legers van het oude Rome zelf waren de gruwel der verwoesting.” Hij vervolgt: “Deze gebeurtenis heeft al plaatsgevonden en er is geen voorspelling van enige toekomst, noch van de tempel, noch van enige gruwel der verwoesting die zo’n tempel bezet. Dat soort lering is gewoon dispensationele, futuristische en Schriftuurlijke onzin.” Valse verklaringen, zoals Bray heeft gedaan, zijn op zijn best een wanhopige poging om afstand te nemen van de realiteit van de toekomstige aanwezigheid van dit satanische gedrocht.

De verwijzing naar de “gruwel der verwoesting” wordt volgens Mattheüs 24:15 voor het eerst gevonden in de boodschap van de profeet Daniël. Dit wezen wordt in Daniël 9:26 beschreven met de woorden: “een vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten” en ook: “En hij zal het verbond voor velen zwaar maken, een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden” (Dan.9:27) Deze daad wordt bevestigd in Daniël 11:31, waar wordt gezegd dat hij “het dagelijks offer [zal] doen ophouden en een gruwel oprichten, die verwoesting brengt.” Deze tekst zou geen betekenis hebben, als God het herstel van het priesterschap en het offer niet zeer zeker zou hebben gesteld in het Oude Testament. De profeet Jeremia verkondigde: “Want zo zegt de HERE: Nimmer zal het David ontbreken aan een man, die op de troon van het huis Israëls gezeten is; en de levitische priesters zal het nimmer ontbreken voor mijn aangezicht aan een man

die brandoffers offert, spijsoffers ontsteekt en slachtoffers brengt al de dagen” (Jer.33:17-18). Dit gebeurt in een tijd waarin David zal functioneren als “de knecht van God; een vorst in hun midden” (Ezech.34:24).

Nogmaals, tijdens het toekomstige Koninkrijk van God zal beslist het Levitische priesterschap worden hersteld die door “de levitische priesters, de zonen van Sadok” zal worden waargenomen. Hoewel het brengen van bloedoffers zal worden hersteld, zal het op geen enkele manier het feit ontkennen dat Christus ooit werd geofferd om de zonden van velen te dragen en “ten tweeden male zonder zonde aanschouwd [zal] worden door hen, die Hem tot hun heil verwachten” (Hebr.9:28). Het lijkt erop dat na enkele eeuwen van dit priesterschap dat ten behoeve van het volk Israël heeft gefunctioneerd, deze ceremonie weer grote betekenis zal krijgen. Die zal het symbool zijn van Gods volledige vereenzelving met dat oude volk en zich richten op de aanbidding van God in de tempel. Het is in het midden van de zeventigste week van Daniël “dat het dagelijks offer wordt gestaakt en een gruwel wordt opgericht, die verwoesting brengt, zijn het duizend tweehonderd en negentig dagen” (Dan.12:11). Dit aantal dagen waar de Schrift over spreekt, is nog toekomstig en dus is dit nog nooit vervuld.

Tijdens de Dag des Heren zal de gruwel zijn aanwezigheid bekend maken. Die tijd wordt gekenmerkt door: “eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren (*APOKALUPTŌ*: ontsluiëren), de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is” (II Thess.2:3-4). Dit sinistere wezen wordt verder beschreven als degene aan wie “de draak (...) zijn kracht en zijn troon en grote macht [gaf]” (Openb.13:2). Hij wordt in Openbaring 13:1 geïdentificeerd als het beest dat uit de zee zal opkomen met tien horens en zeven koppen “en op zijn horens tien kronen en op zijn koppen namen van godslastering.” Er zijn veel fanatieke pogingen gedaan door de Preteristen om de vervolging van de Joden, tussen 67 na Christus en de val van Jeruzalem in 70 na Christus, te identificeren als de Romeinse vervolging van het Israël van God. Er is geen basis voor hun beweringen, aangezien de unieke macht die aan het beest is gegeven zich tijdens de toekomstige Grote Verdrukking “alle volk en stammen en natiën en talen” zal voltrekken. Dit beest wordt gevolgd door een ander beest dat uit de aarde opkomt “en het had twee horens als die van het Lam, en het sprak als de draak. En het oefent al de macht van het eerste beest voor diens ogen uit. En het bewerkt, dat de aarde en zij, die daarop wonen, het eerste beest zullen aanbidden” (Openb.13:11-12). De vergezochte veronderstelling van sommige Preteristen dat het eerste beest de Romeinse keizer Nero was, lijkt volkomen absurd. Nergens in de Schrift kan ik steun vinden voor dit standpunt.

Wat het tweede beest betreft hebben we alle reden te geloven dat dit satanische wezen niemand anders is dan de antichrist, of de gruwel die alles verwoest. Zijn buitengewone macht wordt duidelijk gemaakt in Openbaring 13: “En hem werd gegeven om aan het (levensechte) beeld van het beest een geest te schenken, zodat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken dat allen, die het beeld van het beest niet aanbaden, gedood werden. En het maakt, dat aan allen, de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de slaven, een merkteken gegeven wordt op hun rechterhand of op hun voorhoofd, *en* dat niemand kan kopen of verkopen, dan wie het merkteken, de naam van het beest, of het getal van zijn naam heeft” (Openb.13:15-17). Twee dingen vallen op in dit toekomstscenario. Ten eerste veronderstellen de omstandigheden die leiden tot een tijd waarin geen mens meer iets zou kunnen “kopen of verkopen” het bestaan van een wereldeconomie waaronder grote armoede en ontbering op aarde wordt ervaren. En ten tweede zou dit satanische wezen op aarde aanwezig moeten zijn om deze grote macht en autoriteit over de volken uit te oefenen. Het onontkoombare feit is dat er, ondanks bepaalde gebieden met voedselgebrek, nu geen wereldomvattende situatie bestaat die een mens zou dwingen een merkteken op zijn hand of voorhoofd te accepteren om te kopen of te verkopen. En de vraag is uiteraard: wie en waar is deze satanische tiran die vandaag de dag in de wereld rondloopt? De antwoorden spreken voor zich: hij is vandaag niet in deze wereld.

De Schrift maakt het overduidelijk: “dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here *Jesus* doden (*ANAIREŌ*, vernietigen, doden, ter dood brengen) door de adem zijnsmonds en machteloos (*KATARGEŌ*, ontdoen van al zijn macht en gezag) maken door zijn verschijning, als Hij komt (door de openbaring van zijn *PAROUSIA*)” (II Thess.2:8). Zijn uiteindelijke vernietiging wordt onderwezen in Openbaring 19:20, waar we lezen: “En het beest werd

gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt.” Als, zoals sommige mensen geloven, dit kwaadaardige wezen zich ergens in ons midden bevindt, waar op aarde is dan deze “poel die brandt van vuur en zwavel?” Er is absoluut geen bewijs dat op dit moment de “gruwel der verwoesting” of de “poel des vuurs” bestaat. Niettemin kunnen we er zeker van zijn dat dit goddelijke scenario zich letterlijk op het wereldtoneel zal afspelen, maar pas minstens 500 jaar in de toekomst.

DE GROTE VERDRUKKING

De sleutel om “de Grote Verdrukking” in Mattheüs 24:21 te begrijpen, is het feit dat de Schrift over twee belegeringen van Jeruzalem spreekt. De interpretatie van deze belangrijke gebeurtenis is enorm verguisd door mannen als de Preterist John L. Bray, die heeft gezegd: “De meest tragische tijd in de geschiedenis van het volk Israël was in 67-70 n.Chr. tijdens de belegering en vernietiging van de stad Jeruzalem door de Romeinse legers.” Hij vervolgt: “De grote verdrukking van Mattheüs 24:21,29-30 heeft geen betrekking op onze eindtijd, maar beide gebeurtenissen hebben betrekking op de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus (aan het einde van hun tijdperk, niet het onze). De grote verdrukking en de *PAROUSIA* van Mattheüs 24 hebben niets te maken met een toekomstige verdrukking en de tweede komst van Christus aan het einde van ons tijdperk van de kerk.” Dit is typerend voor de verkeerde conclusies die worden getrokken door mensen die er niet in slagen enig begrip op te brengen van de verschijnselen die wijzen op “het teken van uw *PAROUSIA* namelijk de voleinding der *AIDON*.” Er wordt beweerd dat een bewijs voor de ‘70 na Christus’-uitleg van Mattheüs 24:21 te vinden is in de woorden van onze Heer in Lucas 21:22, waar staat: “want dit zijn de dagen van vergelding, waarin alles wat geschreven is, in vervulling gaat.” John Bray beweert dat hierin “alle profetieën zijn begrepen die waren geschreven over het definitieve einde van Jeruzalem en de Joodse natie in 70 n.Chr. volgens Daniël 9:24-27. En we kennen geen andere profetie over de toekomst van Israël die nog vervuld moet worden.” Het is duidelijk dat Bray totaal niet op de hoogte lijkt te zijn van de geweldige profetieën van Jesaja, Jeremia en Ezechiël die spreken over het glorieuze herstel van het volk Israël in “het laatste der dagen”. Ik bespeur in de geschriften van de meeste Preteristen een sterk antisemitische houding ten opzichte van het Israël van God. Bray zegt ook: “Geen enkele andere gebeurtenis in de hele wereld heeft ooit in belang geëvenaard wat er met de Joodse natie is gebeurd in 67-70 na Christus. Hun tempel, hun natie, hun steden, hun eredienst, hun rituelen, hun geslachtsregisters, alles van hen en bijna hun ras was verdwenen zonder de belofte dat ze ooit weer zouden bestaan!”

Dit is typerend voor de satanische leugens die vandaag de dag door de Preteristische beweging aan onschuldige mensen worden opgedrongen. Als deze uitspraken van Bray waar zouden zijn, zou dat een abject falen van de kant van God betekenen om Zijn onvoorwaardelijke beloften aan het volk Israël te vervullen. Dit is niet mogelijk, want GOD KAN NIET LIEGEN. De ondergang van de tempel, het priesterschap en de identiteit van de stammen in Israël in 70 na Christus betekenen geen barrière voor het uiteindelijke herstel van het volk Israël. Dit feit is deels gebaseerd op Gods onherroepelijke toezegging om Elia te zenden om “alles te herstellen”.

Wat wordt dan wél bedoeld met de uitspraak van onze Heer in Mattheüs 24:21: “Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal”? We moeten erop letten dat de zinsnede “sinds het begin van de wereld” niet verwijst naar de oorspronkelijke schepping, maar naar de oprichting van de toekomstige orde der dingen. De term “grote verdrukking” is een beschrijvende term, die uit zijn context wordt gelicht om elke mogelijke grove vorm van sadistische marteling mee aan te duiden om daarmee de wilde uitspraken van de hedendaagse onheilsprofeten te ondersteunen.

Dr. Mark Bailey, vice-president en decaan van *Dallas Theological Seminary*, schreef in zijn boek *De weg naar Armageddon*: “De terreur van die tijd zal erger zijn dan enige andere holocaust die de wereld ooit heeft gekend. Het zal het ellendigste uur in de geschiedenis van de mensheid voor de wereld zijn.” Als dit het beste is wat de mensheid kan verwachten, is er weinig hoop voor de toekomst. Dr. Bailey voegt eraan toe: “Het is het ellendigste uur van de menselijke geschiedenis en het is het ellendigste uur voor Israël.” Ter onderbouwing van

zijn uitspraak verwijst hij naar Jesaja 24:3-6. Dit gedeelte luidt: “De aarde wordt volkomen ontledigd en geheel leeggeroofd, want de HERE heeft dit woord gesproken. De aarde treurt, verwelkt; de wereld kwijnt weg, verwelkt; de hoogsten van het volk des lands kwijnen weg. Want de aarde is ontwijd door haar bewoners, omdat zij de wetten hebben overtreden, de inzetting ontdoken, het eeuwig verbond verbroken. Daarom verslindt een vloek de aarde en moeten haar bewoners boeten; daarom worden de bewoners der aarde door een gloed verteerd en blijven er weinig stervelingen over.” De uitspraak in vers zes wordt zo geïnterpreteerd dat volgens dr. Harold Wilmington “de geschatte tol aan verloren mensenlevens varieert van 750 miljoen tot een miljard. Nog eens 340 miljoen mensen zouden ernstig gewond raken en 33% van hen zou arbeidsongeschikt worden als gevolg van straling, chemische of biologische oorlogvoering.” Hoewel ik het ermee eens ben dat de mogelijkheid voor massale vernietiging van menselijk leven vandaag de dag aanwezig is, kan ik niet als feit accepteren dat God de decimering van de mensheid heeft gepland, want hoe zou Hij anders kunnen beweren dat Hij de Redder van de wereld is?

Jesaja 24:1-6 lijkt te spreken over het feit dat er nog een tijd zal komen waarin “toorn van God zich openbaart van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden” (Rom.1:18). Ik geloof dat deze tijd verband houdt met de tijd van de gramschap waarvan Jesaja 26:20-21 spreekt. In die tijd “verlaat [de HERE] zijn plaats om de ongerechtigheid der bewoners van de aarde aan hen te bezoeken” (Jes.26:21). Ik ontken niet dat er zo’n tijd zal komen, maar om te beweren dat de tijd van Zijn gramschap in de nabije toekomst van de mensheid ligt, is in strijd met het feit dat we in de laatste dagen van de bedeling van genade leven. We leven niet in de Dag des Heren of in de Voleinding van de *AIDON*. Er kan weinig twijfel bestaan dat Jesaja 24:1-6 spreekt over een toekomstige tijd waarin toorn van God opnieuw zal worden uitgestort. Vers 1 zegt: “Zie, de HERE ontledigt en verwoest de aarde, keert haar onderstboven en verstroot haar inwoners.” Dit lijkt op de vroegste tijd in de geschiedenis van de schepping, toen “de toenmalige wereld is vergaan, verzwolgen door het water” (II Petr.3:6). Die gebeurtenis verwijst naar de tijd van de opstand van niemand minder dan satan, die “de vorst van Tyrus” wordt genoemd (Ezech.28:2). Als gevolg van die satanische opstand zei God: “Van de berg der goden verbande Ik u en deed u weg, gij beschuttende cherub, van tussen de vlamme stenen” (Ezech.28:17). Het is duidelijk dat dit nog niet is gebeurd en het lijkt het begin van “de gramschap van God” te zijn.

Als we Genesis 6 opslaan, lezen we van de tijd waarin “de HERE zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was” (Gen.6:5). “En God zag de aarde aan, en zie, zij was verdorven, want al wat leeft had zijn weg op de aarde verdorven” (Gen.6:12). “Toen zeide God tot Noach: Het einde van al wat leeft is door Mij besloten, want door hun schuld is de aarde vol geweldenaar” (Gen.6:13)... “Want zie, Ik ga een watervloed over de aarde brengen om al wat leeft, waarin een levensgeest is, van onder de hemel te verdelgen; alles wat op de aarde is, zal omkomen” (Gen.6:17). De geschiedenis van die tragische gebeurtenis, die plaatsvond in de dagen van Noach, kan niet worden ontkend. Als gevolg van de zondvloed overleefden slechts acht personen, tezamen met twee van elk soort levend wezen van alle vlees (Gen.6:19). Na de zondvloed zei de Heer in Zijn hart: “Ik zal de aardbodem niet weer vervloeken om de mens, omdat het voortbrengsel van des mensen hart boos is van zijn jeugd aan, en Ik zal al wat leeft niet weer slaan, zoals Ik gedaan heb” (Gen.8:21). En God zei in Zijn wijsheid: “Ik dan richt mijn verbond met u op, dat voortaan niets dat leeft, meer door de wateren van de zondvloed zal worden uitgeroeid, en dat er geen zondvloed meer wezen zal, om de aarde te verderven” (Gen.9:11). Door middel van Zijn wonderbaarlijke teken van de “boog in de wolken” heeft God de mensheid verzekerd dat zij behouden zullen worden, en hoewel God Zijn toorn had laten zien, zegevierde Zijn genade opnieuw.

Wanneer we onze gedachten richten op Jesaja 24:1-6 worden we ons opnieuw bewust van een tijd waarin satan zijn vijandschap op het volk Israël zal richten. Als God Zijn beperkingen heeft opgeheven, staat Hij satan toe om opnieuw op het toneel van de wereldgeschiedenis te verschijnen. Uit wanhoop wordt hij heel actief en rond die tijd lezen we in Openbaring 12: “Daarom, verheugt u, gij hemelen en wie daarin wonen. Wee de aarde en de zee, want de duivel is tot u nedergedaald in grote grimmigheid, wetende, dat hij weinig tijd heeft” (Openb.12:12). Deze korte tijd duurt hooguit zeven jaar. Te beginnen met de gebeurtenissen die “het midden

van de week” in Daniël 9:27 aanduiden, ontwikkelt zich een scenario zoals dat beschreven is in Openbaring 12:13-16. Dit duidt de tijd van de Grote Verdrukking aan, wanneer Israël op arendsvleugels zal worden gedragen “om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd en tijden en een halve tijd” (Openb.12:14). Gedurende deze tijd gaat satan op een gewelddadige en wanhopige manier tekeer in een poging om het volk van God te vernietigen. Maar de vrouw, die het volk van Israël symboliseert, “vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden” (Openb.12:6).

Op dat moment wordt Gods wraak ontketend tegen de toorn van satan. De straf voor de aarde is snel en zeker, zoals Jesaja 24:5-6 duidelijk maakt. De aarde, waarover hier wordt gesproken, lijkt te verwijzen naar haar bewoners, die de wetten hebben overtreden en het eeuwig verbond hebben verbroken. F.C. Jennings heeft dit eeuwige verbond gedefinieerd als een verbond van genade. Het symbool van dat verbond, dat voor het eerst aan Noach werd gegeven, is de boog in de wolken (Gen.9:12). Ongeacht wat mensen, volken of satan doen, God heeft besloten de mensheid te behouden. Wat Mattheüs 24:21 “de grote verdrukking” noemt, wordt in Jeremia 30:7 ook wel “een tijd van benauwdheid voor Jakob” genoemd en in Hosea 2:14 als “het dal Achor”. In Openbaring 3:10 wordt deze korte periode “de ure der verzoeking (beproeving) die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen” genoemd. Deze beschrijvingen van dit moment in Israëls geschiedenis worden gekenmerkt door gelijktijdige zegeningen die de meeste “onheilsprofeten” vandaag de dag gemakshalve lijken te negeren. In Jeremia 30:7 is de belofte voor Jakob: “maar daaruit zal hij gered worden” en in Hosea wordt het dal van Achor genoemd als “een deur der hoop”, waarin Israël, op doorreis, “zal zingen als in de dagen van haar jeugd, als ten dage toen zij trok uit Egypte” (Hos.2:14). Evenzo is er in Openbaring 3:10 de belofte aan degene die “het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten” dat Hij die zal “bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal.”

De Schrift maakt duidelijk dat er in de Grote Verdrukking ontelbare heiligen zullen zijn en dat het voor hen een heerlijke ervaring zal zijn door de zichtbare goddelijke hulp en bescherming die hun zeker ten deel zal vallen. Persoonlijk heb ik absoluut geen angst als ik door de verdrukking zou moeten gaan. Ik heb eerlijk gezegd weinig sympathie voor mensen die zo lafhartig angstig zijn voor de verdrukking dat ze zich enthousiast vasthouden aan de valse belofte van een zogenaamde opname vóór de verdrukking om hen daarvan te redden. De mededeling over “de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen” (Openb.3:10) laat ons zien dat deze ervaring van Israël in werkelijkheid een manier is om alle mensen op aarde te testen of ze gerechtigheid hebben geleerd. Het zou voor elke oprechte Bijbelstudent heel duidelijk moeten zijn dat het geen waarde zou hebben als God Israël, de volken of de mensen op aarde op de proef stelt zolang ze in hun huidige toestand verkeren, namelijk zonder kennis van God. Als God echter de mensheid beproeft na een lange periode van verlichting, onderricht, discipline en zegening, zou het juist redelijk en van grote waarde zijn. Als we erop staan om aan de woorden “benauwdheid” en “verdrukking” de betekenis van “marteling”, “pijniging” en “bestrafing” toe te kennen, zoals de meeste mensen lijken te doen, dan is er weinig hoop om ooit tot een werkelijk begrip te komen van wat de Heer Jezus bedoelde toen Hij sprak over de “grote verdrukking”.

Het is interessant op te merken dat ons woord “verdrukking”¹³ is afgeleid van het Latijnse *TRIBULUM*, wat een dorsslede betekende, een zwaar houten bord dat werd gebruikt om het kaf van het koren te scheiden. Het stro werd naar één kant gegooid terwijl het graan op een gouden hoop viel. Dit proces van het scheiden van kaf van koren zal niet alleen voor Israël gelden, maar voor alle mensen die op dat moment op aarde leven. De Griekse woorden die met deze tijd te maken hebben zijn *THLIBO* en *THLIPSIS*. Het eerste woord wordt meestal vertaald met ‘moeilijkheid’¹⁴, maar de betekenis ervan is ‘drukken’ of ‘beklemmen’. De tweede term wordt meestal vertaald met ‘verdrukking’, maar het betekent ‘druk’ of ‘beklemming’. De verdrukking is dus een tijd van

¹³ In de Engelse vertalingen ‘tribulation’ (vert.)

¹⁴ In NBG51 meestal een vorm van ‘(ver)drukken’.

algemene beproeving van de mensen na enkele honderden jaren van gerechtigheid waarin God het kwaad beteugelt. God test door middel van groepsdruk en de kwade druk van satan om mensen te misleiden. Het resultaat van deze test is een rechtvaardige aarde, die plaats biedt aan de *PAROUSIA* van Jezus Christus, de Rechtvaardige Koning.

Wanneer Gods regering op aarde wordt gevestigd en de mensheid wordt opgewekt en hersteld wordt in de wereld, zullen alle levende mensen daaronder vallen, omdat God de heerschappij op zich heeft genomen. Het is niet door de keuze van mensen dat Yahweh hun koning zal zijn en zal regeren. Hij zal streng optreden tegen iedereen die Zijn oordelen schendt of zich op welke manier dan ook verzet tegen Zijn wil. Zo zal de wereld, na verscheidene eeuwen van Gods zegeningen en discipline, het moment naderen van Christus' persoonlijke tegenwoordigheid, wanneer Hij duizend jaar op aarde zal regeren. Op dit punt zal alles en iedereen onder de loep worden genomen, want niemand die onwaardig is, zal het duizendjarig vreedrijk binnengaan. Daarom heeft God deze tijd van beproeving gepland om de weg voor te bereiden voordat Hij komt. Nu de dagen van beproeving naderen, verwijdert God de beperkingen die Hij heeft gebruikt om de mensen te regeren, te beheersen en gerechtigheid te leren. Wanneer de Heilige Geest wordt verwijderd als de weerhouder, zijn de mensen vrij om hun ware karakter te tonen, of het nu goed of slecht is. Nooit in de hele geschiedenis van de mensheid hebben mensen zo'n tijd van beproeving doorgemaakt. Ze zullen onder druk staan van satan en zijn volgelingen en God zal zwijgen en er zich schijnbaar niets van aantrekken. Maar dit is wat Jezus bedoelde door het de grote verdrukking te noemen, die er nog nooit eerder is geweest. Hoewel de "korte tijd" (Openb.20:3) een vergelijkbare tijd van beproeving kan zijn aan het einde van de Dag des Heren, weten we dat de mensen die satan kan misleiden, niet echt toegewijd zijn aan Gods rechtvaardige orde.

Het is mijn overtuiging dat, hoewel sommigen zullen falen en door satan misleid zullen worden, de overgrote meerderheid van de miljarden mensen op aarde op die dag duizend jaar met Hem zal blijven leven en regeren. Een andere gedachte hier is, dat deze tijd van verdrukking geen invloed zal hebben op hen die door de apostel Paulus worden beschreven als: "heilig en onberispelijk voor zijn aangezicht" (Ef.1:4). Wij doorstaan de allergrootste test door nu te geloven. Er zal geen verdere beproeving zijn voor hen wier geloof heeft gezegevierd in deze bedeling van de genade van God. Moge God u helpen deze essentiële waarheid te begrijpen.

DE OPNAME

We zijn nu bij de tweesprong gekomen: aan de linkerkant is de zogenaamde opname en aan de rechterkant is de weg van Gods tussenkomst. In het hoofdstuk, Cruciale Vragen, stelde ik de vraag: "Wanneer zal de opname plaatsvinden?" en "Is de opname een ophanden zijnde gebeurtenis?" Na het lezen van de boeken van deze zogenaamde Bijbelgeleerden, is het duidelijk geworden dat in de gedachten van de meeste schrijvers de gebeurtenis die zij "de opname van de gemeente" noemen, niet alleen nabij is, maar ook een enorme ontwrichting zal veroorzaken in het leven van de mensen die op aarde achterblijven. Een schrijver brengt de vraag naar voren wat het lot van een 747 lijnvliegtuig, met enkele honderden passagiers aan boord, zou zijn: als de piloot, die een gelovige is, wordt opgenomen, zal hij zijn passagiers aan het bijna zekere lot van de dood overlaten. Een andere schrijver schildert een dokter af die op het punt staat de baby van een jonge moeder ter wereld te brengen en plotseling wordt opgenomen, haar in gevaar achterlatend voor haar leven en dat van de baby. Deze denkbeeldige gebeurtenissen zijn niet alleen bespottelijk, maar ook een triest commentaar op een liefhebbende God die, zo beweren ze, miljoenen onschuldige mensen hier op aarde een hachelijke ondergang tegemoet laat gaan. Deze absurde gebeurtenissen brengen niet alleen een eerlijke en rechtvaardige God in diskrediet, maar hebben ook geen enkele Bijbelse basis. Ik blijf me verbazen over deze onheilsprofeten die hun fantasie de vrije loop laten en het 'wetenschap' noemen. Geliefden, dit is niet wat God in gedachten heeft voor de toekomst van de mensheid. Door de verkondiging van deze valse leer zijn tienduizenden mensen misleid.

Nog verontrustender is het feit dat er een hele ontwikkeling heeft plaatsgevonden waarin de zogenaamde opname het belangrijkste dogma in de Schrift is geworden. Als deze zogenaamde Bijbelgeleerden beweren dat de opname aanstaande is, welk lot zullen dan de miljarden mensen ondergaan die achterblijven? Hoe zal God

omgaan met mensen die nooit een duidelijke kans hebben gehad om een boodschap van verlossing te horen en erop te reageren? Het lijkt mij dat deze leer van de plotselinge opname van gelovigen op zijn best een theorie van zelfbehoud is, die een exclusief geneesmiddel biedt aan de verlostten, terwijl de ontelbare massa's van niet-verlostten een sombere en onzekere toekomst tegemoet gaan. Dit dogma gaat gepaard met de gedachte dat de gelovige onmiddellijk naar de hemel wordt gebracht, gecombineerd met de opvatting dat er geen enkel gedeelte in de Bijbel is dat een specifieke gebeurtenis of gebeurtenissen voorspelt die moeten worden vervuld voordat deze plaatsvindt. Ik vind deze leerstelling volstrekt onhoudbaar in het licht van de duizenden onvervulde profetieën over toekomstige dingen aangaande Israël en de volken.

Ik geloof dat het verstandig zou zijn als iedereen die deze valse leer verkondigt zijn vooroordelen opzij zet om een eerlijke uitleg te formuleren van de gebeurtenis in de Schrift waaruit deze is afgeleid, gebaseerd op feitelijk Bijbels bewijs. Een van de belangrijkste valse aspecten van deze leer is de veronderstelling dat wanneer een gelovige sterft, zijn "ziel" zijn lichaam verlaat; "Hij verlaat het verblijf in zijn lichaam, en neemt bij de Here zijn intrek", zoals II Corintiërs 5:8 lijkt te zeggen. Ze beweren dat zijn ziel direct naar de hemel gaat, waar hij in de tegenwoordigheid van de Heer Jezus is, zich verheugend in het wonder van zijn opname. Bij de opname zeggen ze ook: "als Christus terugkomt, zal God de overledenen met Zich meenemen, zodat hun zielen hun opstandingslichamen kunnen binnengaan." Dat is de overtuiging van mensen die geen idee hebben van de aard van de mens, noch van zijn bestemming. Dit is de populaire leer die wordt verkondigd door Dr. John F. Walvoord, kanselier van het *Dallas Theological Seminary*. Het is duidelijk dat Dr. Walvoord weinig weet van het lichaam, de ziel of de geest van de mens. De Schrift zegt dat mensen geen ziel hebben – maar zielen ZIJN. "En de HEERE God had den mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen den adem des levens; also WERD de mens tot een levende ziel" (Gen.2:7, St.Vert.). En een ander Schriftgedeelte zegt op het moment van de dood: "en het stof wederkeert tot de aarde, zoals het geweest is, en de geest wederkeert tot God, die hem geschonken heeft" (Pred.12:7). Simpel gezegd, de dood is 'een terugkeer'. Deze ervaring is van toepassing op alle mensen, of ze nu gelovig of ongelovig zijn. Het is ronduit onschriftuurlijk te veronderstellen, zoals dr. Walvoord doet, dat lichaam en geest van elkaar gescheiden zijn. Het idee dat de dood de 'slaap van het lichaam' zou zijn, is duidelijk niet waar. Toen sommigen van de discipelen Jezus hoorden zeggen: "Lazarus, onze vriend, is ingeslapen" zeiden ze dat dat goed was. "Toen zeide Jezus ronduit tot hen: Lazarus is gestorven" (Joh.11:11-14). Als we aannemen dat mensen de ervaring van de dood kunnen overleven, trappen we in de valkuil van satan, die eerst tegen de vrouw zei: "Gij zult geenszins sterven" (Gen.3:4). Dit was toen een leugen en de mensen willen het nog steeds geloven. Bovendien, als mensen op de een of andere manier de dood zouden kunnen overleven en hun zintuigen zouden kunnen behouden, zouden ze onsterfelijk zijn, maar ook dit is een schaamteloze leugen. Want de Heer Jezus Christus is degene "die alleen onsterfelijkheid heeft en een ontoegankelijk licht bewoont..." (I Tim.6:16). De Bijbel weet niets over "lichamen van hen die gestorven zijn om opgewekt te worden en verenigd te worden met hun ziel, die vanaf het moment van hun dood in de hemel zijn geweest", zoals dr. Walvoord verkondigt. De Schrift zegt dat het mensen zijn die sterven en opgewekt zullen worden uit de staat van dood (*HADES* en *SHEOL*) in de opstanding. De Schrift zegt: "Want in de dood is Uwer geen gedachtenis; wie zou U loven in het dodenrijk (*SHEOL*)?" (Ps.6:6).

De hoeksteen van het onderwerp 'de opname' is gebaseerd op I Thessalonicenzen 4:13-18. Velen geloven dat dit gedeelte essentieel is voor het geloof dat de opname op elk moment zou kunnen plaatsvinden. De tekst luidt: "Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zó hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden" (I Thess.4:13-18).

Het zou verstandig zijn voor iedereen die deze verzen leest om rustig na te denken over de betekenis van dit gedeelte. De lezer moet zich bewust zijn van het feit dat deze brief rond 52 n.Chr. is geschreven, tijdens de periode van Handelingen. Dit was de nachtelijke periode van het Koninkrijk van God. Een aantal mensen, waaronder Stefanus, was al gestorven als gevolg van hun getuigenis voor Christus. Anderen zouden snel volgen. Petrus zinspeelt op dit lijden in I Petrus 4:12-13. Nu biedt Paulus deze woorden van bemoediging aan de levende gelovigen, namens hen die gestorven zijn en geleden hebben voor het getuigenis van Jezus Christus. Hij maakt duidelijk dat “indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is”, “God ook zó hen, die ontslapen (gestorven) zijn, door Jezus [zal] wederbrengen met Hem.”

Het Nederlandse woord “weder brengen”¹⁵ is het Griekse *AGŌ* en betekent de overwinning voor elke gelovige in de Handelingenperiode op de dag dat God Zelf zonde en dood zal overwinnen. Op dit punt verduidelijkt Paulus: “dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de *PAROUSIA* des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan.” Hoe moeten we deze uitspraak begrijpen in het licht van het feit dat zowel Paulus als al deze gelovigen sedertdien zijn gestorven? Ze zijn niet in de hemel, noch op een fictieve plaats die “de hel” wordt genoemd. Maar gezien de toekomstige opstanding van de doden en het feit dat Christus is opgestaan, wordt er nieuw licht geworpen op de uitleg van dit vers en de volgende verzen.

Wat door de voorstanders van de opname over het algemeen niet wordt erkend, is dat tussen de verzen 14 en 15 de 500 jaar van het geopenbaarde Koninkrijk van God ligt. We hebben alle reden te geloven dat deze mensen uit de dood zullen worden opgewekt als deel van een gezelschap dat de “eersteling-gezalvde” (*APARKHĒ XRISTOS*) wordt genoemd in I Cor.15:23. Deze groep omvat alle aartsvaders van Israël, hun nageslacht en zelfs de huidige gelovigen in Christus. Als we opnieuw naar I Corinthe 15:23 kijken, wordt onze aandacht getrokken naar de volgende grote groep die zal worden opgewekt, namelijk “die van Christus zijn bij zijn komst (*PAROUSIA*).” Het kan worden aangetoond dat het hier gaat om de getrouwe martelaren die gewillig hun leven zullen geven op de Dag des Heren, namelijk in de verdrukking. Zij zijn het die weigeren het merkteken van het beest aan te nemen, ondanks de dreiging van de dood. Johannes schrijft over hen: “En ik hoorde een stem uit de hemel zeggen: Schrijf, zalig de doden, die in de Here sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, dat zij rusten van hun moeiten, want hun werken volgen hen na” (Openb.14:13). Naar deze groep martelaren wordt opnieuw verwezen in Openbaring 17: “En ik zag de vrouw (Babylon) dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus” (Openb.17:6). Deze ontzagwekkende groep mensen zijn zij “die komen uit de grote verdrukking; en zij hebben hun gewaden gewassen en die wit gemaakt in het bloed des Lams” (Openb.7:14). Zij worden ook voor ons geïdentificeerd in Openbaring 20 als “de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aanbeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang” (Openb.20:4).

Als we de kwestie van de opname onderzoeken, is het belangrijk op te merken dat deze term nergens in de Bijbel te vinden is. Het woord dat met “samen... weggevoerd” is vertaald, is het Griekse woord *HARPAZŌ*, dat “met geweld grijpen” of “met geweld tot zich nemen” betekent. Handelingen 8:38-39 zegt over Filippus en de Ethiopische kamerling, die door Filippus werd gedoopt (geïdentificeerd als een gelovige): “En toen zij uit het water gekomen waren, **nam** de Geest des Heren Filippus **weg** (*HARPAZŌ*) en de kamerling zag hem niet meer, want hij ging zijn weg met blijdschap.” Hier ging het om een feitelijk fysiek vertrek van Filippus door toedoen van de Heilige Geest. Dit woord komt opnieuw voor in II Corinthe 12:2-4 waar een bovennatuurlijke ervaring van Paulus wordt beschreven. Hij zegt: “dat die persoon weggevoerd (*HARPAZŌ*) werd tot in de derde hemel.” Hier getuigde Paulus van de heerlijkheden van het paradijs waarin hij had gedeeld. Een belangrijk gedeelte aangaande dit woord is te vinden in Johannes 10:28-29 in de bespreking van de zekerheid voor de gelovige. Christus zegt: “en Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit mijn hand roven (*HARPAZŌ*, grijpen, vangen, of wegrukken).” Dit is de absolute garantie voor de

¹⁵ Zie Statenvertaling vers 14^b: “alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, *weder brengen met Hem*” (vert.)

zekerheid van de gelovige in Christus. De gedachte van gegrepen worden, of vastgegrepen worden, is inherent aan het woord *HARPAZŌ*.

Deze boodschap is fundamenteel voor de uitspraak van Paulus in I Thessalonicenzen 4:16-17, waar we lezen: “want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen (een dwingend bevel) van een aartsengel (Michaël. Judas 1:9) en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, *SAMEN MET HEN OP DE WOLKEN IN EEN OOGWENK WEGGEVOERD WORDEN (HARPAZŌ)*, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.” Er kan absoluut geen twijfel over bestaan naar wie Paulus verwees. Ik ben ervan overtuigd dat dit betrekking heeft op toekomstige generaties van miljoenen godvrezende mensen in Israël, waaronder de apostel Paulus. Een onbekend aantal van deze mensen kan worden geclassificeerd als martelaren die bereid zullen zijn hun leven te geven ter verdediging van het getuigenis van Christus in plaats van toe te geven aan de verraderlijke eisen van de mens der wetteloosheid. Zelfs als ze worden geroepen om te sterven, kunnen ze er zeker van zijn dat hun dood zeer kort zal zijn, hooguit drie en een half jaar.

Deze spectaculaire gebeurtenis zal overal op de wereld te zien en te horen zijn. Het zal een moment van zege voor Christus betekenen wanneer Hij uit de hemel neerdaalt om persoonlijk 1000 jaar lang op aarde aanwezig te zijn. Dit majestueuze scenario vindt na de verdrukking plaats. Dan “zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen der aarde zich op de borst slaan en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid” (Matt.24:30). Deze gedode martelaren maken deel uit van Christus’ vereerde escorte om de Heer te ontmoeten wanneer Hij naar de aarde afdaalt om Zijn heerschappij op aarde op zich te nemen in het Millennium. Deze glorieuze gebeurtenis, waarbij de heiligen uit de dood opstaan om deel te nemen aan de triomfantelijke terugkeer van Christus naar de aarde, behoort tot de toekomst - het is NIET iets wat nu elk moment kan gaan gebeuren.

Het spreekt voor zich dat, aangezien deze gebeurtenis zal plaatsvinden op de Dag des Heren en bij de *PAROUSIA* van Christus, het niet op elk moment kan gebeuren, zoals de meeste van deze zogenaamde Bijbelgeleerden verkondigen. Wat ze niet begrijpen, is dat Gods volgende stap de overname van de heerschappij over deze aarde is, met alle mensen erop (de levenden) en alle mensen erin (de doden). Ik geloof dat dit standpunt Schriftuurlijk, logisch en waar is. Ik dring er bij alle mensen die er anders over denken op aan om Paulus’ vermaning ter harte te nemen: “Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf” (II Cor.13:5).

HET GEKLANK VAN DE ZEVEN BAZUINEN

Er zijn talloze pogingen gedaan om het geklank van de zeven bazuinen te begrijpen. Dr. E.W. Bullinger identificeerde ten minste zeven verschillende scenario’s waarin het geklank van de bazuinen betrekking had op gebeurtenissen die verband hielden met de religieuze/geopolitieke systemen die enkele eeuwen geleden op aarde voorkwamen. Het is duidelijk dat veel van deze interpretaties niets anders waren dan zich vastgrijpen aan strohalmen. Nu de mensheid de dageraad van een nieuw millennium ingaat, hebben veel Bijbelgeleerden geprobeerd verschillende cryptische gebeurtenissen in verband te brengen met een lijst van catastrofale gebeurtenissen waarvan zij beweren dat ze op het punt staan zich te voltrekken, waarmee ze angst aanjagen in de harten van de mensen. Het zou voor de zorgvuldige Bijbelonderzoeker duidelijk moeten zijn dat het geklank van deze zeven bazuinen samenhangt met en volgt op de Grote Verdrukking en in de toekomstige Dag des Heren. Als deze bazuinen klinken, zullen we getuige zijn van opeenvolgende gebeurtenissen die verband houden met het feit dat satan weet “dat hij weinig tijd heeft” (Openb.12:12).

Bovendien moeten we beseffen dat de ontelbare Israëlieten, die tezamen dat immense toekomstige volk zullen vormen, drie en een half jaar van Grote Verdrukking zullen hebben doorgemaakt door te weigeren toe te geven aan de satanische eisen van de mens der wetteloosheid dat alle mensen “een merkteken op hun rechterhand of op hun voorhoofd” ontvangen (Openb.13:16). Wat we in de loop van het klinken van deze bazuinen zullen

waarnemen, is een laatste meedogenloze satanische aanval op het volk van Israël. Dit satanische plan is niet alleen gericht tegen het volk Israël, maar ook tegen de volken die in opstand komen om haar te verdedigen. De mens der wetteloosheid zal proberen die mensen grote lichamelijke schade en geestelijk leed toe te brengen. Deze confrontatie leidt tot de slag bij Armageddon en de “dag der wrake van onze God” (Jes.61:1-2). Bij deze studie hebben we **Schema nr. 2** gevoegd, getiteld “Na-aionische tijden”. De lezer wordt verzocht kennis te nemen van het feit dat het schema een aantal specifieke gebeurtenissen identificeert die de zeventigste week van Daniël, die leidt tot de *PAROUSIA* van Jezus Christus, zullen kenmerken. Die ene gebeurtenis is in zekere zin de essentie van het boek Openbaring, bij andere beter bekend als “de Apocalyps”, wat “de onthulling” betekent, en op dat moment zal onze Heer Jezus Christus aan de hele mensheid en ook aan satan, laten zien dat alleen Hij werkelijk de “Koning der koningen en Here der heren” is (Openb.19:16).

Ik geloof dat de *PAROUSIA* van Jezus Christus de succesvolle “voleinding van de *AIOON*” betekent. Met de slag bij Armageddon wordt het uitgieten van de schalen van Gods toorn over de aarde voltooid. Deze tijd wordt op Schema nr. 2 weergegeven tussen de aanduidingen “D” en “F”, en is ook synoniem met de tijd van de gramschap (zie Jes.26:20-21). Gods toorn in die tijd blijkt duidelijk uit het feit dat “de HERE zijn plaats verlaat om de ongerechtigheid der bewoners van de aarde aan hen te bezoeken” (Jes.26:21). Deze gebeurtenis wordt gevolgd door het oordeel over schapen en bokken waarnaar wordt verwezen in Mattheüs 25:31-46. Alle pogingen om deze expliciete gebeurtenissen aan de mensheid op dat moment te betrekken, zijn vruchteloos aangezien ze betrekking hebben op de toekomstige voleinding van de *AIOON*.

Met deze gedachte voor ogen richten we onze aandacht op Openbaring 8:2, waar Johannes zegt: “En ik zag de zeven engelen, die voor God staan, en hun werden zeven bazuinen gegeven.” Het eigenlijke klinken van de bazuinen werd voorafgegaan door “een andere engel, die met een gouden wierookvat bij het altaar ging staan, en hem werd veel reukwerk geschonken om het te geven, met de gebeden van alle heiligen, op het gouden altaar voor de troon. En de rook van het reukwerk, mét de gebeden der heiligen, steeg uit de hand van de engel voor Gods aangezicht op. En de engel nam het wierookvat en vulde dat met het vuur van het altaar, en wierp (het vuur) op de aarde; en er kwamen donderslagen en stemmen en bliksemstralen en aardbeving” (Openb.8:3-5). Door deze symbolische handeling zien we dat God op het punt staat in actie te komen. We zullen ons uit Exodus 20 herinneren hoe God, toen Hij net de tien bepalingen van het verbond aan het volk Israël had gegeven, dit liet volgen door “de donderslagen, de bliksemstralen, het geluid van de bazuin en de rokende berg” (Exod. 20:18). Nu zal God opnieuw een opeenvolging van bazuinen laten klinken om het begin aan te kondigen van een reeks grote rampen. Toen de eerste bazuin klonk, kwam er “hagel en vuur, vermengd met bloed, en het werd op de aarde geworpen; en het derde deel van de aarde verbrandde en het derde deel van de bomen verbrandde en al het groene gras verbrandde” (Openb.8:7).

De overeenkomsten tussen Openbaring 8:7 en de plagen die God over het land Egypte heeft gebracht, is van grote betekenis. Exodus 9:22-25 gaat over het zevende plaag waarover wordt gezegd: “En, terwijl er vuur door de hagelbuien heen flikkerde, hagelde het zo buitengewoon zwaar als nooit tevoren in het gehele land der Egyptenaren, sinds zij tot een volk geworden waren. De hagel sloeg in het gehele land Egypte alles neer, wat op het veld was, van mens tot dier; ook al het veldgewas sloeg de hagel neer en alle bomen op het veld deed hij afknappen” (Ex.9:24-25). De Heer had Mozes gezegd dat hij zijn staf naar de hemel moest uitstrekken en toen hij dat deed, “liet [de HERE] het donderen en hagelen, vuur schoot naar de aarde, en de HERE deed het hagelen over het land Egypte” (Ex.9:23). Ik geloof dat deze fysieke ramp letterlijk zal komen over elke natie en elk volk dat in opstand komt tegen de Heer en Israël probeert te vernietigen op de Dag des Heren.

Na het blazen van de tweede bazuin zag Johannes “iets als een grote berg, brandend van vuur, in de zee geworpen, en het derde deel van de zee werd bloed, en het derde deel van de schepselen in de zee, die leven hadden, stierf, en het derde deel van de schepen verging” (Openb.8:8-9). Sommige zogenaamde Bijbelgeleerden hebben hun toevlucht genomen tot een aantal belachelijke conclusies om deze catastrofale gebeurtenis te verklaren. Psalm 105 herinnert ons eraan dat “Hij veranderde hun wateren in bloed en deed hun vissen sterven” (Ps.105:29). We merken ook op dat er in Psalm 78 staat: “Hij veranderde hun Nijlwater in bloed, en hun stromen, zodat zij niet konden drinken. Hij zond steekvliegen onder hen, die hen verteerden, en

kikvorsen, die hen verdierven” (Ps.78:44-45). Er is geen theologische opleiding nodig om deze wonderen, die God aan Mozes toestond te gebruiken tegen de Egyptenaren, te geloven en te begrijpen. Het enige wat nodig is, is een geestelijk begrip en een kinderlijke geest. De verwijzing naar “een grote berg, brandend van vuur” lijkt parallel te lopen met Jeremia 51:25 waar gezegd wordt: “Zie, Ik zál u! gij berg des verderfs, luidt het woord des HEREN, die de gehele aarde hebt verdorven, en Ik zal mijn hand tegen u uitstrekken... en u maken tot een berg van brand.” Deze “berg des verderfs” wordt gedefinieerd in Jeremia 51:7 als... “Babel was in de hand des HEREN een gouden beker die de gehele aarde dronken maakte; van zijn wijn dronken de volken, daardoor werden zij verdoemd.” Babylon wordt al lang in verband gebracht met de aloude praktijken van afgoderij.

De predikant Alexander Hislop, auteur van *The Two Babylons, Or The Papal Worship*, schreef: “De zeven heuvels van Rome zouden heel toepasselijk Babylon genoemd kunnen worden, omdat dat de voornaamste zetel van de afgoderij in het Oude Testament is.” Het was deze praktijk van afgoderij in naam van religie die schande over Salomo bracht. God zal dit Rome nog ten val brengen, het symbool voor alle valse aanbidding onder de goddelijke heerschappij. Zodra God Zijn beperkingen opheft, zal afgoderij, of Babylon opgevat als het satanische beeld van alle valse religie, opnieuw zijn lelijke kop opsteken om zijn uiteindelijke ondergang te beleven in de symbolische weergave van de tweede bazuin.

Zodra de derde engel de bazuin blies “viel er een grote ster, brandend als een fakkel, uit de hemel, en zij viel op het derde deel der rivieren en op de bronnen der wateren. En de naam der ster wordt genoemd Alsem. En het derde deel der wateren werd alsem en vele van de mensen stierven van het water, omdat het bitter geworden was” (Openb.8:10-11). Een vroege verwijzing naar alsem is te vinden in Deuteronomium 29:18, waar staat: “Laat er daarom onder u geen man of vrouw, geen geslacht of stam zijn, wier hart zich nu van de HERE, onze God, afwendt om de goden dezer volken te gaan dienen; laat er onder u geen wortel zijn, die gif of alsem voortbrengt.” Nu is alsem een bitter, bedwelmend en giftig kruid. Bij vrij gebruik veroorzaakt het stuiptrekkingen, verlamming en de dood. Het verontrustende aan dit verlamme kruid is dat zij die van dit besmette water drinken, sterven. De enige manier om dit symbolische gebruik van alsem te begrijpen, is door te erkennen dat het zijn bron vindt in de ster die zijn naam draagt. Openbaring 8:10 spreekt over “een grote ster, brandend als een fakkel”. Deze ster is een duidelijke verwijzing naar satan. Dit verwijst naar Openbaring 12, waar staat: “En er kwam oorlog in de hemel; Michaël en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog, maar hij kon geen standhouden, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden. En de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem” (Openb.12:7-9). Wanneer satan op de aarde wordt geworpen, wordt hij woedend op Israël en gebruikt hij elke truc om hen te vernietigen. Zoals Jezus zei tegen de 70 discipelen die terugkeerden na Zijn boodschap door heel Israël te hebben verspreid: “Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen” (Luc.10:18). Het is duidelijk dat de tijd komt dat satan, in een wanhopige poging om de volken te misleiden, uiteindelijk uit de hemel zal worden geworpen. F.C. Jennings maakt in zijn boek *Studies In Revelation* een vergelijking met de ‘moderne theologische opleidingen, met de pretentie van een grotere scherpzinnigheid, zijn heel duidelijk fonteinen van waaruit stromen van leraren, met hun gevestigde leerstellingen, kwistig in de slagaders van het kerkelijk lichaam worden gepompt’. Wanneer Christus in Zijn *PAROUSIA* komt, zullen alle leugens en bedrog van de aarde worden geëlimineerd.

Terwijl de bazuinen blijven klinken, zien we het volgende: “En de vierde engel blies de bazuin, en het derde deel van de zon werd getroffen en het derde deel van de maan en het derde deel van de sterren, zodat het derde deel daarvan verduisterd werd, en de dag voor het derde deel geen licht had en de nacht desgelijks. En ik zag en hoorde een arend vliegen in het midden des hemels, die met luider stem zeide: Wee, wee, wee hun, die op de aarde wonen, vanwege de overige stemmen van de bazuin der drie engelen, die nog bazuinen zullen!” (Openb.8:12-13). Deze hemelse activiteit lijkt goed overeen te komen met Lucas 21:25-27, waar we lezen: “En er zullen tekenen zijn aan zon en maan en sterren, en op de aarde radeloze angst onder de volken vanwege het bulderen van zee en branding, terwijl de mensen bezwijmen van vrees en angst voor de dingen, die over de wereld komen. Want de machten der hemelen (de satanische menigte van Efeze 6:12) zullen wankelen. En dan

zullen zij de Zoon des mensen zien komen op een wolk, met grote macht en heerlijkheid." Het ziet ernaar uit dat elk deel van Gods schepping met reikhalzend uitziet naar de daadwerkelijke *PAROUSIA* van onze Heer Jezus Christus.

Als we Openbaring 9 aandachtig bekijken, lezen we: "En de vijfde engel blies de bazuin, en ik zag een ster, uit de hemel op de aarde gevallen, en haar werd de sleutel van de put des afgronds gegeven. En zij opende de put des afgronds en er steeg rook op uit de put, als de rook van een grote oven; en de zon en het zwerk werden verduisterd door de rook van de put" (Openb.9:1-2). Dit kan alleen betrekking hebben op de gevallen "ster" die niemand anders is dan de Duivel zelf. Deze actie vervult, zoals eerder genoemd, Lucas 10:18 en deze engel krijgt de sleutel tot de put des afgronds. Deze omschrijving "de put des afgronds" is een vertaling van het Griekse woord *ABUSSOS* (de afgrond). Deze komen we ook in Openbaring 20:1 en 3 tegen, waar het ook wel "de afgrond" wordt genoemd en waar het waarschijnlijk over dezelfde engel gaat. Sommige mannen ontkennen dat dit een letterlijke gevangenis is, maar dat het uitsluitend op een figuurlijke manier wordt gebruikt. Als we echter een vergelijking maken met Openbaring 19:20, waar we lezen dat "zij beiden (het beest en de valse profeet) werden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt", wordt het moeilijker om te geloven dat dit geen letterlijke situatie is. Aan de andere kant zou het symbolisch kunnen verwijzen (in Openbaring 9:1-2) naar de opening van de afgrond, waar deze kwaadaardige satanische geestelijke wezens verblijven en waar de val van Lucifer heeft bijgedragen aan de misleiding en begoocheling van onschuldige mensen. We zien deze wezens in Efeziërs, waar gesproken wordt over onze strijd met hen. Er staat: "want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten" (Ef.6:12). Dit zijn enkele van satans engelen, de boze geesten, die vroeger tot de meest verhevenen van Gods schepping behoorden. Deze wezens oefenen momenteel hun kwade invloed, macht en gezag uit en we hebben de wapenrusting van God nodig om ons te beschermen. Daartoe behoren ook degenen die in Judas worden beschreven: "en dat Hij engelen, die aan hun oorsprong ontrouw werden en hun eigen woning (invloedssfeer) verlieten, voor het oordeel van de grote dag met eeuwige banden onder donkerheid heeft bewaard gehouden" (vers 6). Ik geloof dat de uiteindelijke vernietiging van deze satanische menigte de poel van vuur en zwavel zal zijn. Judas 13 zegt: "Voor hen is de donkerste duisternis voor eeuwig weggelegd." De uitdrukking 'voor eeuwig' is *EIS AIŌNA*, wat 'met betrekking tot de *AIŌON*' betekent.

Laten we vervolgens onze aandacht richten op de wezens die uit de rook van de afgrond komen. Deze worden "sprinkhanen" genoemd "en hun werd macht gegeven, gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben. En hun werd gezegd, dat zij aan het gras der aarde geen schade zouden toebrengen, noch aan enig gewas, noch aan enige boom, maar alleen aan de mensen, die het zegel van God niet op hun voorhoofden hadden. En hun werd gegeven, dat zij hen niet zouden doden, maar dat de mensen zouden gepijnigd worden, vijf maanden lang; en hun pijniging was als de pijniging door een schorpioen, wanneer hij een mens steekt. En in die dagen zullen de mensen de dood zoeken, maar hem geenszins vinden, en zij zullen begeren te sterven, maar de dood vlucht van hen weg" (Openb.9:2-6). We moeten niet vergeten dat op het moment dat deze sprinkhanen op aarde verschijnen, het volk van Israël opnieuw over de lengte en breedte van de aarde zal zijn verstrooid. Deze mensen hebben het zegel van God op hun voorhoofd, net als de mensen die hen beschermen en voor hen zorgen. De rest van de mensheid die het zegel van God niet op hun voorhoofd hebben, zal te maken krijgen met de beperkte vernietigende kracht van deze sprinkhanen. Net zoals satan Jobs leven niet mocht aanraken, zal het ook deze wezens verboden worden om mensen te doden. De omvang van hun macht is alleen om pijn of kwelling te bezorgen en om de mensen die het zegel van God niet op hun voorhoofd hebben, met afschuw te vervullen. Ze hebben macht "gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben", maar het zijn bovennatuurlijke wezens. Hoewel de pijn van de steek van een schorpioen hevig is, is deze gewoonlijk niet dodelijk, hoewel het misschien wel het meest pijnlijke is van alle insecten. De intensiteit van het lijden in die dagen is zodanig dat de mensen "zullen begeren te sterven, maar de dood vlucht van hen weg." Hun angel zit in hun staart en hun macht is om mensen vijf maanden lang te pijnigen.

Dit is een vorm van satans wreedheid die het volk Israël zal worden aangedaan, vlak voor de terugkeer van Christus naar de aarde. Aangezien deze periode van vijf maanden durende pijniging nog nooit heeft plaatsgevonden, moet die vervuld worden in de toekomstige Dag des Heren. Salomo vertelt ons: “de sprinkhanen hebben geen koning, toch trekken zij gezamenlijk in goede orde” (Spr.30:27). In de meest strikte zin, als de apocalyptische sluier verwijderd wordt, zien we dat de macht die deze sprinkhanen samenbindt, satanisch is. Geregeerd en geleid door satan hebben ze alle slechts één doel, namelijk het vernietigen en onteren van alles op deze aarde wat van God is. En dat is precies de betekenis van het Hebreeuwse woord Abaddon en het Griekse woord Apollyon in Openbaring 9:11. In beide talen zijn de krachtigste termen voor het Nederlandse woord “vernietiging”. Nu “is het eerste wee voorbijgegaan: zie, nog twee weën komen hierna” (Openb.9:12).

Openbaring 9:13-21 biedt een symbolische voorstelling van de gebeurtenissen die volgen op het blazen van de tweede bazuin. Het is belangrijk in te zien dat dit wordt gevolgd door specifieke gebeurtenissen die worden beschreven in Openbaring 10 en 11:1-14. Deze gebeurtenissen vinden plaats in de laatste helft van Daniëls zeventigste week. Veel uitleggers hebben de gebeurtenissen in Openbaring 9:18 aangegrepen om te suggereren dat mensen in de nabije toekomst de massale vernietiging van de mensheid kunnen verwachten. Ze verwijzen daarvoor naar Openbaring 9:18, waar staat: “Door deze drie plagen werd het derde deel van de mensen gedood: door het vuur en de rook en de zwavel, die uit hun bek kwamen.” De wereldbevolking wordt geschat op 7 miljard mensen rond 2023 n.Chr. Sommige mannen geloven dat het aantal mensen dat zou kunnen sterven wel 50 procent kan bedragen, wat betekent dat het verlies aan mensenlevens meer dan drie en een half miljard zou kunnen bedragen. Er wordt gezegd dat deze verwoesting wordt veroorzaakt door zo’n tweehonderd miljoen ruiters (Openb.9:16). Er zijn geen aanwijzingen dat deze ruiters een beschrijving zijn van welke soort mensen dan ook. Dr. E.W. Bullinger suggereert dat hier “bovennatuurlijke wezens” worden beschreven. Het kunnen zelfs “boze geesten zijn die in aantal talrijk zijn” (Lucas 8:30). Ik heb niet de pretentie de betekenis van deze gebeurtenis te begrijpen, behalve om te zeggen dat er op dat moment, dat wil zeggen in de tijd waarin de wederkomst van Jezus Christus aanstaande is, een wereldomvattende inspanning van satans kant zal zijn om alle denkbare middelen te gebruiken om mensen te misleiden door “de boze” tussen het merendeel van de mensheid en God Zelf te plaatsen.

Dit komt op een moment dat door de apostel Paulus wordt beschreven “eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet...” (II Thess.2:3-4). Dit wezen wordt door Paulus beschreven als iemand wiens “komst [is] naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen” (II Thess.2:9). Dit gedrocht is een meester in grootscheeps bedrog. Het lijkt erop dat er dan een groot deel van de mensheid lichtgelovig wordt en ten prooi valt aan dit satanische wezen. Zij worden deel van het volk waarvan Paulus zegt: “en met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven” (II Thess.2:10-11). Er wordt ons niet verteld hoeveel mensen zwichten voor de leugen van satan. We weten ook niet wie deze mensen zijn; er zouden velen in Israël toe kunnen behoren die in de tijd van Gods heerschappij zijn geboren, evenals nog veel meer van de volken.

Het is in die tijd van geestelijk verval dat God zegt: “En Ik zal mijn twee getuigen lastgeven om, met een zak bekleed, te profeteren, twaalfhonderd zestig dagen lang. Dit zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaren, die voor het aangezicht van de Here der aarde staan. En indien iemand hun schade wil toebrengen, komt er vuur uit hun mond en het verslindt hun vijanden; en indien iemand hun schade wil toebrengen, moet hij zó de dood vinden. Dezen hebben de macht de hemel te sluiten, zodat er geen regen valt gedurende de dagen van hun profeteren; en zij hebben macht over de wateren, om die in bloed te veranderen en om de aarde te slaan met allerlei plagen, zo dikwijls zij willen” (Openb.11:3-6). Na drie en een half jaar worden zij gedood door het beest dat uit de afgrond opkomt om oorlog tegen hen te voeren: “En hun lijk (zal liggen) op de straat der grote stad, die geestelijk genaamd wordt Sodom en Egypte, alwaar ook hun Here gekruisigd werd (Jeruzalem). En uit de volken en stammen en talen en natiën zijn er, die hun lijk zien, drie en een halve dag, en zij laten niet toe,

dat hun lijken in een graf worden bijgezet. En zij, die op de aarde wonen, zijn blijde en verheugd over hen en zullen elkander geschenken zenden, omdat deze twee profeten hen, die op de aarde wonen, gepijnigd hadden" (Openb.11:8-10). Wat volgt is "na die drie en een halve dag voer een levensgeest uit God in hen", met het gevolg dat "grote vrees viel op (allen), die hen aanschouwden. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen: Klimt hierheen op! En zij klommen naar de hemel op in de wolk, en hun vijanden aanschouwden hen" (Openb.11:12). "En te dien ure kwam er een grote aardbeving... en zeventuizend personen werden door de aardbeving gedood" (Openb.11:13). Als je over deze bovennatuurlijke gebeurtenissen die zullen plaatsvinden in de Dag des Heren nadenkt, hoeveel serieuze Bijbelonderzoekers kunnen dan nog beweren dat de wederkomst van Christus nabij is?

We komen nu op het punt van wat de meest apocalyptische gebeurtenis in de hele geschiedenis moet zijn, want toen de zevende engel de bazuin blies, klonken er luide stemmen in de hemel, die zeiden: "Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden (met betrekking tot de *AIONEN* der *AIONEN*)" (Openb.11:15). Dit heeft geen betrekking op de voortzetting van Christus' regering, maar het geeft wel weer dat onze Heer, namelijk Zijn gezalfde, zal heersen in Israël en onder de volken en regeert door middel van al die mensen die uitvloeien naar de rest van de mensheid als functionarissen in Gods regering. Dit geldt ook voor David en de twaalf apostelen, die deel uitmaken van de grote theocratie. Op die dag zal waarlijk, Hij die in de hemel zetelt, lachen, de Heer zal met hen spotten. "Dan spreekt Hij tot hen in zijn toorn, en verschrikt hen in zijn gramschap: Ik heb immers mijn koning gesteld over Sion, mijn heilige berg" (Ps.2:4-6). Elke satanische poging om Gods gezalfde (David) te onttronen, zal absoluut mislukken.

Toen zij het klinken van de bazuin van de zevende engel hoorden, "[wierpen] de vierentwintig oudsten, die voor God op hun tronen gezeten waren, (...) zich op hun aangezicht en aanbaden God, zeggende: Wij danken U, Here God, Almachtige, die is en die was, dat Gij uw grote macht hebt opgenomen en het koningschap hebt aanvaard (Gij regeert waarlijk)" (Openb.11:16-17). Vanaf dat moment in de toekomst zal God weer actief de teugels van het bestuur van Zijn schepping op zich nemen. De schrijver, Johannes, vermeldt vervolgens: "en de volken waren toornig geworden, maar uw toorn is gekomen en de tijd voor de doden om geoordeeld te worden en om het loon te geven aan uw knechten, profeten, en aan de heiligen en aan hen, die uw naam vrezen, aan de kleinen en de groten en om te verderven wie de aarde verderven. En de tempel Gods, die in de hemel is, ging open en de ark van zijn verbond werd zichtbaar in zijn tempel, en er kwamen bliksemstralen en stemmen en donderslagen en aardbeving en zware hagel" (Openb.11:18-19). Het volgende wat Johannes hoort is "een luide stem in de hemel zeggen: Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van zijn Gezalfde; want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht (met grote intensiteit) aanklaagde voor onze God, is nedergeworpen" (Openb.12:10).

Het is hier belangrijk om te beseffen dat dit sinistere wezen, satan, ooit een positie van grote macht en autoriteit had onder de machtigen van God (in de hemel) (Ezech.28:1-19). Maar op dit punt op de Dag des Heren is hij op de aarde geworpen en door God van zijn gezag ontdaan. Hij is op dat moment buitengewoon grimmig, omdat hij weet dat hij weinig tijd heeft. Zijn opsluiting in de "afgrond" staat voor de deur en als hij eenmaal is gebonden en gevangengezet, zal de mensheid zich verheugen dat ze bevrijd is van de ketenen van satanische invloed en overheersing om de volmaakte vrijheid te genieten die wij in Christus hebben (Luc.4:18-19).

DE SLAG BIJ ARMAGEDDON

Onlangs is een boek gepubliceerd, getiteld *The Road to Armageddon*, waarin wordt beweerd dat de kennis en het inzicht van de "zes grootste geleerden" op het gebied van Bijbelse profetieën en komende wereldgebeurtenissen is samengebracht. Dit boek is geschreven door de doctoren Charles Swindoll, John Walvoord, Dwight Pentecost, Charles Dyer, Ronald Alien en Mark Bailey. Al deze mannen zijn verbonden aan het *Dallas Theological Seminary*. In dit boek gaan zij in op hun opvattingen over de Opname, de Grote Verdrukking, de Antichrist, Babylon en de Wederkomst van Christus.

Zonder uitzondering zijn deze mannen goed op de hoogte van de Schrift en beweren ze oplossingen te hebben voor de complexe reeks wereldgebeurtenissen die karakteristiek zijn voor de tegenwoordige laatste dagen. Volgens Dr. John Walvoord leidt de weg naar Armageddon tot vernietiging, “waarin Christus slechts het woord spreekt, het zwaard uit zijn mond, en al die miljoenen mensen worden met hun dieren op slag gedood. Met als gevolg het meest afschuwelijke oordeel waarover de Bijbel tot dan toe heeft gesproken!”

Dr. Ronald Alien hekelt mensen die beweren dat Armageddon een nucleaire holocaust beschrijft van volk tegen volk. Hij is het ermee eens dat dat verschrikkelijk zou zijn. Het zou dan een wereldoorlog zijn, maar geen Armageddon. Hij beweert: “Armageddon is het samenkomen van de volken aan het einde van de Verdrukkingsperiode om God de Vader te weerstaan die zijn zoon Jezus Christus op de troon van David in Jeruzalem zal plaatsnemen.”

Hoewel ik het ermee eens ben dat volken bij dit conflict betrokken zijn, geloof ik niet dat deze definitie door de Schrift kan worden ondersteund, ongeacht Psalm 2. Dr. Walvoord meent: “Volgens Openbaring 16:16 zullen legers worden opgesteld in Armageddon, de heuvel van Megiddo, in het noorden van Israël. De gigantische wereldoorlog die volgt, zal woeden tot aan de dag van de wederkomst van Christus (Zach.14:1-3), wanneer legers zich ook rond Jeruzalem zullen verzamelen.” Hij stelt dat “de oordelen beschreven in Openbaring 6-18, letterlijk geïnterpreteerd, aangeven dat in de drie en een half jaar voorafgaand aan de wederkomst van Christus, een groot deel van de aarde zal worden verwoest en miljarden mensen zullen worden gedood. Zoals eerder is aangetoond, zal dit de wereldbevolking reduceren tot een fractie van wat deze nu is. De vernietiging van miljoenen soldaten in de slag bij Armageddon is de eerste van een reeks oordelen ter voorbereiding op het Duizendjarig Koninkrijk.”

Ik vind dit standpunt pure fictie en totaal ongeloofwaardig. Als deze standpunten letterlijk genomen zouden worden, zou dat een nooit eerder vertoonde massale vernietiging van menselijk leven betekenen.

Op dit punt in deze studie zou het goed zijn om te wijzen op enkele belangrijke en onbetwistbare feiten. Allereerst moet worden ingezien dat deze zogenaamde slag bij Armageddon plaatsvindt op de Dag des Heren, vlak voor de *PAROUSIA* van Christus. Ik verwijs de lezer naar de Schema's 1 en 2 om te zien wanneer deze gebeurtenis plaatsvindt.

Het is buitengewoon belangrijk om erbij stil te staan dat de Dag des Heren minstens 500 jaar in de toekomst ligt. Het volgt op de toekomstige Dag van Jezus Christus, een tijdperk dat wordt omschreven als de “Aionische Tijden”.

Van even groot belang is het feit dat de mensheid op dit moment in de Bedeling van Genade leeft. Niets zal God van Zijn huidige doelen afbrengen totdat Hij het nodig acht om in te grijpen in de omstandigheden van de mensheid.

Sommige mensen, in het bijzonder onder de ongeschoolde dispensationalisten, beweren dat God op elk moment dood en verderf over de mensheid kan uitstorten. Ze schilderen God af alsof Hij een kwade tiran is, klaar om Zijn toorn over de mensen te laten komen wegens hun ongelooft. Door dit te doen, overladen ze een rechtvaardige en genadige God met schande.

Laat ik er geen misverstand over laten bestaan dat ik geloof dat er een tijd zal komen waarin de “geesten van duivelen (demonen), die tekenen doen, welke uitgaan naar de koningen der gehele wereld, om hen te verzamelen tot de oorlog op de grote dag van de almachtige God... op de plaats, die in het Hebreeuws genoemd wordt Harmagedon” (Openb.16:14-16)

Wat is precies de aard van deze confrontatie? Wat bespoedigt deze actie? Hoe zal het aflopen? Het is belangrijk om te begrijpen dat deze gebeurtenis een strategische confrontatie is tussen de Heer, het Lam, en “het heer der hoogte in den hoge en over de koningen der aarde op de aardbodem” (Jes.24:21). Ik geloof dat het bij deze strijd om een satanische confrontatie gaat waarbij de volken in hun vertegenwoordiging zich hebben verzameld in de vlakten van Megiddo. Deze plaats die Armageddon wordt genoemd, is niets minder dan de oude stad

genaamd Megiddo in het Oude Testament. Het wordt nu geïdentificeerd met de moderne opgraving van Tell-el-Mutesellim. Het is op de oude plaats van Megiddo waar Ahazia, de koning van Juda, vluchtte en stierf, II Koningen 9:27. Het was daar, in de dagen van de kinderen Israëls, in de tijd van Jozua, dat “de koning van Megiddo” (Joz.12:21) werd gedood.

De geografische ligging was ongeveer 150 mijl¹⁶ landinwaarts van de Middellandse Zee, waar het op een strategische positie lag, omdat het de pas door de bergen controleerde tussen de vlaktes van Saron en Esdrelon. De gebeurtenis waarover Openbaring 16:14-16 spreekt, vindt plaats op het moment dat de “zevende [engel] goot zijn schaal uit in de lucht en er kwam een luide stem uit de tempel, van de troon, zeggende: Het is geschied” (Openb.16:17).

Dit kenmerkt de gebeurtenis die in Openbaring 19:11-18 staat opgetekend, waarin Hij die “wordt genoemd Getrouw en Waarachtig” komt met “de heerscharen, die in de hemel zijn (...) En uit zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmee de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen.”

Er staat niets in Openbaring 16 of 19 dat suggereert dat deze gebeurtenis die plaatsvindt bij de *PAROUSIA* van Christus synoniem is met een grote en gruwelijke confrontatie tussen God en de volken, waarin volgens sommige mensen miljoenen levens zullen worden vernietigd.

Deze confrontatie tussen God en de volken wordt beschreven in Joël 3:9-16. Het is op die tijd in de Dag des Heren dat God spreekt en zegt: “Roept dit uit onder de volken: Heiligt de oorlog, doet de helden opstaan; dat alle krijgslieden aantreden, oprukken! Smeedt uw ploegscharen tot zwaarden en uw snoeimessen tot speren;... Laat de volken opstaan en oprukken naar het dal van Josafat, want daar zal Ik zitten om alle volken van rondom te richten (de orde te stellen voor alle volken).” In zeer symbolische taal worden mensen aangespoord “Slaat de sikkel erin, want de oogst is rijp. Komt, treedt, want de perskuip is vol; de wijnbakken stromen over. Want hun boosheid is groot. Menigten, menigten in het dal der beslissing, want nabij is de dag des HEREN in het dal der beslissing.” Op dat moment worden “de zon en de maan zwart en de sterren trekken haar glans in. En de HERE brult uit Sion en verheft zijn stem uit Jeruzalem, zodat hemel en aarde beven. Maar de HERE is een schuilplaats voor zijn volk en een veste voor de kinderen Israëls.”

Er is niets in dit goddelijke scenario dat ook maar iets te maken kan hebben met de volken die vandaag de dag op aarde zijn. Het kan ook onmogelijk betrekking hebben op de bestaande staat Israël, aangezien volken zullen samenkomen rond het volk van Israël en de stad Jeruzalem. “Dan zal de HERE uittrekken om tegen die volken te strijden, zoals Hij vroeger streed, ten dage van de krijg” (Zach.14:1-3). In dat uur zal Christus zegevieren en de opstandige volken die vastbesloten zijn het volk Israël te vernietigen, zullen een grote nederlaag lijden. Op die dag: “En de HERE zal koning worden over de gehele aarde; te dien dage zal de HERE de enige zijn, en zijn naam de enige... Jeruzalem zal veilig gelegen zijn... Allen, die zijn overgebleven van al de volken, die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, zullen van jaar tot jaar heentrekken om zich neer te buigen voor de Koning, de HERE der heerscharen, en het Loofhutenfeest te vieren. Maar wie uit de geslachten der aarde niet naar Jeruzalem zal heentrekken om zich voor de Koning, de HERE der heerscharen, neder te buigen, op hem zal geen regen vallen” (Zach.14:9,11,16,17).

Dit geeft de uiteindelijke situatie aan op aarde onmiddellijk na de strijd van Armageddon en voorafgaand aan de aanstaande terugkeer van Christus naar de aarde. Alle pogingen om te suggereren dat dit elk moment zou kunnen gebeuren of verband houdt met de omstandigheden die nu op aarde voorkomen, zijn absoluut onjuist. De enige haalbare interpretatie van Openbaring 16:14-16 is te begrijpen dat deze gebeurtenissen behoren tot de toekomstige Dag des Heren, niet tot de laatste dagen van de Bedeling van Genade.

¹⁶ Ongeveer 240 km. (vert.)

DE PAROUSIA VAN JEZUS CHRISTUS

De meest spectaculaire gebeurtenis in de geschiedenis van Gods handelen met de mensheid betreft de *PAROUSIA* van Jezus Christus. Tweeduizend jaar geleden werd in de stad van David een Redder geboren, namelijk Christus, de Heer. Omdat er in de herberg geen plaats voor hen was, wikkelde Maria, zijn moeder, hem in doeken en legde hem in een kribbe. Hier lag “de eeuwig God, de HERE, Schepper van de einden der aarde” (Jes.40:28). Als kind werd Hij door Zijn ouders de Tempel binnengebracht “om met Hem te doen overeenkomstig de gewoonte der wet.” Daar werd aan de oude Simon geopenbaard “dat hij de dood niet zou zien, eer hij de Christus des Heren gezien had.” Bij die gedenkwaardige gelegenheid nam Simon Hem in zijn armen “en hij loofde God en zeide: Nu laat Gij, Here, uw dienstknecht gaan in vrede, naar uw woord, want mijn ogen hebben uw heil gezien” (Luc.2:25-30).

Binnen ongeveer drieëndertig jaar stierf onze Heer zijn wrede dood aan het kruis van Golgotha door toedoen van een klein aantal onverbiddelijke Farizeeën. Met toestemming van de Romeinse procurator Pontius Pilatus, en op aandringen van deze Joden, werd Hij gekruisigd (Joh.19:14-19). Het was daar, aan het kruis van Zijn lijden, dat God Hem “voor ons tot zonde [heeft] gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem” (II Cor.5:21).

Toen “enige der schriftgeleerden en Farizeeën zeiden: Meester, wij zouden wel een teken van U willen zien”, “antwoordde [Hij] hun en zeide: Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken ontvangen dan het teken van Jona, de profeet. Want gelijk Jona drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, drie dagen en drie nachten” (Matt.12:38-40).

Binnen drie dagen stond Christus op, zonde en dood overwinnend. In die tijd kwamen bepaalde mensen bij het graf waar Jezus was neergelegd en werden opgewacht door twee engelen die vroegen: “Wat zoekt gij de levende bij de doden?” (Luc.24:4,5). Nadat Hij de dood had overwonnen zei Jezus toen Hij voor de elf discipelen stond: “En zie, Ik doe de belofte mijns Vaders op u komen. Maar gij moet in de stad blijven, totdat gij bekleed wordt met kracht uit den hoge” (Luc.24:49).

In Handelingen 1:10,11 wordt ons verteld dat terwijl zij naar de hemel bleven kijken, er twee mannen in witte klederen bij hen stonden die zeiden: “Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen.”

Deze indrukwekkende gebeurtenis vond zo’n 2.000 jaar geleden plaats. Er zal in de verre toekomst niettemin de tijd komen dat Hij, die bereidwillig Zijn leven aflegde en uit de dood opstond, letterlijk uit de hemel zal neerdalen om op aarde aanwezig te zijn om de 1.000-jarige regering van Christus aan te vangen. De apostel Paulus zei tot zijn broeders in Thessaloniki: “Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen (of: zij die gestorven zijn) voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen” (I Thess.4:15-17).

Dit zal de geweldigste gebeurtenis zijn die de wereld ooit heeft meegemaakt. Op dat moment zal er een gejuich worden gehoord, vergezeld van de bazuin van God. Deze bazuin zal over de hele wereld gehoord worden. In plaats van de Koning “rijdende op een ezel, op een ezelshengst, een ezelinnejong” (Zach.9:9), die met een grote menigte komt die roept: “Hosanna de Zoon van David, gezegend Hij, die komt in de naam des Heren; Hosanna in de hoogste hemelen!” (Matt.21:9) zal deze spectaculaire gebeurtenis over de hele wereld worden waargenomen.

Mogelijk zullen miljoenen verlost letterlijk deze planeet aarde verlaten om zich te voegen bij degenen die uit de dood zijn opgestaan, “bij zijn komst (*PAROUSIA*)” (I Cor.15:23) om de neerdalende Heer uit de hemel te

ontmoeten. Op dat moment, “in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden” (I Cor.15:52). Hoewel deze bazuin in eerste instantie zal worden geblazen bij het begin van Gods heerschappij, kan deze heel goed opnieuw worden gehoord als die groep gemartelde mensen in Israël zich bij de levenden voegt om de Heer in de lucht te ontmoeten.

Onder duizenden oprechte christenen wordt algemeen aangenomen dat wat zij beschrijven als “De Wederkomst van Christus” een ervaring is die op elk moment kan plaatsvinden. Maar dat is op zijn best valse hoop, gebaseerd op de veronderstelling dat de Dag des Heren nu nabij is. Maar dit is niet het scenario van God. Want de “wederkomst” of de *PAROUSIA* van Jezus Christus, betekent niet dat Christus naar een wereld in haar huidige toestand komt. Zoals ik eerder heb laten zien, kan en zal het niet gebeuren voordat God in Christus Zijn doelen heeft bereikt, zoals te zien is in de “Aionische Tijden” (**Schema nr. 1**).

Psalm 110:1 maakt duidelijk dat: “Aldus luidt het woord des Heren tot mijn Here: Zet u aan mijn rechterhand (in de rechten van God), totdat Ik uw vijanden gelegd heb als een voetbank voor uw voeten.” Op dit moment blijft Christus in de hemel en bereidt zich voor om elke vijand van Christus aan zich te onderwerpen. Dit werk van God maakt deel uit van de toekomstige Dag van Jezus Christus. Als gevolg van vijf eeuwen waarin mensen door God worden onderwezen en leven om de oordelen van God te genieten, zullen we getuige zijn van een menigte verlost mensen die op aarde leven. Elk doel van God dat betrekking heeft op het geopenbaarde koningschap van God, zal een voldongen feit, oftewel een behaald doel zijn. Gedurende de tijd dat mensen onder ideale omstandigheden op aarde hebben geleefd, zullen we zien dat de overgrote meerderheid van de mensheid het stempel van de kennis van God draagt. En zoals wijlen Otis Q. Sellers duidelijk maakte in nummer **133** van ‘Seed & Bread’ (*De ‘parousia’ in Mattheüs 24*) vindt alles wat God doet in het Koninkrijk van God zijn voltooiing in de *PAROUSIA*. Zoals hij opmerkte, betekent het woord *PAROUSIA*, wat een technische term is, een persoonlijke aanwezigheid van iemand die formeel aanwezig is om officiële taken uit te voeren.

Het is mijn huidige overtuiging dat, wanneer Hij uiteindelijk zijn plaats in de hemel verlaat en op weg gaat naar de aarde, dit een *PAROUSIA* tot gevolg zal hebben die duizend jaar zal duren. Onmiddellijk bij het begin van Zijn 1000-jarige *PAROUSIA* zal Hij de Dag van Wraak inluiden. Binnen deze totale periode zal de tijd van Zijn gramschap vallen waarover in Jesaja 26:20,21 en opnieuw in Openbaring 14:9-11 wordt gesproken. Deze korte periode duurt slechts 30 dagen. Die zal worden gevolgd door het “Oordeel over schapen en bokken” dat slechts 45 dagen zal duren op basis van de waarheid die geopenbaard is in Daniël 12:12 en in Mattheüs 25:31-46.

Hoewel deze gebeurtenissen in totaal slechts 75 dagen duren, zullen ze leiden tot de 1.000-jarige heerschappij van Christus op aarde. Dit alles wacht op de toekomstige *PAROUSIA* van Jezus Christus. Ze hebben geen invloed op het leven van de hedendaagse gelovigen in Jezus Christus die Hem toebehoren. Zijn zegevierende *PAROUSIA* zal een enorme hoeveelheid geestelijke zegeningen met zich meebrengen.

DE DAG DER WRAKE

De grote profeet Jesaja verkondigde ongeveer 700 jaar voor de geboorte van Christus: “De Geest des Heren HEREN is op mij, omdat de HERE mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; om uit te roepen een jaar van het welbehagen des HEREN en een dag der wrake van onze God; om alle treurende te troosten” (Jes.61:1-2).

Er kan absoluut geen twijfel over bestaan dat de openbare bediening die Jezus Christus vervuld heeft, deze verkondiging waarmaakte aan de gebondenen en de gebrokenen van hart. Een zorgvuldige lezing van Mattheüs 4:23-24 maakt duidelijk dat de bediening die door Jezus Christus werd vervuld, voor die mensen in Israël grote bevrijding van elke vorm van ziekte, waaronder bezetenheid door demonen, met zich bracht. Dit ontzagwekkende werk van God ging gedurende de drie jaar van zijn openbare bediening onverminderd door. Deze bediening werd nog eens drieëndertig jaar voortgezet door de apostelen.

Maar met ingang van Gods huidige Bedeling van Genade, nu zo'n 2000 jaar geleden, stopten al deze indrukwekkende zegeningen om op enig openlijke en manifeste manier te stromen. Als men terugkijkt op de openbare bediening van onze Heer en op de bediening van de apostelen die kenmerkend was voor de Handelingenperiode, is het duidelijk dat geen enkele daad van onze Heer, of van mensen die in Zijn opdracht handelden, kan worden beschouwd als een daad van wraak op mensen, zelfs niet op Zijn meest onverzoenlijke vijanden, de Farizeeën.

Hoe moeten we dan begrijpen wat de profeet bedoelde met "een dag der wrake van onze God"? Is er vandaag de dag misschien een daad van God die op de een of andere manier als een daad van wraak kan worden beschouwd? Vooruitkijkend naar de Dag van het koningschap van God, sprak Mozes over God die openlijk optrad om het leven van Zijn volk Israël te wreken. In Deuteronomium 32 lezen we: "... dan zal Ik wraak oefenen aan mijn tegenstanders, en vergelding brengen over wie Mij haten... Jubelt, gij natiën, om zijn volk, want Hij wreekt het bloed van zijn knechten, Hij oefent wraak aan zijn tegenstanders en verzoent zijn land, zijn volk" (Deut.32:41,43).

Het is duidelijk dat God dit niet met de volken van vandaag doet. Er is ook geen aanwijzing dat "de Dag der Wrake" nu binnenkort zal aanbreken. In de afgelopen 2.000 jaar van de geschiedenis van het volk dat we Israël noemen, zijn we getuige geweest van een nooit aflatende aanval op het volk dat door Paulus het "Israël van God" werd genoemd. Deze uitingen van antisemitisme duren voort tot op de dag van vandaag. Er zal niettemin een moment aanbreken waarop God wraak zal nemen op de volken die dit volk grote schade hebben berokkend.

Het is belangrijk op te merken dat in de loop van Gods toekomstige bemoeienissen met de volken voor hen een tijd van universele zegen zal aanbreken. Dat blijkt ontegenzeggelijk uit Mattheüs 12:18-21. Zoals we eerder hebben aangegeven, zal de tijd komen waarin de volken hun vertrouwen op God zullen stellen. Deze belangrijke waarheid, waarover onze Heer in Mattheüs 12 sprak, houdt rechtstreeks verband met de woorden van de profeet Jesaja, die verkondigde: "Zie, mijn knecht, die Ik ondersteun; mijn uitverkorene, in wie Ik een welbehagen heb. Ik heb mijn Geest op hem gelegd: hij zal de volken het recht openbaren" (Jes.42:1). Dit houdt duidelijk in dat God Zijn grote intelligentie zal gebruiken om de volken te leiden, te onderwijzen en positief richting te geven. Dit werk van God zal er in de eerste plaats toe leiden dat het gedrag van de volken drastisch zal veranderen, niet alleen ten opzichte van God zelf, maar ook ten opzichte van het volk Israël.

Deze positieve houding ten opzichte van Israël zal ongeveer vijfhonderd jaar duren, oftewel tot de Dag des Heren. Het ziet ernaar uit dat satans laatste opstandige daad opnieuw tegen dat volk is gericht. Het zevenjarige verbond tussen het toekomstige volk Israël en de Mens der wetteloosheid wordt halverwege Daniëls zeventigste week verbroken. Ik verwijs u naar Schema nr. 2 om een goed beeld te krijgen van deze ontzagwekkende gebeurtenis. Nauwelijks is deze Mens der wetteloosheid geopenbaard, of God legt de volken de zwaarste beproeving op waaronder zij ooit hebben geleden.

De profeet Jeremia verwees naar die tijd toen hij sprak: "Dit toch is de dag van de HERE der heerscharen, de dag der wrake om wraak te nemen op zijn tegenstanders; ja, het zwaard verslindt en wordt verzadigd en dronken van hun bloed, want een slachtoffer heeft de Here, de HERE der heerscharen, in het Noorderland, aan de rivier de Eufraat; ... Vrees gij dan niet, mijn knecht Jakob, en wees niet verschrikt, o Israël, want zie, Ik verlos u uit verre streken, uw nakomelingen uit het land hunner gevangenschap; Jakob zal terugkeren en rustig en veilig zijn, door niemand opgeschrikt. Vrees gij niet, mijn knecht Jakob, luidt het woord des HEREN, want Ik ben met u; want Ik zal met alle volken, waaronder Ik u verstrooid heb, voorgoed afrekenen, maar met u zal Ik niet voorgoed afrekenen, doch Ik zal naar recht u tuchtigen, al zal Ik u zeker niet vrij laten uitgaan" (Jer.46:10,27-28).

De profeet Micha beschrijft deze ontwikkelingen als een tijd waarin "Wel zijn nu vele volken tegen u vergaderd, die zeggen: Zij (Israël) worde ontwijfd, en mogen onze ogen zich aan Sion verlustigen!" (Micha 4:11). Deze volken bezien de stad Jeruzalem met minachting, maar God staat niet toe dat ze de stad Sion binnengaan of zich hun macht over de stad Sion toe-eigenen. In symbolische taal lezen we in Micha 5:15: "En Ik zal in toorn en gramschap wraak oefenen over de volken die geen gehoor gegeven hebben."

Deze Dag van Wraak leidt tot “de gramschap”, waarin God “de ongerechtigheid der bewoners van de aarde aan hen zal bezoeken”. Met het oog op dit uur van gevaar zal God spreken en zeggen: “Kom, mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u; verberg u een korte tijd, tot de gramschap over is” (Jes.26:20,21).

Deze tijd van “de gramschap van God” maakt duidelijk deel uit van de toekomstige Dag des Heren en volgt op de *PAROUSIA* van Jezus Christus. Deze komt nadat de mensheid lang op aarde heeft geleefd en heeft de verlichting van de hele mensheid heeft genoten. De boodschap van Mattheüs 24 verwijst naar die tijd van “de openbaring van de Here Jezus van de hemel met de engelen zijner kracht, in vlammend vuur, als Hij straf oefent over hen, die God niet kennen en het evangelie van onze Here Jezus niet gehoorzamen. Dezen zullen boeten met een eeuwig verderf, ver van het aangezicht des Heren en van de heerlijkheid zijner sterkte” (II Thess.1:7-9). Het is duidelijk dat deze verbijsterende gebeurtenis behoort tot de toekomstige Dag des Heren en in de context van “de Dag der wrake” waarover voor het eerst werd gesproken door de profeet Jesaja.

HET OORDEEL OVER SCHAPEN EN BOKKEN

Waarschijnlijk is een van de meest intrigerende gebeurtenissen in de geschiedenis van Gods handelen met de volken het zogenaamde oordeel over Schapen en Bokken. Deze zeer belangrijke gebeurtenis is in geen van de andere drie evangeliën te vinden.

Ons inzicht in Mattheüs 25:31-46 is ernstig belemmerd, tenzij we erkennen dat deze gebeurtenis onmogelijk kan plaatsvinden voordat de Dag des Heren is aangebroken. Bij deze studie hoort Schema nr. 2 waarin we een breed scala aan profetische gebeurtenissen laten zien die tot de verre toekomst behoren. Als God rond het jaar 2000 zou ingrijpen in de omstandigheden van de volken, kun je er veilig van uitgaan dat dit oordeel onmogelijk vóór het jaar 2500 zal plaatsvinden.

Bovendien zal de situatie op aarde zo vreemd zijn dat het vrijwel onmogelijk is om de status van het volk Israël of de volken in die tijd te begrijpen. Stel je, om de betekenis van dit tafereel te begrijpen, voor dat je in het jaar 1500 na Christus zou leven. In 1492 ontdekte Columbus de Nieuwe Wereld. En toen ontstond de Reformatie die mannen als Luther (1483-1546) en Calvijn (1509-1564) hebben teweeggebracht. Newton (1642-1727) ontwikkelde een mechanica die kosmische en aardse verschijnselen verenigde. De wereldbevolking bedroeg in 1650 slechts 550.000.000 Vandaag de dag bedraagt deze meer dan zes miljard.

Denk aan de enorme geopolitieke en sociale veranderingen die zich in de afgelopen 500 jaar hebben voorgedaan. Opwekking van kernenergie, telefoons en televisie waren in 1492 ongehoord. Mensen zijn trots op het geweldige wat ze hebben bereikt. Maar ondanks alles wat ze hebben bereikt, hebben zonde en ellende de kwaliteit van het leven op aarde ernstig aangetast. Sterker nog, zonder de belofte van Gods ingrijpen zouden de vooruitzichten op oplossingen voor de fysieke en geestelijke behoeften van de mens alleen maar afnemen.

Hoe verhoudt dit alles zich tot het oordeel over Schapen en Bokken? Wat is de context die de reden en het belang van dit cruciale oordeel verklaart? Wanneer zal dat plaatsvinden? Wie zijn erbij betrokken? Waarom is dit oordeel überhaupt nodig? Volgens Dr. John F. Walvoord verwijst Mattheüs 25:31-46 naar schapen en bokken, die de geredden en de niet-geredden representeren. Hij beweert dat “gelovige heidenen met schapen worden vergeleken, en niet-geredde heidenen bokken worden genoemd”. Hij voegt eraan toe: “Aan het begin van het millennium zullen alle volwassenen gelovigen zijn. Dit wordt ondersteund door het oordeel van de heidenen waarin de niet-geredden (“bokken”) zullen worden uitgewist en de verlost (“schapen”) zullen worden toegelaten tot het Koninkrijk.

Met alle respect voor deze dispensationalist, ik geloof dat dit standpunt in de verste verte niets te maken heeft met de feiten die in dit gedeelte worden onthuld. Dr. Mark Bailey, vice-president Academics aan het *Dallas Theological Seminary*, gelooft dat dit oordeel over de schapen en bokken van Mattheüs 25 zich afspeelt bij “Het Einde van de Eeuw”, dat hij definieert als het einde van dit huidige tijdperk. Er wordt door hem geen melding gemaakt van de identiteit van deze “schapen en bokken”. Zoals ik duidelijk heb aangegeven in Schema nr. 2 vindt deze gebeurtenis plaats kort na de feitelijke *PAROUSIA* of de wederkomst van Christus. Alleen al om deze

reden zitten ze er minstens 500 jaar naast met alles wat deze mensen beweren over het doel van dit oordeel. Dit kan sommige van mijn lezers choqueren, maar zoals ik zal aantonen, is de vervulling van dit scenario volledig anders dan wat wordt voorgesteld door deze zogenaamde Bijbelgeleerden.

Matteüs 25:31-33 zegt dat “Wanneer dan de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en al de engelen met Hem, dan zal Hij plaats nemen op de troon zijner heerlijkheid. En al de volken zullen vóór Hem verzameld worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, zoals de herder de schapen scheidt van de bokken, en Hij zal de schapen zetten aan zijn rechterhand en de bokken aan zijn linkerhand.”

Twee feiten zijn direct duidelijk. Het eerste is dat deze gebeurtenis zal plaatsvinden “wanneer de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid”. In deze zeer figuurlijke taal zijn we getuige van een gerechtelijke scène waarin Christus, vergezeld van Zijn heilige engelen (boodschappers), is gezeten op de troon zijner heerlijkheid. Zitten betekent eenvoudig dat God gereed is om actie te ondernemen en Zijn oordeel te vellen over hen die voor Hem verzameld zijn. Waar en hoe dit oordeel zal plaatsvinden, is niet relevant. Het is belangrijk om op te merken, dat volken voor Hem zullen staan in hun vertegenwoordiging. Dit lijkt niet veel anders dan wanneer vandaag de bestaande volken wordt geroepen naar het hoofdkwartier van de Verenigde Naties in New York. Als deze vergadering fysiek zal plaatsvinden, zou het heel goed in Jeruzalem kunnen zijn. Ik erken echter dat met elk volk dat in die tijd zal bestaan, dit rechtstreeks zou kunnen worden afgehandeld, ongeacht waar het zich op aarde bevindt.

Het tweede, zoals ik geloof dat de Schrift duidelijk maakt, zijn het volken die voor Hem verzameld of bijeengebracht zijn. Er is absoluut geen rechtvaardiging om te concluderen, zoals sommige Bijbelleraren hebben gedaan, dat de aanwezigen individuele heidenen zijn, al dan niet verlost. Dit oordeel heeft geen enkele betrekking op het vraagstuk van de verlossing. In de tijd van dit scheidingsproces zullen miljarden mensen op het hele oppervlak van deze planeet Aarde leven.

Het gaat om een meer fundamentele aangelegenheid die betrekking heeft op het toekomstige volk Israël. Vanaf het jaar 1999 bestaan er bijna 175 afzonderlijke naties op planeet aarde. We gaan er prat op een “christelijke natie” te zijn¹⁷, terwijl er in feite veel andere naties op aarde zijn wier morele normen gelijk zijn, zo niet hoger dan de onze. Zodra God ingrijpt, zal Hij een besluit nemen over de volken die, naar Zijn oordeel, in aanmerking zullen komen voor een voortgezet bestaan in het Koninkrijk van God. Het is heel goed denkbaar dat veel volken die vandaag de dag bestaan, eenvoudigweg zullen ophouden een nationaal bestaan onder de regering van God te genieten. In feite kunnen er nieuwe naties op aarde verschijnen vanwege hun bereidheid om hun volledige vertrouwen en afhankelijkheid op de Messias te stellen. Hoewel het misschien ondenkbaar is, blijft het een feit dat op dat moment: “Hij zal de heidenen het oordeel verkondigen. Hij zal niet twisten of schreeuwen, en niemand zal op de pleinen zijn stem horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken en de walmende vlaspit zal Hij niet uitdoven, voordat Hij het oordeel tot overwinning heeft gebracht. En op zijn naam (Zijn reputatie) zullen de heidenen hopen” (Matt.12:18-21).

De letterlijke vervulling van dit verbond zal rechtstreeks van invloed zijn op de volken die voor de Zoon des Mensen verzameld zullen zijn op de dag dat “Hij zal plaats nemen op de troon zijner heerlijkheid” (Matt.25:31).

Besef goed dat op dat moment in Gods handelen met het volk Israël en de volken wat Mattheüs 24:21 beschrijft als “een grote verdrukking, zoals er niet geweest is van het begin der wereld” al zal hebben plaatsgevonden.

Deze passage wordt uitgelegd alsof deze grote verdrukking (een tijd van universele beproeving) alle verdrukkingen sinds de tijd van de schepping zal overtreffen. Maar dat is niet de betekenis van de Griekse uitdrukking *AP' ARKHĒS KOSMOU*. Het gaat over een tijd van intense persoonlijke beproeving van de volken die

¹⁷ De Verenigde Staten van Amerika (vert.).

ongekend is sinds de oprichting van de ordening: een verwijzing naar het toekomstige koninkrijk van God. Ik verwijs u naar mijn eerdere werk in hoofdstuk 17.

Het is zeer belangrijk om op te merken dat, ten gevolge van deze tijd van universele beproeving (geen bestraffing), Israël het doelwit wordt van intens persoonlijk lijden en haat. Zoals Mattheüs 24:9 duidelijk maakt: "gij zult door alle volken gehaat worden om mijns naams wil." Het lijden dat Israël in die toekomstige tijd zal ondergaan, heeft te maken met de enorme fysieke, materiële en geestelijke voorspoed die het zal hebben genoten. Dit is zeker niet de reden dat het volk Israël dat vandaag de dag in het land Israël woont, het doelwit is van bomaanslagen en terrorisme.

Deze toekomstige ontwikkeling zal zich vlak voor de *PAROUSIA* van Jezus Christus voordoen. De mensen die in die tijd in Judea wonen, krijgen de opdracht te "vluchten naar de bergen" (Matt.24:16). Maar hoe zit het met die kinderen Israëls die in andere landen van de wereld zullen worden gevonden? Joël 3:2 maakt duidelijk dat God "... zal alle volken verzamelen en afvoeren naar het dal van Josafat, en Ik zal aldaar met hen in het gericht treden ter oorzaak van mijn volk en van mijn erfdeel Israël, dat zij onder de volken verstrooid hebben." Deze verstrooiing van Israël is een satanische poging om dat volk uit hun land te verdrijven en dat zal heel goed slagen, maar slechts voor een korte tijd.

Op het moment waarover in Matteüs 25:31-46 wordt gesproken, zien we Godvrezende Israëlieten die opnieuw verstrooid zijn onder de volken die dan bestaan. Christus, die spreekt tot de schapen aan Zijn rechterhand (symbolisch voor hun bevoorrechte positie), zegt: "Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft (een Grieks woord dat betekent - bezit of genieten van een toewijzing) het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld (de oprichting van de ordening) af". Het zijn deze schapen die gedurende het millennium een bevoorrechte plaats zullen genieten als volken onder God.

De reden die de Mensenzoon gebruikt om deze volken zo'n grote zegen toe te kennen, is wegens de wijze waarop ze Gods erfenis Israël hebben behandeld gedurende deze tijd van grote verdrukking. Hij legt dit uit door te zeggen: "Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest (gij hebt mij een schuilplaats gegeven), naakt (schaars gekleed) en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen" (Matt.25:35-36). Dan zullen deze volken vragen: "Here, wanneer hebben wij U hongerig gezien en hebben wij U gevoed, of dorstig en hebben wij U te drinken gegeven? Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en hebben U gehuisvest, of naakt, en hebben U gekleed?" (Matt.25:37-38).

Het antwoord komt rechtstreeks van de lippen van de Koning die zegt: "Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan" (Matt.25:40). Het is duidelijk dat dit voor de volken van vandaag geen recept is om een zegen te ontvangen, dat geldt ook voor de Verenigde Staten die enorme buitenlandse hulp aan Israël bieden. Maar omdat de mensen in Israël de elementaire zegeningen hebben ontvangen die essentieel zijn voor het leven in die toekomstige tijd, zullen deze volken een bevoorrechte plaats krijgen in de 1000-jarige regering van Christus.

Maar tot de volken die op grond van hun nationale politiek in die tijd hebben geweigerd deze elementaire zegeningen aan deze broeders van onze Heer te geven, wordt hun gezegd: "Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, naar het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is." De uitdrukking "eeuwig vuur" is de Griekse uitdrukking en spreekt duidelijk van *AIONISCHE* vernietiging, oftewel een vernietiging die vanuit God over deze weerspannige volken stroomt. Deze straf lijkt misschien zwaar, maar bedenk dat hun haat tegen deze, "zijn broeders", overeen komt met hun haat tegen Christus. Het is duidelijk dat geen enkele situatie op aarde vandaag de dag met dit goddelijke scenario overeen kan komen.

Degene die door God als rechtvaardig worden beschouwd, gaan naar het "*AIONISCH* leven". Zulke beloningen worden vandaag de dag niet aan de volken op aarde gegeven. Wij die vandaag geloven, zullen beloond worden met eeuwig leven, omdat wij hebben geloofd "dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam" (Joh.20:31). De erkenning van deze belangrijke waarheid zal de

onderzoeker van het Woord van God in staat stellen onderscheid te maken tussen het toekomstige oordeel over de schapen en bokken, en ons, die het voorrecht hebben om in Christus te geloven in deze huidige Bedeling van Genade.

DE ONDERGANG VAN SATAN

Als er één waarheid in de Schrift niet kan worden ontkend, dan is het wel het feit dat satan op een dag zal worden vernietigd in de poel van vuur en zwavel. Vanaf de dag van zijn opstand tegen de Allerhoogste heeft satan besloten om elke instantie die door God is geschapen te misleiden, te vernietigen en omver te werpen. De profeet Ezechiël vermeldt het feit: “Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werdt, totdat er onrecht in u werd gevonden: door uw uitgebreide handel zijt gij vervuld geraakt met geweldenarij en kwaamt gij tot zonde. Van de berg der goden verbande Ik u en deed u weg, gij beschuttende cherub, van tussen de vlamme stenen” (Ezech.28:16-17).

Wie is dit gemene en verachtelijke wezen anders dan Lucifer, die “overlegdet nog wel: Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst ver in het noorden; ik wil opstijgen boven de hoogten der wolken, mij aan de Allerhoogste gelijkstellen” (Jes.14:13-14)

Er kan geen twijfel over bestaan dat dit arrogante wezen vastbesloten is zich elke positie en elk voorrecht toe te eigenen die de Zoon van God toebehoort. Dit was geen loos dreigement. Vanaf de dag dat “de slang zeide tot de vrouw: Gij zult geenszins sterven” (Gen.3:4) zijn onschuldige mannen en vrouwen ten prooi gevallen aan de duivel. Jezus legde het ware karakter van dit wezen bloot door te verklaren: “Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen” (Joh.8:44).

De tijd zal echter komen dat God “vuur deed (...) oplaaien uit uw midden - dat verteerde u! Ik maakte u tot as op de grond voor de ogen van allen die u zagen. Allen die onder de volken u kennen, ontzetten zich over u; een verschrikking zijt gij geworden, verdwenen zijt gij - voor altijd!” (Ezech.28:19-20). Dit hoogdravende wezen zal op een dag worden vernietigd en zijn identiteit zal voor altijd uit de geest van de mens worden gewist. Bedenk dat er daarom, hoewel veel hiervan nog in de toekomst ligt, over wordt gesproken alsof het reeds verleden tijd is.

We herinneren ons uit Job 1:6 dat “op zekere dag nu kwamen de zonen Gods om zich voor de HERE te stellen, en onder hen kwam ook de satan.” Het is duidelijk dat satan in de dagen van Job vrij was om te gaan en op aarde te komen. Uit dit Schriftgedeelte kunnen we concluderen dat satan nog steeds onbetwiste toegang had tot de aanwezigheid van God op de dag dat dit werd uitgesproken.

Dit zou als een waarschuwing moeten dienen voor ons die vandaag leven: “doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen (strategieën) des duivels”, zelfs gedurende dit huidige tijdperk van genade moet de gelovige bereid zijn om te worstelen “tegen de boze geesten in de hemelse gewesten” (Ef.6:12). Laat niemand misleid worden; dit kwaadaardige wezen zal nergens voor terugdeinzen om de gelovige en het werk van de waarheid te vernietigen.

Denk aan de woorden van Petrus, die vermaande: “Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. Wederstaat hem, vast in het geloof” (I Petr.5:8,9). Uit deze gedeelten kan worden geconcludeerd dat de positie van satan in de hemel en zijn vrijheid om zich op aarde te bewegen niet zijn veranderd sinds de dagen van Job. Niettemin kijken we uit naar de tijd van de *PAROUSIA* van Christus, wanneer “er kwam oorlog in de hemel; Michaël en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog, maar hij kon geen standhouden, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden. En de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem” (Openb.12:7-9).

Dat deze tijd zeker zal komen, wordt duidelijk gemaakt in Lukas 10:18. waar we lezen: “En Hij (Jezus) zeide tot hen: Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen.” We moeten concluderen dat dit een profetische uitspraak van Christus was, in plaats van een historische gebeurtenis. Een van de meest positieve tekenen van de *PAROUSIA* van Christus wordt gezien wanneer God actie zal ondernemen om dit kwaadaardige, invloedrijke, machtige en autoritaire wezen te stoppen. Zoals beloofd in Genesis 3:15: “Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.” In de Hof van Eden genoot satan grote voorrechten en verantwoordelijkheden. Vanwege zijn grote zonde door zijn hart gelijk te stellen aan het hart van God (Ezech.28:7) werd hij daadwerkelijk ontthrond.

God schiep in Zijn oneindige wijsheid Adam aan wie de heerschappij over de aarde werd gegeven. Vanaf die dag hield satan niet op te proberen de uiteindelijke komst te verhinderen van de Messias, die satan een verpletterende slag zou toebrengen. Bij het volgen van de lijn van het zaad van Eden tot Golgotha, zien we de onophoudelijke aanval van satan op deze bloedlijn. Deze haat kwam aan het licht toen, zoals in I Johannes 3:12 wordt vermeld: “Kaïn: hij was uit de boze en vermoordde zijn broeder”. Deze moord is precies waar Christus naar verwees in Johannes 8:44: “Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader (bron) der leugen.”

Hoe zegevierend satan ook over de eerste Adam mag zijn geweest, het is zeker dat hij in de laatste Adam zijn laatste vonnis zal ontmoeten. Toen Hij over zijn overwinning aan het kruis sprak, zei Jezus: “Nu gaat er een oordeel over deze wereld; nu zal de overste dezer wereld buitengeworpen worden” (Joh.12:31). In een volgend getuigenis over de uiteindelijke nederlaag van satan zegt Paulus in Colossenzen 2:13-15: “toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold, door het bewijsstuk uit te wissen, dat door zijn inzettingen tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen: Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd.”

Wanneer God de heerschappij op zich neemt, zal Christus overwinning op overwinning behalen door al die kwaadaardige gevolgen die over de mensheid kwamen vanwege het beginsel van zonde en dood teniet te doen.

Zoals Paulus getuigde: “gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben” (Rom.5:12, St.Vert.). Onder Gods heerschappij zal de vloek die door Adam is ingekomen, worden verwijderd. Elke daad van God zal elke toestand teniet doen die door de werking van het principe van zonde en dood is ontstaan.

In deze huidige tijd, tijdens Gods bemoeienissen met de mensheid, blijft satan buitengewoon actief. We lezen in Efeze 2:2 over degenen die “vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld (d.w.z. de *AIOON* van de huidige ordening), overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen (zonen) der ongehoorzaamheid.” Dit is satans huidige werkwijze in deze Bedeling van Genade.

In het geopenbaarde Koninkrijk van God zal die geest volledig in bedwang worden gehouden. In de woorden van Hebrëeën 2:14 lezen we dat Jezus Christus “ook op gelijke wijze daaraan (d.w.z. vlees en bloed) heeft deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen.”

Het Griekse woord voor “onttronen” is het woord *KATARGEŌ*, wat betekent ten val brengen, afschaffen en ontdoen van alle autoriteit en macht. Denk eens aan de enorme invloed die dit zal hebben op de kwaliteit van leven van mensen die het voorrecht hebben om in het Koninkrijk van God te leven. In die tijd zal satan weliswaar actief blijven, maar hij zal voortdurend overweldigd worden door het werk van God, waardoor zijn kop (de bron van alle kwaad) vermorzeld zal worden.

Als we in de zeventigste week van Daniël komen, zal er een opeenvolging van gebeurtenissen plaatsvinden waardoor het duidelijk wordt dat satan opnieuw wanhopig actief wordt, maar niet voor lang.

Op deze tijd zal de Mens der Wetteloosheid verschijnen, wiens snode activiteit grote ontwrichting in de wereld zal veroorzaken. Dit zal mogelijk zijn omdat God Zijn beperkingen zal hebben opgeheven, maar aan het einde

van deze periode van zeven jaar “zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here *Jezus* doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt (*PAROUSIA*). Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen” (II Thess.2:8,9).

Deze verpletterende nederlaag, of ondergang, van satan duidt op de *PAROUSIA* van Jezus Christus.

Volgens Openbaring 20:1-3 komt na de zegevierende wederkomst van Christus (Openb.19:11-16) de tijd waarin “ik zag een engel nederdalen uit de hemel... en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren, en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren; daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten” (Openb.20:1-3).

Als gelovige in Jezus Christus ben ik van mening dat dit alleen kan verwijzen naar een goddelijk scenario waarin de ondergang van satan samenvalt de machtige *PAROUSIA* van Jezus Christus. Volgens Openbaring 20:7,8 “wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, en hij zal uitgaan om de volken aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog (kleine en grote volken), om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee.” Deze grote hoeveelheid mensen “omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad; en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen” (Openb.20:9).

Deze gebeurtenis wordt snel gevolgd door: “en de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn, en zij (de volken die misleid waren) zullen dag en nacht gepijnigd worden (onderworpen aan een zware test om te bepalen of zij al dan niet mogen voortbestaan of leven) in alle eeuwigheden (dat is: in relatie tot de *AIONEN* der *AIONEN*).” (Openb.20:10)

Het definitieve karakter van deze gerechtelijke actie betekent de ondergang van satan. Nooit meer zal dit verderfelijke wezen worden toegestaan de mensheid te verderven of te bedriegen.

DE 1000-JARIGE REGERING VAN CHRISTUS

“Zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang” (Openb.20:4) Het is mijn vaste overtuiging dat geen enkel mens kan beweren een gelovige in de Heer Jezus Christus te zijn en het feit van een letterlijke 1000-jarige regering van Jezus Christus op aarde kan ontkennen. Deze 1000-jarige regering van Christus zal beginnen met het meest spectaculaire teken dat de wereld ooit heeft gezien. Mattheüs 24:29.30 zegt daarover: “terstond na de verdrukking dier dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar glans niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de machten der hemelen zullen wankelen. En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen der aarde zich op de borst slaan en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid.”

Deze indrukwekkende gebeurtenis zal de *PAROUSIA* van Jezus Christus inluiden, waarin Hij op aarde aanwezig zal zijn om wie Hij is en wat Hij zal volbrengen met betrekking tot de openbaring van de kennis van Gods heerlijkheid. In de tijd van zijn *PAROUSIA* zullen alle gelovigen op aarde en de martelaren die uit de dood zijn opgewekt, fysiek van de aarde weggevoerd worden om de Heer te ontmoeten terwijl Hij uit de hemel neerdaalt in grote eer en heerlijkheid.

Dit feit wordt algemeen ontkend door mensen die een letterlijke uitleg van de Schrift afwijzen. Ze beweren dat Openbaring 20:1-10 slechts een symbolische weergave van de feiten is. Mensen die een letterlijke uitleg van deze duidelijke uitspraken verwerpen, behoren over het algemeen tot twee brede groepen. De eerste hiervan zijn postmillennialisten. De tweede groep zijn de amillennialisten, die stelselmatig ontkennen dat de duizendjarige regering van Christus ooit werkelijkheid zal worden.

De populaire post-millennialistische visie stelt dat door de prediking van het evangelie de hele wereld zal worden “gekerstend” en tot onderwerping aan het evangelie zal worden gebracht vóór de wederkomst van Christus. Zij verkondigen dat het Koninkrijk van God op dit moment in de wereld wordt uitgebreid door de

prediking van het evangelie en het verlossende werk van de Heilige Geest in de harten van individuele mensen. Het gevolg hiervan is, beweren zij, dat er een wereld wordt voortgebracht die zal worden getransformeerd en dat de wederkomst van Christus zal plaatsvinden aan het einde van een lange periode van gerechtigheid en vrede die het "Millennium" wordt genoemd. Zij beweren dat als gevolg van hun prediking het karakter van individuen zal worden weerspiegeld in een verheven sociaal, economisch, politiek en cultureel leven van de mensheid. Ze geloven verder dat het kwaad in al zijn vele vormen uiteindelijk tot verwaarloosbare proporties zal worden teruggebracht, dat christelijke principes de regel zullen zijn en niet de uitzondering en dat Christus zal terugkeren naar een werkelijk "gekerstende" wereld. Dit is een pure misvatting.

Na nu meer dan achtenzeventig jaar op aarde te hebben geleefd en getuige te zijn geweest van de verschrikkingen van de Tweede Wereldoorlog en de toename van gewelddadige mensen en terroristische daden, vind ik absoluut geen ondersteuning voor deze valse leer. In feite zijn in de afgelopen decennia alle ijkpunten van een zogenaamde verbeterde beschaving opgelost in het niets. Niemand kan II Timotheüs 3:1-5 eerlijk en objectief lezen en niet inzien dat we nu in een tijd van grote wreedheid, immoraliteit en geestelijk verval leven.

In feite geloof ik dat deze mensen, ongeacht hun oprechtheid, ten prooi zijn gevallen aan de satanische leugen dat de mens op de een of andere manier in staat is om deze fundamentele gebreken in de aard van de mens op te lossen. Het zou mensen afleiden van het Bijbelse feit dat Jezus Christus de Heiland der wereld is (I Joh.4:14). Deze post-millennialisten zijn van mening dat zij de opdracht hebben gekregen om de richtlijnen te volgen van de grote opdracht die in Mattheüs 28:18-20 worden gevonden. Geen enkele gelovige die vandaag de dag leeft, kan met recht beweren dat hij of zij het gezag van God heeft ontvangen om 'al de volken tot Zijn discipelen' te maken.

Wat zowel amillennialisten als post-millennialisten niet hebben beseft, is dat de redding van de wereld afhankelijk is van het feit dat God de heerschappij over de aarde op zich zal nemen.

Bovendien worden de magnifieke omstandigheden die gedurende de 1000-jarige regering van Christus op aarde zullen heersen, in de tijd voorafgegaan door 500 jaar van universele fysieke, materiële en geestelijke zegeningen. Wat vele oprechte mensen hebben gedaan, is deze indrukwekkende zegeningen, die in de tijd van goddelijke regering vervuld zullen worden, aan het Millennium toe te schrijven. De letterlijke vervulling van Jesaja 2:2-4 en Micha 4:1-8 behoort tot het Koninkrijk van God dat aan het duizendjarig rijk voorafgaat.

Mijn studie in Gods Woord heeft ertoe geleid dat ik een tijd zie waarin de transcendente glorie van de Zoon van God alle openbaringen zal overtreffen die wij eerder hebben omschreven als "Aionische Tijden". De heerlijkheid van de Heer zal geopenbaard blijven worden, wat zal resulteren in een enorme vooruitgang in de kennis van Jezus Christus.

Aan het begin van de 1000-jarige regering van Christus zullen miljarden mensen die op aarde leven, inclusief mensen die nu nog geboren moeten worden, onderwezen worden door een groot werk van de Heer. "Er is geschreven in de profeten: En zij zullen allen door God geleerd zijn." (Joh.6:45). De profeet Jesaja zegt: "Al uw zonen zullen leerlingen des HEREN zijn, en het heil uwer zonen zal groot zijn" (Jes.54:13).

Deze grote vooruitgang in het onderwijs over God zal duizend jaar lang onverminderd doorgaan. Het resultaat van deze grote leerervaring zal uiteindelijk een volk voortbrengen met wie God hier op aarde zal wonen (Openb.21:1-5). Dit betekent dat het centrum van Gods activiteit, dat momenteel in de hemel is, naar de aarde zal verhuizen. De *PAROUSIA* van Jezus Christus, waarmee de 1000-jarige regering van Christus begint, zal resulteren in een gigantische stap voorwaarts in het bereiken van dat doel. Niet geloven dat God over de aarde zal regeren en een groot gezelschap van gelovigen in Jezus Christus zal voortbrengen, komt neer op verwerping van het geloof in de *PAROUSIA* van Christus. Het falen van de kant van de mensen die vandaag de dag leven om te geloven dat God de *AIDON* zal voltooiën met een periode van universele vrede, is een volkomen gebrek aan geloof. "Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid" (Jes.9:6).

Mensen zullen het millennium niet mogen binnengaan “die God niet kennen en het evangelie van onze Here Jezus niet gehoorzamen” (II Thess.1:8,9). Gedurende het millennium zal satan gebonden zijn. Dit impliceert duidelijk dat de mensen het voorrecht zullen hebben om op aarde te leven, vrij van ieder spoor van satanische invloed en controle. Dit doet niets af aan de verantwoordelijkheid van de mens om zich naar de kennis van God te schikken.

Aan het einde van de 1000-jarige regering van Christus zal satan worden losgelaten (Openb.20:7). Dit leidt tot een opstand tegen het Koninkrijk. Satan gaat erop uit om de volken te misleiden die zich aan de vier hoeken der aarde bevinden, Gog en Magog (grote en kleine volken) om hen tot de oorlog te verzamelen. Dit leidt tot een laatste confrontatie tussen satan en de almachtige God. **“En vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen”** (Openb.20:7-9).

Dit zal worden gevolgd door het oordeel van de Grote Witte Troon. **“De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren”** (Openb.20:5). Het geeft ons de laatste groep aan die moet worden opgewekt.

Deze groep moet niet als “de goddeloze doden” worden aangemerkt, hoewel alle goddeloze mensen in deze groep zullen worden opgewekt. Van velen in deze groep kan niet worden gezegd dat zij “goed gedaan hebben”, of “kwaad gedaan hebben”. Hiermee bedoelen we dat ze niets hebben gedaan dat hen zou kunnen onderscheiden van de “eerstelingengroep” (I Cor.15:20), noch zijn zij schuldig geweest aan die hoofdzonden waarvoor mensen tot de tweede dood veroordeeld zullen worden. Het feit dat een mens pas in deze laatste opstanding wordt opgewekt, betekent niet dat hij in de poel van vuur zal worden geworpen. Dit is een “opstanding ten oordeel” en het is niet “ten verderve”. De feiten die voor Gods grote witte troon worden gebracht, zullen het lot bepalen van de mensen die daar staan.

Jezus heeft gezegd: **“Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar zijn stem zullen horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel”** (Joh.5:28-29). Tussen de opstanding van deze twee groepen zit ten minste 1.500 jaar. Zelfs als degenen die in de uiteindelijke opstanding worden opgewekt de straf van de tweede dood zouden ontlopen, zullen zij niet hebben kunnen genieten van de zegeningen van de “Aionische Tijden” en zij zullen het leven op aarde tijdens de 1000-jarige regering van Jezus Christus hebben misgelopen.

Na het Millennium en het oordeel van de Grote Witte Troon komt “De Dag Gods”. Petrus spreekt over deze grote dag in II Petrus 3:12,13: op die glorieuze dag zal de mensheid zich verheugen in **“nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.”**

De Dag Gods is de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Het is een nieuwe wereld, een geheel nieuwe levensorde die zo ver verwijderd is van alles wat we ooit hebben gekend of ervaren, dat we geen basis hebben om het te begrijpen. Op dat moment zal God de verwachting vervullen: **“Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben”** (I Cor.2:9).

Hem zij geprezen, nu en tot in eeuwigheid. Amen.

AFSLUITEND COMMENTAAR

In de loop van de voorbereidingen voor dit boek heb ik er ijverig naar gestreefd een eerlijke Schriftuurlijke boodschap te presenteren die de Heer Jezus Christus werkelijk eer en heerlijkheid geeft. In het eerste hoofdstuk heb ik een aantal vragen gesteld die ik van cruciaal belang acht voor ons begrip van wat God voor de toekomst van de mensheid heeft gepland. Als gevolg van de toepassing van het Bijbelse principe van ‘het woord der waarheid recht snijden’, hebben wij getracht aan te tonen dat het volgende belangrijke programma in Gods handelen met de mensheid een periode van 500 jaar van Gods heerschappij is.

Hoewel de meeste mensen vandaag de dag geloven dat er in de toekomst een letterlijk millennium zal zijn, zal dat pas beginnen met de wederkomst van Christus. Deze positie wordt categorisch ontkend door amillennialisten die een duizendjarig koninkrijk in zijn geheel afwijzen. Onder mensen die beweren premillennialist te zijn, bestaat de vaste overtuiging dat de "Opname van de Gemeente" aanstaande is. Ze beweren dat deze gebeurtenis zal plaatsvinden vóór de Grote Verdrukking en dat Gods volgende stap in zijn handelingen met de toekomst van de mensheid een tijd van massale vernietiging van menselijk leven is. Zelfs de planeet aarde, zo beweren zij, zal worden meegesleurd in een wereldomvattende catastrofe, waardoor de aarde als woonplaats voor de mens ongeschikt zal worden.

Zoals ik heb geprobeerd duidelijk te maken, is elk van deze zeer uiteenlopende standpunten totaal onjuist en deze hebben gezorgd voor een volledig verkeerd concept van wat God voor de toekomst van de mensheid in petto heeft. Het standpunt dat ik heb verkondigd, is gebaseerd op het onweerlegbare feit dat het volgende agendapunt op Gods profetische kalender een periode van Gods heerschappij is waarin Hij proactief zal bewijzen dat Hij de Heiland der wereld is. Deze enorm belangrijke waarheid is eeuwenlang begraven geweest onder een berg van religieuze vooroordelen. Nu we het volgende millennium naderen, zien we een wildgroei aan boeken die geschreven zijn door mensen die beweren dat de Slag bij Armageddon nabij is. Dit is op zijn best een vals en misleidend bericht. Het einde van de wereld, zoals deze doemdenkers verkondigen, is niet de vernietiging van de mensheid, noch is het de ineenstorting van de beschaving.

De zogenaamde 'Opname van de Gemeente' is een mythische leerstelling, die gebaseerd is op een verkeerde interpretatie van I Thessalonicenzen 4:15-17. Deze gaat ervan uit dat een selecte groep mensen, 'Gemeente' genoemd, zal worden opgenomen, waarna de rest van de mensheid een onzekere toekomst tegemoet gaat.

Deze gebeurtenis is niet de volgende stap op Gods profetische kalender. De hoop van de mensheid ligt in Gods overname van de heerschappij en niet in Armageddon. Na het lezen van de werken van deze voorstanders van vernietiging, geloof ik dat Gods onfeilbare Woord vol staat met de boodschap van positieve hoop voor elk kind dat ondervoed is, voor elk gezin waarvan de levens verwoest zijn door drugshandel en terreurdaden. Gods Woord biedt een positieve boodschap van leven en verlossing van de wereld.

Ik erken dat veel van de opvattingen die ik in dit boek heb geuit radicaal en onorthodox kunnen klinken, maar ik geloof dat ze gebaseerd zijn op het fundament van de waarheid. Ik daag elke man, vrouw of jongere uit: **"Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf"** (II Cor.13:5).

De toekomst van de mensheid is heerlijk en gaat ons huidige bevattingsvermogen te boven. Jezus zei: "Ik ben het levende brood, dat uit de hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid (in relatie tot de *AIOON*) leven; en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vlees, voor het leven der wereld" (Joh.6:51)

Einde MSS04

DANKBETUIGINGEN

Twee mensen hebben een belangrijke rol gespeeld in mijn leven bij de voorbereiding van dit boek. Ik ben Milton B. Hammond veel dank verschuldigd voor zijn ijverige transcriptie van mijn handgeschreven manuscript. Zonder zijn liefdewerk zou deze enorme taak nooit voltooid zijn geweest.

Ik wil ook David R. Hetteema bedanken voor zijn aanmoediging en steun die hebben geleid tot de voltooiing van dit boek. Zonder de aanzienlijke hulp van deze broeders zou dit werk niet mogelijk zijn geweest.

David, Milton en ik geloven allen heilig in de Heer Jezus Christus. We hebben geen kerkelijke binding. Wij delen in de overtuiging dat Gods volgende stap voor de mensheid zijn overname van de heerschappij is. Wij geloven dat deze Bedeling van Genade spoedig zal eindigen en de mensheid naar het heerlijk tijdperk van de "Aionische Tijden" zal leiden.

Voor de mate van de Geest van God die mij bij de voorbereiding van dit boek gegeven heeft, ben ik diep dankbaar. Zijn genade is voldoende gebleken voor mijn behoefte. "Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente (de uitgeroepen) en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid (met betrekking tot alle geslachten van de *AIOON* der *AIONEN*.)! Amen" (Ef.3:20,21).

BIBLIOGRAFIE

"Seed and Bread" Deel I en II	Otis Q.Sellers
God's Plan for Mankind (met schema's)	John C. Ribbens
Israel in the Dispersion (met schema's)	John C. Ribbens
The Coming Greater Exodus (met schema's)	David R. Hetteema
Earth Not Heaven - Man's Future Home and Destiny	John C. Ribbens
The Hope of Mankind is Divine Government (Not the Rapture)	John C. Ribbens

SCHEMA'S

* Schema 1, Aionische tijden

* Schema 2, Na-aionische tijden

[Schema's zijn samengesteld in samenwerking met de heer Ribbens door Valentine Design uit Lompoc, Californië.]